

XXXII-ik S ú r a.

A z I m á d á s. (Lásd Vers 16.)

(Mekka-i, 30 Versek-ből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A. L. M. 2. Alá-szállítása az Al-Koránnak minden kétségen kívül a' világok' Urától van. 3. Avagy azt mondandják: hazug módon koholta azt Mohammed? sőt a' te Uradtól jövő igazság ez, hogy hirdetnéd azt az embereknek, kikhez még nem jöve előtted semmi hirdető; hogy vezéreltetnének. 4. Az Isten az, a' ki teremtette az Egeket és a' Földet, és a' mi van e' kettő között, hat napok alatt. Azután megnyugoda Királyi székin. Nincsen néktek rajta kívül sem Partfogótok, sem Közbenjárótok. Hát meg nem fontoljátok é? 5. Minden dolgokat igazgat az égtől kezdve, le egészen a' földig. Azután hozzá térnek az Itélet' napján, mellynek mértéke ezer esztendő *) lesz azokból, mellyeket e' világon számláltok. 6. Itt lesz' a' Mindenható és Irgalmas; a' ki esméri a' titkos és világos tselekedeteket. 7. A' ki minden dolgot legjobban teremtett, és sárból kezdé teremteni az embert. 8. Azután az ő nemzését helyeztette megaludt vérben, és csekély vízben. 9. Továbbá, formálta őtet, és lehelletet bocsátott belé lelkéből, és hallást, látást és szívet ada nékiek. Melly kevesen vannak, kik ezekért halát adnának. 10. És ezt mondják: Vallyon minekutánna a' földbe leszünk eltemetve, feltámadunk é bizonyosan, mint új teremtetések? 11. De hisz' ezek nem hiszik, hogy valaha Urokkal össze-találkoznak. 12. Megfoszt az élettől titeket a' halál' angyala, ki Előljáráoul adatott néktek: azután tértek - vissza Uratokhoz. 13. És ha látnád, midőn a' gonoszok Urok előtt lesütött fővel ezt fogják mondani: Mi Urunk! láttuk 's hallottuk az igazságot; engedd,

*) Ezer esztendő) a' mint Gelal elő-adja a' gonoszok rettegések és szorongattatásokra nézve; a' midőn különben fél napig tartónak állítják az Itéletet a' Moszlémok. De a' 70-ik Súra 5-ik versében, ötven ezer esztendők tulajdonítanak.

hogy vissza-térhessünk a' földre, hogy igazat tselekedhessünk: mi bizonnal erősen hiszünk. Bizony csudálatos dolgot látnál. 14. Hogy-ha akaránk, valóban minden lelket megigazítottunk volna. Hanem igaznak kell lenni szavainnak. Valóban megtöltém a' gyehehnát lelkekkel és emberekkel. 15. Kóstoljátok - meg tehát a' tűz' büntetését, azért; mivel ezen Nap' eljövételéről megfelejkeztetek: mi is megfelejtkezünk rólatok; és kóstoljátok az örökkévalóság' büntetését azért, a' mit a' földön míveltetek. 16. Azok hisznek igazán Jeleinkben, kik, minekutánna ezekre figyelmetesekké tétettek, leborulva magasztalják az Isten' dicséretét, és szíveik kevélységre fel nem gerjednek. 17. Ha felkelnek ágyaikból, és félelem, 's reménységgel hívják segítségül Urokat, és abból, a' mit táplálásokra nékiek ajándékoztunk, adakoznak. 18. Nem tudja azomban a' lélek, mi láthatatlan Jutalom van eléve számokra tselekedeteikért. 19. Vallyon tehát a' hívőnek úgy lesz' é dolga, mint a' bűnösnek? Nem egyszerű sorsok lesz' ezeknek? 20. Mivel a' kik hiendenek és igazat tselekedendenek, jutalmokul a' Kertekben fognak lakni. 21. De a' kik vétkesek valának, menedék-helyek a' tűz' lészen. Valahányszor ki akarnak abból szabadulni, vissza-menni kénteleníttetnek, és ez mondatik nékiek: Kóstoljátok a' tűz' büntetését; mellyet, mint bizonyosságot tagadtatok. 22. És ez előtt, megkóstoltatjuk velek a' földön lévő gyengébb büntetést, a' gyehehna' gyötrelmes büntetésén kívül; ha ne talán magok megtérendenének. 23. Ki gonoszabb azomban mint az, ki minekutánna hirdettetve lévén néki az Istennek Jelei, azután távozik-el azoktól? Mi ezért a' gonosztévőkön valóban hosszút állunk. 24. És már adtunk Mózsésnek Könyvet, hogy ne kétségeskedjék tovább az ő találkozására eránt, és az Izrael Fijainak Igazgatójává tettük őtet; és tettünk belőlök Fő-papi Fejedelmeket, a' kik, parancsolatunk által kormányoznák a' többit; minekutánna békességes türéssel szenvednének, és Jeleinkben erősen hinnének. 25. Valóban a' te Urad határozza - meg az Itélet' napján közöttök a' különbséget. 26. Vallyon még sem tudják, mennyit vesztettünk-el előttök a' nemzetségek között? járnak é most ők az ő lakhelyeikben? Valóban ebben Jelek vannak. Vallyon nem hallják é? 27. Vagy azt sem látják é, hogy mi a' száraz és sovány földre essőt bocsátunk alá, és kihozzuk általa a'

magot, mellyből esznek az ő barmaik, és táplálódnak ön' magok is? Vallyon tehát nem látják é? 28. És ezt mondják a' hitetlenek a' híveknek: mikor lesz' Istennek ezen itélete közöttünk és közöttetek? 29. Felelj: Ezen meghatározás' napján, nem fog használni a' hitetleneknek az ő hitek, sem bűnbocsánatjok után nem váraкоznak. 30. Távozz-el tehát tőlök, és várjad az ő büntetéseket. Valóban ők valami rosszat kívánnak reád következtetni.

XXXIII-ik S ú r a.

Ö s z s z e - e s k ü d t e k.

(Medinai. 73 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Óh Próféta! féljed az Istent, 's ne engedelmeskedj a' hitetleneknek, 's gonoszoknak; minthogy az Isten tudó, 's bölcs. 2. És kövessed a' mit kinyilatkoztatott néked Urad; mivel az Isten jól tudja, mit tselekesztek. 3. És bízzál Istenben: mivel Ő hatalmas pártodat fogni. 4. Nem adott az Isten a' férfinak két szívet az ő belső részében: se nem alkotá Isten feleségeiteket, kiket anyáitok hátának hívtok, anyatokká, hogy azokat magatoktól el ne bocsájhatnátok: és nem tette fiaitokat fogadott fiakká. Ti ezt mondjátok: De az Isten szóll igazságot, és Ő vezérel arra. 5. Híjjátok vissza a' fogadott fiakat az ő szüleihez: ez igazságosabb dolog Isten előtt. Hogy-ha nem esméritek az ő szüleiket: legyenek rokonok 's atyátokfijai a' hitben; hibátok ezért nem fog vétkül tulajdonítani: hanem csak azért, ha rosz' célból tselekesztek valamit; mert az Isten megbocsájtó és irgalmas. A' Próféta, (az az: Mohammed) közelebb a' hívekhez, mint az ő lelkeikhez (az az: mint önnön magokhoz) és az ő feleségeik a' híveknek anyjai és atyafijai; mások közülök, közelebbiek másoknál az Isten' Könyvében, mint a' hívek, és szarándokok. Hanem, hogy igazságot kövessetek - el atyátokfijai eránt: meg lészen az a' könyvben írva. 7. És emlékezz-meg, midőn szövetséget kötöt-

tünk a' Profétákkal, és Veled, Noéval, Ábrahámmal, Mózsessel, és Jézussal a' Mária Fiával. 8. Hogy megkérdézné az igaz-mondó Isteneket, azoknak igaz-mondóságokról; mert a' hitetleneknek gyötrelmes büntetést készített. 9. Oh hívők! emlíkezzetek-meg az Isten' kegyelméről irántatok, a' midőn megérkezik hozzátok a' hitetlenek' tábora, és szelet bocsátottunk ellenek, és az angyaloknak táborát, melyeket ti nem láttatok; és az Isten vigyáz arra, a' mit műveltek. 10. A' midőn benneteket mind a' felső, mind az alsó részről állásaítokban megkörnyékeznének, és a' ti tekintetetek minden más tárgyak iránt figyelmetlenné lett, egyedül ellenségeitek' szemlélésében merülvén - el, és a' nagy félelem 's rettegés miatt, szíveitek egészen torkaitokig felemelkedtenek, és az Istenről mindenféle gondolatokban voltatok. 11. Ott kísértettek - meg, és gyötrettettek a' hívek nagy gyötrettetéssel. 12. És midőn mondanak a' gonoszok, és a' kiknek szíveikben vala a' hitetlenség' nyavalyája: nem ígértékünk az Isten és az Ő Követe egyebet csalárdságnál. 13. És midőn egy része mondaná azoknak: Oh Jathreb' nemzetsége! (az az: Medinaiak) nem leend itt tinétek állandó helyetek; térjetez tehát vissza. És engedelmet kért egy része közzülök a' Profétától a' vissza-térésre, mondván: Valóban a' mi házaink gyengék és erőtlenek: De nem valának gyengék; hanem a' harczot akarták elkerülni. 14. Hogy - ha bémenetel lett volna hozzájuk a' végső részekről (az az: Medina felől;) és megkéréttetek volna, hogy a' szakadást fogadnak - el, valóban hajoltak volna hozzája: De csak kevés ideig maradtak volna Medinában; mivel az Isten elvesztette volna őket. 15. És már felfogadták az Istennek, hogy hátat nem fordítandanak, és az Istennek arról számot kell adni. 16. Szólj: Semmiképpen nem fog néktek használni a' futás. Ambar kerüljétek a' halált vagy az ütközetet; csakugyan kevés ideig fogjátok e' világot használni. 17. Mondjad: Ki az, a' ki megoltalmaz benneteket az Istentől, hogy-ha rosszal akar benneteket meglátogatni, avagy irgalmasságot akar veletek tselekedni. Mert nem találnak magoknak Istenen kívül Pártfogót. 18. Már esméri Isten azokat, kik a' harczba való meneteltől másokat megakadályoztattak, és ezt mondták Társaiknak: Jőjjetek hozzánk; mivel kevesen jönnek az ütközetre. 19. Fösvények erántatok. Midőn azonban eljövend a' rettegés; meglátod: hogy

néznek reád. Körül forognak szemeik, mint a' haldokló-
nak. Midőn azomban elmúlik a' félelem, gyalázni fog-
nak benneteket éles nyelveikkel, csak a' gazdag raga-
dományt óhajtják. Ezek nem hittek: azért tette Isten
munkájokat haszontalanná; melly könnyű vala Istennek.
20. Azt vélik, hogy az Öszsze-esküdtek azért nem men-
tek-el Mekkába, mivel félték tőlök. Hogy-ha más íz-
ben jövendenek-el az Öszsze-esküdtek, a' pusztai lakos
Arabs Scenitáknak fogják magokat kiadni, nehogy azok
ellen harczolni kénteleníttessenek. Híradásokat hírjesz-
tének vala felölletek. Ha véletek leendenek is, keveset
fognak mellettetek harczolni. 21. Már szép példája vala
annak az Isten' Követében, a' ki reméll az Istenben, a'
végső napban, és legtöbbet emlékezik-meg az Istenről.
22. Midőn azomban látnák a' hívek az Öszsze-esküdte-
ket, mondák: Ez az, a' mit megígért nekünk az Isten,
és az Ő Követje; és igaz volt az Isten, és az Ő Követ-
je is. És nevelte ez által benne az erős hitet. 23. A'
hívek közzül némelly férfiak igazak valának annak meg-
tartásában, a' mit az Istennek felfogadának, és némel-
lyek közzülök elvégezték pályafutásokat, (az az: meghál-
tak, vagy megölettettek) és vannak ugyan közöttök né-
mellyek, a' kik ugyan azon sorsot várják magokra, és
nem változtatták-meg fogadásaikat. 24. Hogy megjutal-
mazná Isten az igazakat igazságokért, és megbüntetné a'
gonoszokat, hogy-ha akarja: vagy könyörüljön rajtok;
mivel az Isten kegyelmes, 's irgalmas. 25. És vissza-
verte Isten azokat, a' kik hitetlenek valának boszszu-ál-
ló haragjával, nem is nyerének semmi jót, és elegendő
vala az Isten a' híveknek a' harczolásra; mivel az Isten
erős, 's hatalmas. 26. És alá-szállani engedte Isten azo-
kat, a' kik segítették őket az Irástudók közzül, az ő
váraikból! (t. i. a' Koraidaiakat) és rettegést bocsátott
az ő szíveikre, egy részit megölvén azoknak, más részit
pedig fogságra tévén: és örökösített Isten benneteket az ő
földjökben, hajlékaikban, javaikban és a' földben, mellyet
sarkaitok annakelőtte soha-sem tapodtanak; mivel az Isten
minden dolgok felett hatalmas. 27. Óh Próféta! mondjad
Feleségeidnek: Ha akarjátok e' világi életet, és annak
ékességét: jőjjetek, és adandok néktek mindenféle házi
eszközöket, mellyeket akartok, és elbocsátlak bennete-
ket tisztességesen. 28. De ha akarjátok az Istent és az
Ő Követjét, és a' Paradicsomot; valóban készített Isten

a' Jóltévőknek közzületek nagy jutalmat. 29. Óh Feleségei a' Profétának! a' ki közzületek világos gonosztságot követ-el, megkétszerezetik büntetése kétszeres mértékkel: és ez könnyű lesz' az Isten előtt. 30. A' ki azonban Istennek ajánlja magát, és az Ó Követjének, és igazat tselekszik, adunk annak jutalmat kétszeres mértékkel, és tisztességes jövedelmet készítettünk annak a' Paradicsomban. 31. Óh Feleségei a' Profétának! Ne legyetek olyanok, mint a' többi aszszonyok. Ha féltetek az Istent, ne legyetek sima beszédűek, hogy ne reményljen ostrommal megvenni benneteket az, a' kinek szívébe fészket vertt a' szerelem' nyavalyája. Hanem szóljatok illendő beszédet. 32. És lakjatok a' ti Házaitekben: és ne ékesítsétek-fel magatokat az elébbeni tudatlanság' ékességével, és imádkozzatok és adjatok alamizsnát; és engedelmesek legyetek az Istennek, és az Ó Követjének: bizony az Isten el akarja tőletek távoztatni a' gyűlöletességet; mivel a' Profétának házából valók vagytok, és tisztuljatok-meg a' megtisztulás által. 33. És emlékezzetek-meg arról, a' mi az Isten' Jeleiről a' ti házaitekben olvastatik, és az Ó bölcsességéről; (az az: az Al-Kóránról és Sonnáról) minthogy az Isten éles elméjű, és tökéletesen tud mindent. 34. Valóban ti Moszlemok és Moszlemnék, ti hívők, ájtatos, igaz, béke-tűrő, alázatos, bőjtölő, és tiszta életű férfiak és aszszonyok; és kik az Istenről legtöbbet megemlékeznek: az Isten megbocsát nekik, és megjutalmazza azokat. 35. És nem illik a' hívek 'közzül való férfinak vagy aszszonynak, a' hol az Isten, vagy az Ó Követje valamit elrendelt, az Ó rendelésével ellenkező dolgot, (a' mit ők meghatároztak) elfogadni vagy követni. És a' ki nem enged Istennek és az Ó Követjének: az világosan hibázik. 36. És emlékezzél, a' midőn mondád Zeidnek, Harethae fijának, a' ki iránt kegyes vala az Isten; és te is sok jóval viseltetél iránta: Tartsd-meg magadnak a' te feleségedet, és féljed az Istent az ő elbocsajtásáért. És te, Oh Mohammed! elrejtetted szívedbe azt, a' mit az Isten kivilágosított; de féltél az emberektől, ne-hogy rágalmaznának tégedet e' miatt: Igazabb volt előtted az Istent félni. Minekutánna Zeid meghatározta volna magában iránta való szándékát, (az az: azt, hogy el akarna tőle válni) feleségül adtuk személyét néked: hogy ne legyen bűn a' híveknél, mások fogadott feleségeiknek elvételek miatt,

a' midőn őket elbocsátják. Szükséges azonban az Isten parancsolatjának végre-hajtódni. 37. Nem vala a' Prófétában semmi bűn, hogy ezt tselekedte, a' mit az Isten rendelt néki; mert az Isten' parancsolatja igen igaz. 38. Kik, (t. i. az elébbi Próféták) hirdették az Isten' parancsolatit, és Őtet félték, és nem tiszteltek mást, egyedül az Istent; és elégséges maga az Isten, valamit helyben-hagyni. 39. Nem olly atya Mohammed a' férfiak között, hogy egynek sem vehetné-el feleségét: Hanem ő az Isten' Követje és a' Próféták' pecsétje, (az az: utolsó a' Próféták között) és Isten minden dologban tudós. 40. Oh kik hittek, emlékezzetek-meg az Istenről gyakori emlékezéssel, és dicsérjétek Őtet reggel és estve. 41. Ő az, a' ki könyörög érettetek, és az Ő angyalai is ugyan azt mívelik, hogy kihozzon benneteket a' setétségből a' világosságra; mert Ő a' hívek iránt irgalmas. 42. Békesség leszen az ő köszöntések a' Feltámadás' napján, és tisztességes jutalmat készített nékik. 43. Oh Próféta! valóbaa téged mint Tanút, mint boldogság' hirdetőjét, és boldogtalanság' fenyegetőjét, mint Istenhez meghívót és mint világító szövétneket, a' mi akaratunk által küldöttünk az emberekhez. 44. Hirdessed tehát a' híveknek, hogy leend nékiek nagy bőségek az Istentől (az az: a' Paradicsom.) 45. És ne légy engedelmes a' hitetleneknek és a' gonoszoknak; légyen a' te támaszod az Isten: elég ha Ő oltalmaz téged. 46. Oh Hívek! a' midőn össze-keltetek a' hívek között lévő aszszonyi-állatokkal, aztán el akarjátok bocsátani, minekelőtte őket illettétek: nem leend néktek szabadságtok a' törvényt által-hágni. Adjatok nékik házi-eszközöket, és bocsássátok-el őket tisztességesen. 47. Oh Próféta! szabadokká teszünk téged feleségeiden, kiknek megadtad Jegypénzeiket; és megengedtük néked szolgálóidat is, mellyeket bírt vala Jobbod, és a' te atyád' bátyja, 's a' te anyád' nénjei, a' te anyád' bátyja, és anyád' öcscse leányait is, kik veled Mekká-ból kiköltöztenek, és akármelly a' hívek között való aszszonyt, ha magát a' Prófétának elajándékozza, és a' Próféta feleségének elfogadandja. Ezen különös szabadság engedtetett néked mások felett. Tudjuk mitsoda törvényt szabtunk a' híveknek az ő feleségeik és azok iránt, a' kiket Jobbjaik bírtanak, ne-hogy részed légyen a' bűnben; mert az Isten megbocsájtó, 's irgalmas. 48. És öleléseidnek elfogadására engedjük akármellyiket Feleségeid

közzül, a' mint akarod, és fogadd magadhoz a' mellyiket óhajtod, a' kit megkívánt szíved, és bátran elbocsáthatod a' kit akarsz, és nem leszen e' miatt semmi bűnöd. Jobb lesz', hogy elbocsátván megvidámuljanak ez által szemeik, és hogy ne bánkódjanak, hanem megelégedjenek azzal, a' mit nékie ajándékozol. Mert az Isten tudója annak, mi légyen szíveitekben; mivel Ő egyszerre tud, lát mindent. 49. Nem leszen néked szabad ezután feleségeket venni kilenczen kívül, a' kiket bírsz, és nem is szabad őket más feleségekkel felváltani, bár ha jobban tetszenék is néked azoknak szépsége: azokon kívül, mellyekkel bír a' te Jobbod; mert az Isten minden dologra ügyelő. 50. Óh Hívek! ne járjatok a' Próféta Házaiba, hanem ha megengedi néktek az étel' elfogadását; ha pedig meghívattatok, térjetekek-bé. Midőn azonban az ételt elköltitek, távozzatok-el onnét, és ne müllassatok ott, barátságos beszédeket folytatván magatok között: mivel ez megsértené a' Próféta: Ki szégyellene benneteket elküldeni. De az Isten nem szégyelli az igazságot kinyilvánítani. A' midőn pedig kéredek a' Próféta feleségeitől valamit szükségtekre, kérjetekek tőlök fátyol alatt. Ez leszen bátorságosabb a' tisztaság' megtartására a' ti szíveiteknek, és az ő szíveiknek, és távol légyen, hogy megsértenétek az Isten' Követjét, és össze-kelnétek az ő feleségeikkal halála után; mert ez az Isten előtt iszonyu nagy gonoszság lenne. 51. Ha valamit kinyilvánítotok, avagy eltitkolandotok: az Isten mind tudja azt. 52. Nem leszen bűn, ha feleségeitek látatni engedik magokat, a' midőn szüleikkel, fiaikkal, testvéreikkel, testvérek' fiaikkal, és testvér nénjeik' magzatjaikkal, a' hívek közzül való aszszonyaikkal beszélnek, és mind azokkal, a' kiket bírnak Jobbjaik, (az az: szolgálóikkal és szolgálóikkal.) És féljék az Istent feleségei a' Próféta'nak; mivel az Isten mindeneket tud. Az Isten és az Ő angyalai könyörögnek a' Prófétaért. Óh Hívek! könyörögjetekek ti is érette, és köszöntsétekek őtet; kívánván ő nékie üdvösséget. 54. A' kik megbántják az Istent, és az Ő Követjét; megátkozza őket az Isten ezen a' világon és a' jövődő életben, és készített is azoknak gyalázatos büntetést. 55. A' kik megsértik a' hívek közzül való férfiakat, vagy aszszonyi állatokat a' nélkül, hogy megérdemlették volna azt: viselni fogják a' hazugság és a' nyilván-való vétek' bélyegét. 56. Óh Próféta! szólj fe-

leségeidnek, leányaidnak és a' hívek' feleségeinek, hogy arcaikat beborítsák fátyollal midőn kimennek, egyedül egy szemre való tágasságot hagyván, ez léssen illendő, hogy nemeseeknek, 's tisztességeseknek esmértessenek-meg; és meg ne' sértessenek tselekedetekkel, avagy néminémű illetlen szavakkal. Mivel az Isten meghocsájtó, 's irgalmas. 57. Ha meg nem tartóztatják magokat a' gonoszok az ő istentelenségeiktől, és a' kiknek szíveikbe a' fajtalanság' mérge vagon, és lázzadást szerzők: valóban felingerlünk téged ellenek, hogy elnyomjad őket: és ékképpen nem fognak veléd lakozni, csak kevés ideig. 58. Atkozottak lésznek a' hol csak érettetnek; vég-veszéllyel fogadtatnak, és eltöröltetnek. 59. Ez vala rendelése az Istennek azok ellen is, kik annakelőtte valának, és semmiben sem találsz változtatást az Isten' rendelésében. 60. Megkérdeztetel a' Mekkaiak által az Óra, az az: az Itélet' napja felől. Feleld: Valóban annak tudomása Istennél vagon: és nem engedi néked azt tudni: vallyon közel légyen é az óra? 61. Megátkozta Isten a' hitetleneket, és irtóztató tűzzel fizet nekik. 62. Mind örökre benne mulatnak; és nem találnak Pártfogót és Segítőt. 63. Az nap, mellyen az ő arczájuk a' tűzbe fordúlnak, mondandják: Oh vajha engedelmeskedtünk volna az Istennek és az Ó Követjének. 64. És fogják mondani: Oh mi Urunk! mi engedelmeskedtünk Fejedelminknek és Nagyjainknak; és ők tévelygésbe hoztak bennünket az igaz útról. 65. Mi Urunk! adjad nekik kétszeres mértékét a' mi büntetésünknek, és atkozd-meg őket, nagy terhes átokkal. 66. *) A' kik hittek, ne legyetek

*) W. 66. Ezen mese Gelál' és az Al-Korán más Fejtegetőinek írásokból merítettett. Tudniillik: Megsértették Mózsést, őt' ragalmazván, a' midőn mondották: Nem tartóztatja egyéb őtet hogy vélünk ne mosdana, hanem egyedül az ő belpoklossága. Megszabadította mindazonáltal őtet az Isten azon ragalmazástól, mert a' midőn mosdás végett bizonyos kőszikla mellé lerakta volna ruháját, kezdett a' kőszikla futni, elvivén magával Mózsésnek ruháit, és mind addig futott azokkal, míg el nem érne az Izráel' népéhez. Mózsés is futott utánna, míg el nem érne azt, és elvévén köntöseit, felöltözte. Látták tehát minnyájan, hogy ő nem volna belpoklos. Így megsértetett a' mi Prófétánk is, midőn a' hadi-zsákmányt hívei között osztogatta volna; mert bizonyos férfi a' neki jutott csekély részt fájlalván, mondotta: Ezen részzel nem keresi Mo-

ollyak, mint a' kik Mózsést megsértették, megkissebbítvén őt: hanem megtisztította őtet az Isten attól, a' mit ellene állítottak, és az Isten előtt híres, nevezetessé lőn. 67. Oh Hívek! féljétek az Istent, és szóljatok tökéletes szavakat, 68. Hogy szerencsésé tegye Isten munkáitokat, és bocsássa-meg fogyatkozásaitokat. A' ki engedelmes leend Istennek és az Ő Követjének, nagyon szerencsés leszén. 69. Kedves néki az igaz Hit az Égben, a' Földön, és a' hegyeken. 70. És megbünteti az Isten a' gonosz és Társat-adó férfiakat és aszszonyokat; de kegyelmes leszén a' hívő férfiakhoz és aszszonyokhoz; mert az Isten irgalmas, megengedő.

XXXIV-ik Súra.

S á b a. (Lásd Vers 15.)

(Mekкаи. 54 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Dicséret Istennek, kié az, a' mi van az Egekben, és a' mi talál-tatik a' Földön; és Dicséret néki a' végső napon is: mert Ő egyedül bölcs és tudós. 2. Tudja azt, mit rejt a' Föld és mi származik belőlle; mi száll az Égből alá, és mégyen-fel abba: és Ő az irgalmas, 's megbocsájtó. 3. Mondják a' hitetlenek: nem érkezik-meg hozzánk a' végső óra. Felelj: Sőt az én Uramra mondom, hogy bizony eljövend hozzátok a' titkoknak megismerője, semmi nem titkoltathatik-el előlle: ha bár egy hangyátska nehézségű legyen is valami az Egekben, vagy a' Földön: vagy a' mi csekélyebb ennél, még mind meg van írva a' kinyilvánító Könyvben. 4. Hogy megadná jutalmokat azoknak, a' kik hittek és igazat tselekedtek: ezeknek kegyelmek és tisztességes előmenetelek leszén. 5. A' kik azom-

ammed az Isten' színét (az az: az Isten' tetszését.) A' miért Mohammed megboszszankodván, mondotta: Könyörüljön az Isten Mózsésen, az én atyámfia, mert ő még jobban megsértetett, mint én: és ekképpen sérelmét békességesen eltúrte.

ban a' mi Jeleinknek erőtlenségeken igyekeznek: ezeknek leend fájdalmas büntetések. 6. Látják azok, a' kiknek értelem 's tudomány adatott, azt, hogy a' mi alászállított hozzád Urad által, mind az igazság légyen, és a' Hatalmasnak, Dicséretesnek útjaira való igazítás. 7. És a' hitetlenek magok közt gúnyolódva mondják: Vallyon megbizonyítjuk é néktek az igazat: midőn azt jövendőljük néktek; hogy minekutánna meg fogtok semmisíteni: ismét elő-állotok, mint új teremtmények. 8. Mondják: Hazugságot koholt az Istenről, vagy ördögös ő. De a' kik nem hisznek Feltámadást, kint fognak szenvedni; mert meszsze távoznak az igazságtól. 9. Nem látják é, mi légyen alattok és felettek: a' Föld és az Egek. Ha akarjuk meghasad alattok a' föld, és reájok szakasztjuk egy darabját az égnek. Bizonytal ebben nagy Jel leszen, minden Istenhez téré szolgálának. 10. Dávid megnyerte a' mi tőlünk való Jelességet: Óh hegyek! viszonozzátok ő véle a' dicséret' szavait, és erre még a' repülő madarakat is meghívtuk. És puhává tettük néki a' vasat, és mondtuk: 11. Tsinálj belőlle mej-vasakat, hosszúkat és szélesseket: Óh Dávid' Háza! ne légy háládatlan; mivel én arra, a' mit míveltek, ügyelő vagyok. 12. És hatalma alá ádtuk Salamonnak a' szelet, hogy parancsoljon annak reggel és estve, nyugottól fogva keletig. És a' folyó réz' bőségét engedték néki. És munkálódtak a' géniuszok néki Urok' akarattjából, és a' ki eltávozott közzülök parancsolataiktól, nem akarván nékie engedelmesskedni, vagy kiszabott munkáját elmulasztotta, megkóstoltattuk azokkal a' tűznek büntetését. 13. És készítették néki azt, a' mit kívánt, magos palotákat és alsó házakat, edényeket, csatornákat, tavakat kívánsága szerint, és mondtuk: Óh Dávid' Háza-népe légy háláadó: mivel kevesen vannak szolgálaim közzül, kik hálát adnak. 14. Midőn azonban meghatároztuk volna az ő halálát, nem egyéb mutatta-meg nekik azt hanem a' föld' férge, melly megemésztette Jobbját. az ő holt teste mellett. Midőn azonban az ő teste leroskadna, megesmerték a' géniuszok, hogy-ha tudományok lett volna a' titokról, nem szorgalmaskodtak volna a' szolgálai munkában. 15. A' Sába nemzetségnek is adatott az ő lakásokban Jel: t. i. két Kertek jobbról és balról egy Folyó' partján, és megmondattuk nekik: Egyetek Uratok' adományából, és adjatok neki hálát. A' Vidék

jó, és az Úr kegyelmes. 16. De ők meszsziire eltávoztak a' Hittől és a' háláadástól. A' mellyért ellenek bocsátottuk azon Folyóból származott víz-áradást, 's elmerítették a' két kerteket, és felváltottuk másféle keserű gyümölcselel, mint vad cziprus-fát termő kertekkel, és keveset tettünk azokba a' jó ízű gyümölcsöt hozó fákból. 17. Ezt követtük-el rajtok azért, mivel háládatlanok. 'S valyon nem így jutalmaztatjuk é meg a' háládatlanokat? 18. És helyhezítettük azon Sabaeusok és Siriabeli városok közzé, megáldottuk más esmeretes városokkal egygyütt, és utakat tsináltunk és mondottuk: Járjatok azokon éjjel és nappal, bátorsággal kereskedvén. 19. És mondották: Mi Urunk! elfárasztasz minket a' hosszú utazással, és gonoszok voltak ön' magok eránt; mi azért nevetségül tettük-ki, és elszélyesztettük őket. Valóban ebben tanúság lehet minden béke-tűrőnek, háládatosnak. 20. Ők igaznak hitték az ördög' vélekedését, és követték őtet, kivévén a' híveknek egy részét. 21. De nem valanéki rajtok semmi hatalma, hanem csak megtudódott, ki hinné az utolsó napot, és elválasztattak azoktól, a' kik kételkedésben voltak ez iránt; mert a' te Urad minden dolgokra ügyelő. 22. Szólj a' Mekkaiaknak: Hívjátok segítségül azokat, kiket Isteneknek véltek lenni az igaz Istenen kívül. Nem segíhetnek, vagy nem árthatnak azok annyit sem, a' mennyit egy hángyátska nehézsége téssen, sem az Egekben. sem pedig a' Földön: Nincs Társa Istennek sehol. 23. Nem használand az esedezés ama napon, csak a' kinek Ő kedvez; midőn eloszlik a' félelem szívekből, mondandják egymást köszöntgetvén: Mit szóllott a' ti Uratok? felelnek: Igazságot, mert Ő véghetetlen, nagyságos. 24. Mondjad: Ki táplál benneteket az Egből és a' Földből? Felelni fognak: Az Isten. Látni való hát, mi vagyunk é az igazságban, vagy ti? vagy pedig a' világos tévelygésben. 25. Szóljál: Ne kérdezősködjetek, nekünk vagynak é fogyatkozásaink? mi sem tudakozódnunk vétkeitekről. 26. Mondjad: öszsze-gyűjt bennünket Urunk, és megítélend igazsággal; mert Ő ítélő és megesmérő. 27. Szólj: Mufassátok - meg azokat, kiket Isten Társainak állítottatok lenni. Bizony nincs több Isten, csak a' véghetetlen hatalmú, 's bölcs. 28. Nem küldöttünk téged az emberek közzé egyedül boldogság hirdetőjének, és büntetéssel fenyegetőnek: de nagyobb része az embereknek nem tudja azt. 29. Így szól-

nak: Mikor tellyesedik-bé az Istentől megígért büntetés, mond-meg, ha igaz vagy? 30. Felelj: meg van határozva a' bizonyos nap, mellyet el nem halaszthattok, sem meg nem előzhettek csak egy óráig is. 31. És mondják, a' kik hitték: Soha-sem hiendünk ezen Al-Koránban, sem abban, a' mi előtte adatott. De ha láthatnád, midőn a' gonoszok az ő Urok' színe előtt léznek, miképpen igazgatják magokat a' beszédben! majd mondják azok, a' kik gyengék valának azoknak, a' kik kevélységekbe felfuvalkodván, őket elcsábították: Ha ti el nem csabítottatok volna bennünket, most a' hívek közzé tartoznánk: 32. És felelének azok, a' kik kevélységekbe felfuvalkodának azoknak, a' kik csekélyeknek tekintettek: Vallyon mi fordítottunk é el benneteket az igazítástól valaha, midőn az megérkezett hozzátok? hiszen ti magatok gonoszok valátok. 33. És mondandják ezen gyengék azoknak, kik felfuvalkodók, 's gögösök valának. Sőt a' ti éjjeli 's nappali ravasz mesterségtek, melly által igyekeztetek bennünket elcsábítani, oka most a' mi boldogtalanságunknak; mert megparancsoltatok nekünk: hogy ne hinnénk az Istenben, és állítanánk hozzája más hasonlatosságokat. És elrejteti igyekeznek a' penitentziát; egygyik része sem akarja közlök kimutatni tselekedetjén való bánatját, ne-hogy szerencsétlenséget láttassék egygyik a' másiknak okozni, midőn látandják a' büntetést fejek felett lebegni. Mert vas-lánczokkal terheljük-meg azoknak nyakaikat, kik hitetlenek valának. Vallyon büntetődnek é egyébért, mint a' mit tselekedtek? 34. Nem küldöttünk semmi városba fenyegetőt, hogy ne mondták volna néki a' gazdag polgárok: Mi annak a' tudománynak, mellyet hozzánk hoztal nem hiszünk. 35. Így szóltak ők: Mi inkább bővölködünk a' világi javakban és magzatokban; nem is fog érni bennünket azon büntetés, mellyel fenyegettek. 36. Felelj: Az én Uram megbővíti, vagy megkevesíti jövedelmét, a' kinek akarja. De az emberek töbnyire nem tudják azt. 37. A' ti javaitok, fiaitok, 's egyebek nem olly dolgok, mellyek által Istenhez közelebb juthatnátok. A' ki hiend és igazat tselekszik, ezeknek kétszeres jutalmok leénd azért, a' mit tselekedtek, és ők a' Paradicsom' palotájában bátorságban leendenek. 38. A' kik pedig a' mi Jeleinknek megérőtlenítésében igyekeznek; ezek a' gyehenna' kinyaira lesznek kárhoztatva. 39. Szólj: az én Uram kiterjeszti

jövedelmét a' kinek akarja szolgálai közzül, vagy össze-
szoríthatja; és a' mit csak kiosztogatandók Javaitokból
az Istenért, bizonynal vissza-pótolja azt. Ó minden gaz-
dagok felett leggazdagabb Tápláló, 's Gondviselő. 40.
Bizonyos napon minnyájokat össze-gyűjtendi. Akkor
mondandja angyalinak: Ezek é azok, kik tiszteltek ti-
teket? 41. Felelének az angyalok: Dicséret Néked. Te
vagy a' mi Urunk. Sőt inkább imádták a' géniuszokat,
és a' nagyobb rész azokban hittek. Akkor mondandja az
Isten: 42. Sem nem árthat, sem segedelmet nem adhat
közületek senki egymásnak. Akkor mondatni fog a' go-
noszoknak: kóstoljátok a' tűz' büntetését, a' mellyet ta-
gadtatok. 43. Midőn olvastatnak nékik világos Jeleink,
mondják: ez a' férfi el akar titeket fordítani attól, a'
mit tiszteltek Atyáitok. És így szólnak az Al-Koránról:
Nem egyéb ez, mint káromlással tellyes kikoholt hazug-
ság. Azt mondják a' hitetlenek az igazság felől, minek-
utanna az hozzájok megérkezett: ez világos ördögösség.
44. Hiszem a' Könyvet, mellyet adtunk, szorgalmasan
nem olvasták: mitsoda tanúbizonysággal állítanak tehát
tégedet hazugnak, mese-költőnek? 45. Épen így hazug-
sággal vádolták a' magok Prófétáit azok is, kik előttök
valának, és nem engedték prédikálni az alamizsnát ab-
ból, a' mit adtunk nékik, és hazugsággal vádolták Kö-
veteimet; ah de millyen vala az ő büntetések? 46. Szólj:
Bizonynal egyre inteltek benneteket: hogy aljátok imád-
kozván az Isten előtt ketten, vagy külön egy magában:
és fontoljátok-meg, hogy nincsen a' ti Prófétátokban Mo-
ammedben semmi eszeveszettség, 's nem egyéb ő nek-
tek, mint fenyegetők; minekelőtte elérkezne a' rette-
netes kín, 's gyötirelem. 47. Szólj: Nem kértem tőletek
az én prédikálásomért semminémü jutalmat. Maradjon
a' bér-jutalom nálatok, nincs az én bérem egyedül az Is-
tennél, és Ó minden dolgokban igaz tanú. 48. Szólj:
Valóban az Isten igazságot küld az ő Prófétáihoz: Ó a'
titkoknak esmérője. 49. Mondjad: Eljött az igazság, és
kivilágosodott a' hijábanvalóság, és a' hazugok megfosz-
tatnak az Isten' irgalmától. 50. Szólj: Ha tévelygek, az
én lelkem ellen tévelygek: ha pedig vezéreltetem, lel-
kemnek használ az; mert az én Uram halló, és közel
van mindenkor. 51. Látni fogod, midőn a' hitetlenek ré-
mülve jönnek-ki a' sírból, és nem leend nékik szabadu-
lások, és mondandják: Hiszünk az Al-Koránban. De

meszsziról megmutatám nékik a' törvényt, mellyet meg-
utáltak e' világon, és alá-vettetnek az ő tudatlanságok-
kal, távol az irgalomtól, és megbocsátástól. 52. És meg-
tagadták Mohanmedet, és kinevették a' titkot. 53. És
nagy hézag vettetik a' hívők és a' hitetlenek közzé. 54.
A' mi történt a' hozzájok hasonló előbbeniekkal: ugyan
az történik vélek is; minthogy ők kételkedtek az Isten'
törvénye felől.

XXXV-ik S ú r a.

A n g y a l o k.

(Mekkai. 46 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Dicséret
az Egek és a' Föld Alkotójának, az Angyalokat Köve-
tékül küldőnek, kiket két, három, négy szárnyakkal
felruház. Ő azt tselekszi teremtményével a' mit akar:
mivel az Isten véghetetlen hatalmas. 2. Tetszése szerint
közül az Isten az emberekkel irgalmat, nincs a' ki elfor-
dithassa Őt' attól: úgy viszont senki se nyerhet Tőle
semmit; ha nem akarja véle áldását közleni. Ő hatal-
mas, 's bölcs. 3. Óh emberek! emlékezzetek-meg az Is-
ten' kegyelméről, vallyon van é egy teremtő Istenen kí-
vül, a' ki táplálna benneteket az Égből és a' Földből?
Nincsen Isten, egyedül Ő: miért távoztok-el hát az Igaz-
ságtól? 4. Ha hazugnak tartanak, ne csudálkozz azon,
hiszen hajdan épen így hazugsággal vádoltattak a' Köve-
tek. De Isten' eleibe kell menni ítéletre. 5. Óh embe-
rek! valóban az Isten' ígérete igazság: ne ámítson-el te-
hát benneteket e' világi élet' gyönyörűsége, és ne csá-
bítson-el az Istentől, 's igazságától a' sátán. 6. Minthogy
a' sátán néktek ellenségtek: ti is tartsátok őt' ellenség-
teknek. Ő hívogatja Követőit, hogy lakossai leendené-
nek a' pokolnak. 7. A' kik hitetlenek lésznek, azoknak
gyötrelmes büntetések lészzen; a' kik azomban hisznek,
és jót tselekesznek: nékik megbocsáttatik, és jutalmok
nagy lészzen. 8. Sok ember jónak hiszi, a' mit gyönyör-
ködve tselekszik. De bizonynyal az Isten tévelyegni en-

ged; és igazgat a' kit akar. Ne induljon-fel ellenek lelked, és ne aggódj az ő hitetlenségeikért; mert az Isten esmérője annak, a' mit mívelnek. 9. Isten az, a' ki küldi a' szeleket, és mozgatja a' felhőket, és elhozza az essőt a' száraz Tartományra, és feléleszti a' földet annak halála után; ekképpen leend a' Feltámadás is. 10. A' kik óhajtják a' nagyságot, tudják-meg: hogy Istentől van minden nagyság, jelesség. Ő hozzája mégyenfel minden jó beszéd, és a' jó tselekedetet Ő magasztalja-fel. A' kik pedig a' Proféta ellen álnokul gondolnak ki gonoszságokat, kemény büntetések leszen azoknak, és hasztalan lesz gonosz szándékok. 11. Isten teremtett benneteket porból, 's Ő rendelt házas-társoknak, férfiaknak és aszszonyoknak; és nem visel semminémű aszszony az ő méhében, nem is szül, egyedül az Ő akaratjával. Nem terjesztetik-ki senkinek élet-ideje, vagy meg nem rövidítetik, csak a' szerint, a' mint írva van a' Könyvben, melly az Istennél tartatik: és ez az Istennél igen könnyű dolog. 12. Nem egygyesítetnek a' két nagy vizek: egygyik édes, igen kellemetes ízű, könnyű annak itala; a' másik azomban sós, és igen keserű. Mind a' kettő friss hússal (az az: hallal) táplál, és gyöngyököt halásztok-ki azokból, mellyek ékesítéstekre szolgálnak. Látod a' hajókat mind a' kettőnek színén ide 's tova futkosni, hogy keresnétek kereskedés által jövedelmet; illő, hogy azért haládatosok legyetek. 13. Nappalt bocsájt-be az éjjelbe, és a' nappalba éjjelt: és szolgálni engedi ingyen a' Napot és Holdat. Mindegygyik e' kettő közzül fut a' maga kiszabott pályáján. Ez az Isten. A' ti Uratok. Ővé minden Birodalom: Azoknak pedig, kiket kivüle segítségül hívtok, nincs hatalmokban csak egy gyümölcs' héjja is. 14. Ha segítségül hívandjátok őket, nem fogják hallani hívástokat, és ha bár hallanak is, még se segíthetnének-meg benneteket; és a' Feltámadás' napján tagadni fogják a' ti Társat-adástokat: és elő nem beszéli néked senki a' jövendő élet' dolgait; csak a' mindentudó Isten. 15. Óh emberek! ti szegények vagytok az Isten előtt: az Isten pedig gazdag, dicséretes, és rátok nincs szüksége. 16. Ha akarja eltöröl benneteket, és elő-állít más új teremtményt, 17. Nem leszen ez az Istennél valami nehéz dolog. 18. És nem fogja senki más terhét hordozni. Hogy-ha segítségül hijjandja, 's nem fog segítni a' büntetés szenvedésben, bár ha a'

közel való atyafit hívjátok is elő. Te hirdesd a' pokol' kinyait azoknak, kik félik az Istent rejtekben is, és elvégezik az Imádságot; a' ki alamizsnát osztogat, azt ön' magának osztogatja, és az Isten' eleibe kell majd menni az Itélet' napján. 19. Nem hasonlítottat - öszsze a' vak a' látóval. 20. Sem a' setétség, a' világossággal. 21. Sem az árnyék a' nap' melegével. 22. Az élők és a' halottak sem tekintetnek egyformáknak. Az Isten hallani enged, a' kinek akar: és te nem teended hallókká azokat, a' kik sírjaikban vannak. 23. Nem vagy te csak megintó. 24. Igazsággal küldöttünk tégedet, mint a' Jónak hirdetőjét, és gonoszszal fenyegetődzőt. És nincs egy nemzet is, mellyhez meg nem érkezett volna a' Hirdető. 25. Hogy - ha hazugsággal vádolnak tégedet, nem csuda: mert a' régiék is így bántak a' Követekkel. Kik eljöttek hozzájok csudák' bizonyoságaival, Abrahám' könyveivel, és a' megvilágosító Könyvvel. 26. Eltöröltem azokat, kik hitetlenek valának, és az én büntetésem irtóztató vala. 27. Nem vették é gondolóra, hogy Isten alá szállít az Égből vizet: és elő - hoz különbféle nemű és színű gyümölcsöket. Ő tselekszi, hogy az erdőkben legyenek őzek, szarvasok, hollók és varjúk. 28. Hogy az emberek, barmok, 's vad-állatok' különbféle nemei szaporodjanak. Valóban félik az Istent az ő szolgálai, kik tudománnyal felruháztattak; mert az Isten hatalmas 's kegyelmező. 29. A' kik olvassák az Isteni Könyvet, és elvégzik az Imádságot, és alamizsnálkodnak abból, a' mit táplálatul adtunk nékik titkosan és világosan, nyerne jutalmat; melly soha el nem vesz'. 30. Isten nékik megfizeti béreket és öregbíti jövedelmeket bő adakozásából; minthogy Ő jóltévő, kegyelmes. 31. A' mit kinyilatkoztattunk néked az Al-Koránról, csupa igazság, 's megerősítője annak, a' mi adatott az Istentől az előtt; az Isten mindentudó és látó. 31. Azután örökségül adtuk az Al-Korán' Könyvét azoknak, kiket kiválasztottunk szolgálaink közzül. De vagyon gonoszul tselekedő a' maga tette ellen; van jót munkálkodó is: és ezek közzül némellyik megelőz másokat a' jó tselekedetekben Isten' akaratja által. Ez, bizonnyal nagy jótétemény. 33. Az Éden kertjében ezek bévezettetnek és felékesítetnek arany karkötőkkel és gyöngyökkel, és köntösei selyemből lesznek. 34. És mondani fogják: Dicséret Istennek, a' ki elvette szomorúságunkat: a' mi Urunk bizonnyal kegyes és jól-

tévő. 35. Ki az Ő kegyelméből az örökkévaló Palotába helyezettett minket; nem érdekel ott bennünket semmi gond, semmi lankadtság. 36. A' kik pedig hitetlenek leendenek, övék leszzen a' gye'henna' tüze: annak nem leszzen vége, 's meg nem halhatnak: és nem könnyebbítik-meg büntetések: így büntettetik-meg minden hitetlen. 37. És ők erősen fognak kialtozni a' gye'hennába: Mi Urunk, mondván: Vezess -ki bennünket innen, és másképpen fogunk tselekedni már, mint a' hogy tselekedtünk. De e' lesz' a' felelet nékik: Nem hosszszabítottuk é meg élteteket, a' mennyire szükséges vala, hogy megintetnék, a' ki megtérendő vala, megérkezvén hozzátok a' Hirdető? Kóstoljátok tehát a' tüzet, nem leszzen a' gonoszoknak semmi segítőjök. 38. Az Isten esmérője az Egek és a' Föld titkainak; tudja, mi vagyon a' szív' rejtekében. 39. Ő mások után elő-állított titeket e' földön. A' ki hitetlen leend, fején lesz' a' bűn, nem is nevel egyebet a' hitetlenség, csak az Isten' bosszúját, és ön' magok romlásokat. 40. Szólj: mi a' ti vélekedéstek a' Társak felől, kiket segítségül híttatok az Istenen kívül? Mutassátok-meg mit alkottak ők a' földön. Volt é részek az Isten-nél egygyütt az Egek' alkotásában? Adtunk é oly Könyvet, mellyből vélekedéstek' bizonyosága kitetszene? Nem ígérnek egyebet a' gonoszok másoknak álnokságnál. 41. Valóban az Isten erős karjával tartja az egeket és a' földet, hogy el ne muljanak; bizonynyal ha leroskadvának, nem tartóztathatná-meg senki' Ő kivüle; mivel Isten a' kegyelmes, megbocsájtó. 42. Nagy esküvéssel esküdtek az Istenre, hogy -ha hozzájok Hirdető érkezett volna, igazabbak lettek volna minden előttök élő nemzeteknél. És minekutánna hozzájok megérkezett a' Hirdető, még inkább nevedett gonoszságok. 43. Elkevélyedtek a' földön, és álnokul mesterkedtek a' hívők ellen. De a' gonoszság vissza-szállott fejekre, és várhatnak é ők egyebet, mint az előbbeniekre szállott büntetést. 44. Nincs az Isten' rendelésében semmi változás. 45. Vallyon eljárván a' földet nem szemlélték é mitsoda kimenetelek vala azoknak, a' kik előttök éltek? pedig nagyobb erővel bírtak. Nem olyan az Isten, hogy megerőtlenítené őtet valaki az egekben, vagy a' földön: minthogy Ő tudós, és hatalmas. 46. Ha az Isten megbüntetné az embereket azért, a' mit tselekedtenek; nem maradna senki életben a' föld' színén. Egy darabig elhalasztja a' kiszabott bün-

tetést. Midőn azomban eljövend a' vég-határ, megfenyíti a' népet; mert Ő Mindentudó.

XXXVI^{ik} S ú r a.

J a s.

(Mekkaik. 83 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. I. A. S. 2. Esküszöm a' bölcs Al-Koránra! 3. Hogy te vagy az Isten' Követe. 4. Térítő, az igaz útra. 5. És hogy alá szállítása ezen Al-Koránnak a' hatalmas Igazgatótól legyen. 6. Hogy megintened az embereket az iránt, a' miről még nem valának megintetve az ő őseik; sem ő magok a' henyélők. 8. De megterheltük nyakaikat lánczokkal, mellyek egész szakállókig érnek; ők azomban igyekeztek fejeiket felemelni, de nem tehették azt. 9. És gátot vetettünk elejekbe és hátok megé, hogy ne mozdulhatnának; és setétséggel fedeztük-bé őket, hogy ne lássanak. 10. És mindegy lesz': akár prédikálsz nekik, akár nem; mert nem hiendenek. 11. Hirdess annak a' ki követi az Istést. (az az: az Al-Koránt) és féli az Istent, a' rejtekben is. Hirdessél annak bocsánatot, és tisztességes Jutalmat. 12. Mi valóban feltámasztjuk a' halottakat, és megírjuk azt, a' mi jót elkövettek, és minden dolgot felszámolunk a' világos Könyvben. 13. És beszéld-élő nekik példa-beszédben *) az Antiochia várossa pol-

*) W. 13. Ezen egész mesét elő-adja Marraktzius egy Arab Kéz-iratból az Al-Korán' megczáfolása 581-ik lapján, a' melly így szóll: Elküldötte a' boldog emlékezetű Jézus, a' Mária Fija Pál és Bikás nevezetű tanítványait Antiochiába, hogy ott hirdetnék az Isten' igéjét. De az Antiochia megfogván őket, elkínózták, félig leborotválván fejeiket, a' tömlöczbe zárták. A' midőn ezeket meghallotta volna Jézus, oda küldé Cephás Simont, ki esmértenül bejövén a' városba, az általok tisztelt Isteneiknek bálványait kezdette látogatni, azokat tisztelni, és a' bálványok' képeit csinosgatni, könyörögvén egyszer'smind a' Templomban. Úgy vélekedtek ezek, hogy az ő bálványaiknak könyörögne; de az ő könyörgése egyedül az Istenhez intéz-

gárjainak esetét, midőn megérkeztek volna hozzájuk a' Követek, a' Jézus' Tanítványai. 14. Küldöttünk ugyan is kettőt hozzájuk a' Tanítványok közzül: de hazugsággal vádolta mind a' kettőt: hanem mi megerősítettük őket a' harmadik által. Kik így szóllottak: Mi hozzátok küldettettünk. 11. Felelének a' lakosok: Ti nem egyebek vagytok, csak hozzánk hasonló emberek: nem is szállított-alá néktek a' Könyörülő semmit; és így ti világos hazugok vagytok. 16. Felelének a' Követek: A' mi Urunk tudja: hogy mi valóban hozzátok vagyunk küldtetve. 17. És nem tartozik reánk egyéb, csak a' prédikálás. 18. Mondának a' lakosok: mi rosszat jövendölünk nek-

tetett. Minekutánna azomban őt' oly buzgó, ájtatos vallásának szemlélnék lenni, bejelentették a' Királynak; a' ki is magához hívatván őt', megdicsérte vallását, és ahoz való buzgóságát elannyira, hogy a' Király mintegy csudálkozva mondaná neki: hogy két férfiak vannak itt a' tömlöczben, kik az ő vallásánál jobb vallást akarnak hirdetni, mellyért szándékozzék őket megöletni. Akkor monda Simon: Hívasd-elő mind kettejét, hadd szemléljük: vallyon magokhoz akarnak é térni? Megparancsolta tehát a' Király őket maga eleibe állítani. Küldött azomban Simon annakelőtte Követet Pálhoz és Bikáshoz a' tömlöczbe, melly megintette őket; hogy ne engedjék észre-venni, hogy ő esméri őket, avagy hogy ő maga esmérete volna előttök. Minekutánna azomban mind a' ketten a' Király előtt megjelenének: monda nekik Cephás Simon: Milly' vallást hirdettek? Felelének: A' Jézus Mária Fiának vallását. De Simon megfedvén őket, mondá: Millyen bizonyosságot hoztok-elő ezen ti vallástok felől? És ők felelének: Vagyon nekünk olyan kenőtsünk, mellyel, ha a' vaknak megkennyük szemeit, azonnal megjön szemeinek világa. Ezt hallván a' Király megrettene a' jelenvaló emberekkel egygyütt, és mondotta nekik: Hogy ha valami olyat vizstek véghez, a' mellyhez hasonló nálunk nem találtatik, követni fogunk benneteket. Midőn azomban egy világtalant hívnának-elő, és megkenvén szemeit, azonnal megjőve látása. Mellyet midőn látna a' Király, és a' jelenlők; megfélemlének. Monda annakutánna neki Cephás Simon: Ne retentsen ez el tégedet: én valami ehez hasonló mutatok néked. És előállítatván egy más világtalant, 's megkenvén annak szemeit, hasonlóképpen megnyeré látását. Nagyon csudálván ezt a' Király, annál jobban megerősödött vallásában, és nagy tiszteletben tartván Simont, Pált 's Bikást meg akarta öletni. Kihez Simon: ne öld meg mondván őket, talán még megjobbúlvan, megtéréndők. Viszsa-küldötte tehát őket újonnan a' tömlöczbe, a'

tek. Bizonyosan, ha meg nem szüntök a' prédikállástól, megkövezünk benneteket, és illetetni fogtok általunk fájdalmas büntetéssel. 19. Felelének a' Követek: A' veszedelem szaljon reátok. De vallyon ha megintettek Jel által, megmaradtok é a' világos tévelygésben? Minthogy ti eltévedt emberek vagytok. 20. Jöve azomban a' város' végső részéről egy férfi futva, a' ki mondotta: Óh én Népem! engedjete a' Követeknek. 21. Kövessétek azokat, a' kik nem óhajtnak tőletek semmi jutalmat; mivel ezek az igazak közzül valók. 22. Nincs semmi okom arra, hogy ne tiszteljem azt, a' ki engem teremtett; mert Ó hozzaja leend menetelem ama' napon. 23. Vallyon elfogadjak é kivüle más Isteneket? Ha akar a' Könyörülő

midön azomban ismét magához hívatta volna őket, monda nékik: Ti semmit-sem tselekedtetek ollyast, a' mi nálunk meg nem történhetne. De ók felelének: Mi meggyógyít-suk a' bélpoklosokat. Előhozattatván tehát a' bélpoklos, az ó orvos-szerek által megtisztítottat. Akkor monda Simon a' Királynak: Én hasonlóképpen ezt véghez viszem. És előállítatván más bélpoklos, Simon által hasonlóképpen megtisztítottat. Meghatározta tehát a' Király, Pál', és Bikásnak halálokat, ha az ó vallására nem téréndenek. De ók ezt atallották tselekedni. Mindazáltal a' Simon javasolásából, a' megtérés' reménysége alatt újjabban a' tömlöczbe helyhezttettek. Simon azomban nevekedett a' Király és a' Nép' jó vélekedésében. Midön továbbat a' Király újonnan maga eleibe hívatná, monda nékik Simon: Vallyon meddig maradtok-meg még a' ti megátalkodástokban? Hogy-ha csak mást ezektől különböző csudát, mellyet tselekedtetek, el nem követtek; megölet benneteket a' Király. Ók azomban felelének: Mi a' halottakat is feltámasztjuk. Akkor Simon mondá: ha ezen csudát megteszitek; esküszöm, hogy én leszek első a' ti Követőitek közzül. A' Király is ígérvén ezt tselekedni, és a' Király' példájára a' többiek is minnyájan. Szerencsére szemlélték, hogy egy halottat vittek temetni, melly felett, midön az Istent a' Jézus' nevében segítségül hívtak volna, azonnal a' halot feltámadott. Akkor Simon fogván kezeibe a' két élő fejszét, futa a' bályányokhoz, a' mellyeket tiszteltek, és özsze-törvén, felforgatta azokat; ebben a' nép is követvén őtet. Mondá Alsaddins: Első város Antiochia, melly a' Jézus' tanftását bévette, hanem azon város, mellyhez az Istentől az Al-Koránban küldettettek ketten, és egy harmadik által megerősítettettek, nem Antiochia vala, hanem más város; mivel az Antiochiabeliek hittek; azon város pedig hitetlensége miatt, az Isten által megbüntettetett.

nékem ártani, semmit nem használ nékem azoknak eszedésök; meg sem is szabadíthatnak. 24. Én tehát világos tévelygésben lennék; ha azokat imádnám. 25. Én hiszek a' ti Uratokban, halgassatok tehát reám: ők azonban megkövezték őtet, minekelőtte meghalna. 26. Szóltott néki az Isten: Eredj-bé a' Paradicsomba. Ő pedig mondotta: Óh vajha tudná az én nemzetem, hogy megbocsátott nékem az én Úram! mivel a' tisztességesek közzé állított engem. 27. És nem küldénk az ő nemzetéhez utánna semmi angyali tábornok az Égből, hogy őket elveszténénk. 28. Az ő büntetések vala Gábrrielnek az égből való kiáltozása; és imé ők minnyájan meghalva le roskadtak. 29. Óh veszedelme 's boldogtalansága az embereknek. Nem jött még egy Követ sem hozzájuk; hogy ne lett volna nevelésük' tárgya. 30. Nem látták é, hány nemzetségeket vesztettünk-el előttök? 31. Ezek majd a' mi színünk' eleibe állíttatnak mindnyájan. 32. A' Feltámadás' jeles bizonyossága légyen nékik a' megszáradt föld: felelevenítjük azt esső által, és kihozunk belőlle gyümölcsöket, mellyekkel vagyon nékik tápláltatások. 33. És szerzettünk palma-fákkal és szőlő-tőkékkel felékesített Kerteket, és kifakadni engedték a' forrásokat. 34. Hogy táplálják magokat azoknak gyümölcséből, mellyeken az ő kezeik munkálkodának. Vallyon tehát nem adnak é ezért halát. 35. Dicséret annak, a' ki teremtett mindenféle élő nemeket, mellyeket elő-hoz a' föld, és lelkeket is, t. i. férfiakat, és leányokat: és ollyakat is, mellyeket nem esmérnek. 36. Az Isten hatalmának Jele az Éj: elvonjuk a' napot, és íme ők a' setétségben maradnak. 37. A' nap fut az ő kirendelt nyugodalma' helyére. Ez a' véghetetlen hatalmasnak, 's bölcsnek rendelése. 38. És a' Holdat rendeltük huszon-nyolcz szünetekre, míg vissza-jön az útról, mellyen régen jár. 39. Nem terjedki a' Nap annyira, hogy futásában elérhetné a' Holdat: sem az éj meg nem előzheti a' napot; és mind ezek futnak a' magok karikaikban. 40. Jelül szolgál az az embereknek, hogy őseiket hordoztuk a' Bárkában. 41. És készítettünk hajókat, mellyekre felhághatnak. 42. Ha akarjuk elmerítjük őket: és nem leend, ki megsegíthetné őket; nem is szabadulhatnak-meg. 43. Csak irtalmunk által az élet' használására, egészen a' kiszabott időig. 44. Midőn azonban mondatik nékik: Rettegjetek, e' jelen és jövőendő élet' büntetésétől, hogy ti irtalmat nyerhessetek;

de hátat fordítva eltávoznak. 45. És nem hozándol-elő az ő Urok' Jeleiből semmi Jelt; mert nem figyelmeznek reá, és távol állnak. 46. Mert ha mondatik nékik: osztogassatok alamizsnát abból, a' miből meggazdagított az Isten: felelnek a' hitetlenek a' hívőknek: Vallyon megelégsük é azt, kit ha akar megelégit az Isten? Ti minnyájan világos tévelygésben vagytok. 47. És kérdezik: mikor tellyesedik-bé az ígélet a' Feltámadás felől; ha igazak vagytok, mondjátok-meg? 48. Nem kell erre, midőn így beszélnek, csak egy angyali kiáltás: minnyájan kiszóllítatnak e' világból, azután feltámadnak; ők azonban magok közt vetekednek. 49. Akkor már nem tehetnek utolsó rendelést; nem is térnek-viszsa házok' népéhez. 50. És megfúvódik a' másik trombita, és imé ők sirjaikból felemeltetvén, sietni fognak az Isten' színe eleibe. 51. Akkor mondják: ki serkentett-fel bennünket lak-helyünk-ből? ez az, a' mit ígért a' Könyörülő: és igazat mondtak a' Követek. 52. Nem leend csak egy kiáltás, 's ez felébreszti őket; és imé minnyájan előtűnk fognak állani. 53. Senki akkor nem fog igazságtalanul terheltetni, és nem fizetődik vissza egyéb, csak a' mit munkálkodtak. 54. A' Paradicsom' lakossai majd kellemes foglalatosságba leendenek; ön' magokat gyönyörködtetők. 55. Ők és feleségeik szép árnyékok alatt mulatván, nyugvó ágyaikra letelepednek. 56. Lészen nékik ott mindenféle jó ízű almájok és gyümölcsök; és megnyerik azt, a' mit óhajtanak. 57. Békesség! mondatik nékik a' könyörülő Úrtól. 58. És mondatik a' bűnösöknek: váljatok-el ma óh gonoszok az Istenfélőktől. 59. Nem mondam é néktek óh Ádám' Fijai! hogy ne tisztelnetek a' sátánt? minthogy ő néktek halálos ellenségtek. 60. És mondtam: tiszteljetek engem: ez az igaz út. 61. Még is a' sátán elcsábított közzületek nagy seregét: Vallyon miért nem értettétek intésemet? 62. Ez a' gyehenna, melly néktek ígértetett. 63. Menjetek annak kínjaira, ti megégetendők; mivel hitetlenek valátok. 64. Pecsétet ütendünk azoknak szájjaikra; hogy ne mentegethetnék magokat; de kezeikkel bizonysgot fognak tenni, és lábaikkal arról, a' mit elkövettek. 65. Ha akar-nánk, valóban megvakítnánk azoknak szemeiket; haszon-talan sietnének az úton, mert nem látnának. 66. Ha akar-nánk, elváltoztathatnánk őket más állatokká, az ő házaikból nem jöhetnének -ki, se nem térhetnének vissza.

67. Kinek azomban hosszú életet akarunk engedni: meghajtjuk őtet, az aggott korra juttatván. Vallyon tehát ezt nem értik é? 68. Nem is oktattuk őt' (az az: Mohammedet) költői mesterségre: nem is illette ez őtet. Nem egyéb ő, csak térítő, hirdető. 69. Hogy megintené azt, a' ki idvezülendő, és igazságos légyen a' hitetlenek' elkárhozások. 70. Nem látják é, hogy minden teremtmények a' mi kezeink' művei, közelebb a' barmok is. 71. És hatalmok alá vetettük nékiek azokat, és némellyek nyargalásra valók, némellyek pedig táplálásokra szolgálnak. 72. Övék a' gyapjúnak hasznai, és a' téj' itala is. Hát nem lesznek é hálákat adók? 73. Az Istenen kívül más Isteneket fogadtak-el, hogy megsegíttetének általok. 74. De nem segíthették-meg, 's a' gyehennától meg nem szabadíthatja őket. 75. Ne szomorítson-meg téged az ő beszédje; mert mi tudjuk azt, a' mit eltitkolnak. 76. És azt a' mit világosan tselekesznek. 77. Vallyon miért nem isméri-meg az ember, hogy őt' mi teremtettük: és imé ő még is tévelyeg, tagadván a' Feltámadást. 78. És okoskodik ellenün, 's megfélejtkezik, hogy mi teremtettük őt', így szólván: kitsoda eleveníti-meg a' csontokat, minekutánna már azok megsemmisítettek, 's porrá változtak? 79. Felelj: Megeleveníti azokat az: a' ki először alkotta; mert Ő tudja a' mit teremtett. 80. Ő hozz-ki a' nyers fából tüzet, a' ti hasznatokra. 81. Vallyon a' ki teremtette az Egeket és a' Földet, nem leend é elegendő hatalma arra, hogy alkotasson hozzáok hasonló más embereket. Bizonytal hatalmas léssen Ő arra: mert Mindenható, Teremtő. 82. Csak parancsol, midőn valamit akar, mondván: Légyen és lesz'. 83. Dicséret tehát annak, kinek kezében vagon minden dolgoknak országa, és a' ki előtt az utolsó napon minnyájan megjelentünk.

XXXVII^{ik} S ú r a.

R e n d s z a b á s o k.

(Mekka-i. 182 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Esküszöm az Istent imádó és szolgáló angyalok' rendszabásaira. 2. A' sátánnak való szolgálatot ellenzőkre. 3. Az Al-Koránt olvasókra, és arról elmélkedőkre. 4. Hogy a' ti Istenetek egy Isten. 5. Ura az Egeknek és a' Földnek, és annak a' mi ezek között vagyon; Ura Kelet és Nyugotnak. 6. Mi felékesítettük az Eget csillagokkal. 7. És őrizetet rendeltünk körülé, hogy bátorságban légyen minden párt-ütő sátántól. 8. Nem halhatják az ördögök a' magosságbeli Nagyokat, az angyalok' szavokat, mivel minden oldalról a' lángok által vissza-vevettetnek az Egeknek kerületétől. 9. És nékik állandó büntetések leend a' gyeheennában. 10. Azomban, a' ki egy keveset történetből hallott az angyalok' szavaiból; de elúzte őt' az által-ható láng. 11. Kérdezd a' gonoszokat, vallyon ők erősebbek é, vagy az Ég' angyalai? Mi őket csak sárból alkottuk. Te csudálod az ő álnokságokat, és ők kinevetik a' te csudálkozásodat. 13. Midőn megintettetnek, nem fogadják-el a' megintést. 14. Midőn szemlélnek valami Jelt, kigúnyolják azt. 15. És mondják: Ez nem egyéb, csak varázslás. 16. Vallyon minekutánna meghalunk, és porrá, 's csonttá leendünk. 17. Vallyon akkor bizonyonnyal feltámasztatunk é? 18. Velünk régi Atyáink is? 19. Felelj: Úgy vagyon, és ti fogtok meggyaláztatni. 20. Ez hirtelen megtörténik egy kiáltással, és íme feltámadnak. 21. És mondandják: Óh jaj nekünk ez az Itélet' napja. 22. Ez az osztály' napja, mellyet mint nem igazat tagadtatok vala. 23. Az angyaloknak mondatik: Gyűjtsétek-össze azokat, kik gonoszok valának, és azoknak czinkos társait, és a' kiket tiszteltek az Istenen kívül: igazítsátok őket a' pokol' útjára. 24. De állítsátok-meg őket elébb, még; mert vizsgálat alá kell venni. 25. Mi az oka, hogy nem védelmezitek egymást költsönösen? 26. Imé már ők megaláztatva hozattatnak-elő. 27. És fogja egygyik a' másiknak mondani, veszekedvén. 28.

Tudniillik, az elcsábítottak, elcsábítójikhoz: Ti ámitottatok - el minket, bizonyítván erőssen az igazságot. 29. Felelni fognak a' csábítók: Ti is csak oly vétkesek vagytok, mint mi. 30. Nem vala hatalmunk benneteket kényszeríteni. 31. Szintügy szerettétek által-hágni a' törvényt, valamint mi. 32. Mi okra való nézve méltán illet bennünket minnyájunkat a' mi Urunk' fenyegetése, mellyel elhatározott bennünket a' büntetésre, mellyet minden bizonnal megkóstolunk. 33. Igaz, hogy tévelygésbe hoztunk benneteket: de mi magunk is a' tévelygés' útján lévén, boldogtalanok vagyunk. 43. Ekképpen minnyájan azon napon részesi leendének a' büntetésnek. 35. Ekképpen bánunk az istentelenekkel. 36. Mert ők, midőn mondatik nékik: Nincsen csak, csak egy Isten; kevélységre emelkednek. 37. És mondják: Vallyon Isteneinket elhagyjuk é egy ördögös vers-költő miatt? 38. Sőt inkább ő jött igazsággal, és megerősítette a' régi követeket. 39. Majd megkóstoljátok a' fájdalmas büntetést. 40. Csak az fizettetik néktek vissza, a' mit elkövertetek. 41. De az Istennek igaz hív szolgálai különbféleképpen jutalmazhatnak-meg. 42. Ezeknek leend kellemes ételek, reggel és estve a' Paradicsomban. 43. Legjobb ízű gyümölcsök is lesz', és nagy tisztességben lesznek. 44. A' gyönyörűség' kertjeiben. — 45. Szép ágyakra dülvén egymást fogják szemlélgetni. 46. Körül hordattatik a' forrásból a' pohár. 47. Melly az ivóknak kellemes leszén. 48. Nem leend az által az értelem meghomályosodása, 's nem részegít-meg. 49. Mellettek fognak nyugodni lyánkák, vissza-tartóztatván tekinteteket; hogy másokat ne szemlélhessenek; hanem csak szerelmeseiket és szép nagy szemei lesznek. 50. Olyanok lesznek, mint a' friss fejeér tojasok. 51. És fordúlván egygyik a' másikához; beszélgetnek kedvekre. 52. Mondván: volt nékem a' világon egy Barátom. 53. A' ki szokta mondani nékem: Hiszed é, hogy leszén Feltámadás? 54. Vallyon minekutánna meghalunk, és porrá, 's csonttá leendünk, ítéletre megyünk é? 55. Akartok é vélem eljönni, őtet megtekinteni a' gyehennában? 56. És kitekintend a' Paradicsom' egygyik ablakáról, és a' pokol' közepin fogja őtet szemlélni. 54. Akkor így szóll néki: Az Istenért! Óh engemet is magaddal majd hogy a' veszedelemben nem huztál. 58. És ha nem járult volna hozzám az én Uram' kegyelme: bizonnal a' gyehennába részesültem volna. 59. Mondani fogják a'

Paradicsom' lakosai: mi is meghaltunk ugyan. 60. De a' mi halálunk csak természetes első halál, és nem lézünk a' gyehennába haldoklók. 61. Valóban ez nagy boldogság. 62. Ilyen boldogságra igyekezzenek a' hívek. 63. Nem jobb é ez a' paradicsomi vendégség, mint a' Zákum fáról enni? 64. Mi tettünk erről említést az Al-Koránban, a' gonoszoknak rettentésekre. 65. Ez a' fa a' pokol' mélységéből veszi származását. 66. Annak termései olyanok, mint az ördögök' fejei. 67. Az elkárhozottak enni fognak azokból, és hasokat vélek megtöltik. 68. Utánna ital adatik nékik, a' legforróbb vízből. 69. És örökre a' pokolban fognak lakozni. 70. Ott feltalálja Atyáikat is, kik tévelygők valának. 71. Ők azoknak nyomdokain sietve mennek. 72. Valamint az elébbeni tévelygők, útjokon. 73. Küldöttünk hozzájuk megintőket. 74. Megláthadd: mitsoda szomorú végek leend azoknak, kik meg valának intettetve. 75. Az Isten' hív szolgálain kívül. 76. Segítségül hívott bennünket Noé: és azonnal meghaltatuk őt. 77. És megszabadítottuk őt: és az ő háza-népét a' nagy szorongatástól. 78. És tettük az ő nemzetét nagy nemzetté. 79. Híressé, 's nevezetessé. 80. Áldott légyen Noé' emlékezete. 81. Így jutalmazzuk - meg a' jót tselekedőket. 82. Minthogy ő egy vala hív szolgálaink között. 83. De elmerítettük a' többieket. 84. A' Noé' követői között vala Ábrahám. 85. Ő is tökéletes szívvel járula Urához. 86. És mondotta az ő Attyának és nemzetének: Mi az, a' mit tiszteltek? 87. Vallyon álnokul másokat akartok é tisztelni az Isteneen kívül. 88. Hogy vélekedtek a' világok' Uráról? 89. Ő egy tekintetet vetett az égre. 90. És mondá az övéinek: én beteg vagyok, roszzúl álmodtam; azért nem jöhetek a' ti áldozataitokra. 91. De azok semmit nem ügyelvén reá, és hátat fordítván, eltávoztak, bizonyos ünneplésre indulván. 92. Ábrahám azomban titokban elindúla az ő bálványaikhoz, mellyek előtt egy étkekkel megterhelt asztal vala: és mondá nékik, mintegy tréfából: miért nem esztek? 93. Mi bajotok, hogy nem beszéltek? 94. És reájok rohana, ütven őket jobb kezével. 95. És vissza-térvén hozzája, siettek Ünnepek után. 96. Mondá nékik Ábrahám: Miért tiszteltek azt a' mit ti faragtok? 97. Hiszen az Isten teremtett benneteket, és azt is, a' mit faragtatok. 98. Mondának azomban nékie: midőn látnák bálványaikat általa össze-törve. Tsináljatok égé-kemenozét, és vessétek-bé

őt. 99. És lest vetettek. De mi erőtlenné tettük azokat; megszabadítottuk Ábrahámot a' tűztől. 100. És mondá nékik Ábrahám: Én elindúlok az én Uramhoz, a' ki vezérelni fog engem. 101. Én Uram! adj nekem egy magzatot, a' ki jámbor, kegyes légyen. 102. Igértünk hát néki eggy értelmes gyermeket. 103. Midőn pedig elérte volna azon idő-kort, mellyben már hozzá illett a' munka' terhe, mondá néki az Attya: Óh fiatskám! én azt álmodtam, hogy meg kell téged' áldoznom. Hogy és mint akarod? Felele: Óh Atyám! tselekedj úgy, a' mint a' parancsolatot vetted. 104. Midőn azonban mind a' ketten az Isten' parancsolatja alá vetették volna magokat, az attya homlokkal teríté-le őt' a' földre, hogy megáldozná. 105. De kiáltottunk hozzája, mondván: Óh Ábrahám! 106. Már igaznak látlak. Így jutalmazzuk-meg a' jóltévőket. 107. Ez bizonyára nagy késértés vala. 108. Felcseréltük Izsákot, egy szép áldozni valóval. 109. És hírt 's nevet hagytunk néki a' maradéknál. 110. Légyen áldott az Ábrahám emlékezete. Így jutalmazzuk-meg az igazat tselekvőket. 111. Mert ő hív szolgálk közzül vala. 112. Így jövendöltük-meg Izsákot, a' jámbor és kegyes Prófétát. 113. És megáldottuk őtet és Izsákot; és mind a' kettőnek nemzetségéből származott: kegyes is, gonosz-tévő is. 114. Jóltévők valának Mózsés és Áron eránt is. 115. És megszabadítottuk mind a' kettőt, és népeit a' nagy szorongatástól. 116. Megsegítettük őket az Egyiptziusok ellen, és győzedelmek levének. 117. És adtunk mind a' kettőnek Könyvet, az Isten' törvényeit világos bizonyossággal. 118. Vezéreltük mind a' kettőt az igaz útra. 119. Dicsőséget szereztünk nekik a' maradéknál. 120. Áldott légyen emlékezetek Mózsésnek és Áronnak. 121. Ekképen jutalmazzuk-meg a' jót tselekvőket. 122. Minthogy mind a' ketten hív szolgálk valának. 123. Illyés is a' mi Követünk volt. 124. Midőn mondaná a' maga Nemzetének: Vallyon nem félitek é az Istent? 125. Hát segítségül híjjátok é Baált, és elhagyjátok a' legjobb Teremtőt? 126. Az Isten a' ti Uratok, valamint Ős-atyáitoknak is. 127. De hazugsággal vádolták őtet: minthogy ők valának a' gyehennára elbatározva. 128. Az Isten' hív szolgálk kívül. 129. És dicsőséget hagytunk felőlle a' maradéknál. 130. Áldás nyugodjék Illyésen. 131. Így jutalmazzuk-meg az igazat tselekvőket. 132. Mivel ő hív szolgálk vala. 133. Lót is a' mi Követünk vala. 134. Megszabadítottuk őtet,

és az ő egész háza népét. 135. Vén feleségén kívül, a' ki elveszett. 136. Azután elvesztettük a' többieket. 137. Azon földön a' mellyen sokszor jártok mind nappal. 138. Mind éjjel: Vallyon még sem vagytok értelmesek? 139. Jónást is mi küldöttük vala. 140. Ő a' terhes hajóra szaladt. 141. És sorsot vetének a' hajósok, és kivetették őt sorsvetés által. 142. És elnyelé őt a' hal: minthogy bűnös volt. 143. Ha ő nem lett volna az Istent dicsérők közül. 144. Valóban megmaradott volna annak hasában, egész azon napig, mellyen az emberek feltámadnak. 145. De kicsaptuk őtet a' hal' hasából a' partra: és ő gonoszul gyötrettetett. 146. És neveltünk az ő feje felett egy földi tököt. 147. Elküldénk őtet száz-ezer emberből álló Ninivitabeliekhez, avagy még többekhez. 148. Hittek ők, és megengedtük nékik az életet egész a' kiszabott időig használni. 149. Kérdezd tovább tőlök, vallyon a' te Uradnak vannak é leányai? 150. Vallyon az aszszonyokat teremtettük aszszonyokká? 151. Hazug lélekkel mondják ők: 152. Nemzett az Isten, és ők ebben valóban hazugok. 153. Vallyon leányokat választott é Isten inkább, mint fiúkat. 154. Nincs helyes okotok, a' miért így ítéltetek. 155. Mikor fogtok már igazságot ismérni. 156. Mit hozhattok-elő állítástok' erősségére? 157. Hozzátok-elő Sz. Könyveteket, ha igazak vagytok. 158. Mondják a' hitetlenek: hogy az Isten' Familiajából valók az angyalok; de magok tudják az angyalok: hogy azok, kik ezt állítják; a' gyehenna' részesei lesznek. 159. Dicséret Istennek! nincs sem Fija, sem Leánya. 160. A' híveken kívül, kik Őt' imádják. 161. Ti, és a' ti bálványitok, mellyeket tiszteltek. 162. El nem kerülhetitek bűneitek' büntetését. 163. Mind égni fogtok a' pokolban. 164. Es nincs a' hívők között senki, kinek ne legyen helye elkészítve az Égben. 165. Mi majd elrendeljük az Ég' seregeit, az Isten' dicséretére. 166. Mert mi valóban az Istent dicsérvük. 167. Mondották a' Mekkaiak; 168. Ha jött volna hozzánk Istentől megintés. 169. Ugy lettünk volna Isten' hív szolgálai. 170. Midőn pedig eljött a' Könyv, nem hittek. De megtudják majd, mi fog vélek e' miatt történni. 171. Megigértük hív szolgálainknak. 172. Hogy ők lesznek általunk megsegítendők a' hitetlenek ellen. 173. És hogy a' Hívek' serege leend győzedelmes. 174. Távozz-el tehát tőlök. 175. Majd meg fogják látni, mi csoda gonosz éri őket. 176. Magok kívánják é a' bünte-

tést siettetni. 177. De elrémülnek, mihelyt kezdetét érzik a' büntetés idejének. 178. De Te távozz - el tőlök. 179. Majd meglátják, mi történik vélek. 180. Dicséret a' te Uradnak, a' hatalom Urának! 181. Áldás, békeség nyugodjon a' Követek felett. 182. Dicséret az Örökévalóság Urának!

XXXVIII-ik Súra.

S A D. (az 1-ső Versből.)

(Mekkai. 88 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. S a d. 2. Íme az Intést magában foglaló Korán. 3. De a' hitetlen Mekkaiak felfuvalkodván, elszakadának Mohammedtól. 4. Hány nemzetségeket vesztettünk-el előttök, a' kik segítségért kiáltozának hozzánk; de nem leheté elfutni az Isten' haragjától. 5. Elcsudálkoznak a' Mekkaiak, hogy megjöve hozzájok az Intés ő közzülök, és mondották a' hitetlenek: Itt van a' hazugság koholó. 6. Ő az Istenek helyett, egy Istent hirdet: ez csudálatos dolog! 7. És össze-jövének a' Nép' eleji közzülök, mondván egygyik a' másiknak: Menjetek, és állhatatosan legyetek hívek Isteneitekhez. Az Ő czélja nem egyéb, hanem hogy elhagynátok Isteneiteket, és egy Istent imádnátok. 8. Pedig semmit - sem hallottunk e' felől az utóbbi vallásban. Nem egyéb ez, mint költemény. 9. Vallyon nem szállítatott é alá hozzájok a' Megintés? De ők kétségben vannak az én vezérlésem felől; mert meg nem kóstolták még a' büntetést. 10. Vallyon nálok vagyon é a' hatalmas, adakozó Úr irgalmának Tárháza? 11. Vagy övéké a' mennynek, földnek Országa: és a' mi e' kettő között vagyon. Bár próbáljanak felmenni minden erejekkel az Égbe. 12. Szégyennel fognak onnan letaszíttatni. 13. Hazugsággal vádolták régen a' magok Követeiket, Noénak népe az Adaeusok, és Faraó. 14. És a' Themudaeusok, és a' Jób népe; meg a' Madianiták. Ezek össze-esküdték Követjeik ellen. 15. Ezek minnyájan hazugsággal vádolták a' Követeiket: 's ezért méltán érdeklí őket az

én büntetésem. 16. Majd meghallják a' Mekkaiak a' trombita harsogását, és semmiképpen el nem kerülhetik a' veszélyt. 17. És mondták a' Mekkaiak: Mi Urunk! Siettesd a' mi részünket, az Itélet' napja előtt. 18. Békességes tűrő légy az iránt, a' mit mondanak: és emlékezz meg a' jó erkölccsel felruházott szolgáról, Dávidról; mert ő gyakran fordult vala Istenhez. 19. Kénszerítettük a' hegyeket: hogy vele reggel és estve dicséreteket zengetednének. 20. És az össze-gyűlt madarakat ő véle az Isten' magasztalására hajtottuk. 21. És megerősítettük az ő Országát, adván nékie bölcsességet és szavaknak megkülönböztetését, hogy minden dologról bölcsen szólhasson. 22. Vallyon nem érkezett é hozzád a' czivódók' Története, midőn a' kőfalon által, bémentek a' Dávid Könyörgő Házába. 23. *) Midőn Dávidhoz bemenének, és ő megrettene tőlök. Mondának néki: Ne rettegj, mi perlekedők vagyunk. 24. Igazságtalanul feltámadá közülünk egygyik a' másika ellen. Itélj tehát mi közöttünk igazsággal; és ne bánj gonoszúl: és vezérj bennünket az igazság' útjára. 25. Ezen atyámfiának kilenczven-kilencz Juhai valának, nékem nem vala több egynél; és mondta nékem: Bizzad reám annak is megőrzését, és engedék szavainak. 26. Felele Dávid: Már ő gonosz vala annakelőtte a' te Juhod' kérelme miatt, hogy azt a' maga Juhaihoz csatolná. Sokan a' társaságban így erőszakoskodnak egygyik a' másika ellen; kivéven azokat, a' kik hittek és igazat tselekesznek. De melly kevesek vannak az illyek. És Dávid észre-vette, hogy mi őt' megkísértettük az Uriás felesége által: és bocsánatot kért, 's térdeire leborulván, megtére az Istenhez. 27. Engedtünk hát néki földi jóknak sokságát, és jövedelemnek gyönyörűségét. 28. Oh Dávid! mi tégedet Igazgatónak, örökösnek rendeltünk a' földön: itélj tehát az emberek között igazsággal, és ne kövessed a' testi kívánságot, ne hogy eltévelyedjél az Isten' útjától: mert a' kik ettől eltévelyednek, azoknak kemény büntetések leend azért, hogy megfelejtkeztek a' számot-adás' napjáról. 29. És nem teremtettük az Eget, Földet, és a' mi e' kettő közt van,

*) W. 23. Ezek a' Gelál feljegyzése szerint a' kőfalon által mentek volna bé a' Templomba; mivel az ajtón való bemeneteltől eltiltattak, hogy ne háborgatnák Dávidot az Imádságban.

czél nélkül hijjában; a' mint azok vélekednek, a' kik nem hisznek. De jaj a' nem hívőknek a' tűz miatt. 30. Avagy úgy bánjunk é azokkal, a' kik hittek és jót tselekedtek, mint a' kik megvesztegetői voltak a' földnek? Avagy az Istenfélőket úgy tekintsük é mint a' gonoszokat? 31. Bocsátottunk hozzád áldott Könyvet, hogy szorgalmatosan vizsgálád annak Jeleit: és hogy a' szívvel megajándékoztattak általa megintettessenek. 32. És Dávidnak Salamont ajándékoztuk, a' mi jámbor, kedves szolgálókat; minthogy ő az Isten' dicséretire gyakran felindult. 33. Egy alkalommal estve eleibe hozták a' lovakat, mellyek három lábaikra ágaskodtak, leggyorsabb futók valának. 34. Mondván: Én talán jobban szeretem a' földi jókat, (nevezetesen a' lovakat) hogy sem az én Uram' emlékezetét; nem folytatom az én estvéli Imádságomat, a' meddig a' nap az éjjelnek fátyola alá elrejtí magát; de annual nagyobb gonddal vizsgálom a' lovakat. Azért hát midőn egykor maga eleibe hozatta volna azokat, kezdé lábszáraikat és nyakaikat elvágatni. 36. *) Megkísértettük Sa-

*) W. 36. Ezen mese meg vagyon Marraktziusnak p. 4. Prodr. p. 116. és in Refut. p. 597. melly megíratott Ismáeltól Aly fijától, és ekképpen szól: Vala Salamonnak egy szolgáló-leánya, kinek midőn természeti dolgára, mások szerint a' fördőbe ment volna Salamon; által-adja újján való gyűrűjét. Által-advan tehát néki bizonyos napon, béméne a' fördőbe. Jarula azomban a' leányhoz bizonyos Sakár nevezetű ördög Salamonnak ábrázatjában, és elvívén tőle a' gyűrűt, a' tengerbe csapta: És üle Sakár a' Salamon székibe, felvívén annak ábrázatját, és megváltozának minden rendelések, és ítéletjei az Izrael' fiai felől. Kimenvén Salamon keresni gyűrűjét, (minthogy abban vala országának állandósága helyheztetve) és nem találta azt. És megismérte, hogy a' magosságos Isten őtet meg akarta büntetni, a' földet kezdette tehát körül járni, és mondani: Én vagyok Salamon. De tagadtak őtet annak lenni, míg negyven napok (mások hosszabb időt mondanak) el nem folynának: és ő az alatt semmit-sem evett. Elvándorlott egyszer, 's valami halászokra akadt, eledelt kért tőlök. Ők azomban halat adanak néki. Mellynek midőn hasát felnyitná, megtalalta abban gyűrűjét. Viszszanyervén ekképp' országát, Sakár ördögöt megfogata, és megkötözve, 's nagy kövel megterhelve, a' Tyberias Tavába vettette. És az ok, melly miatt Isten megfosztotta országától Salamont, Gelál' előadása szerint az vala: hogy össze-keltt egy aszszonnyal, a' ki Salamon' palotájában bálványokat tisztele; mellyről ő maga semmit-sem tudott.

lamont, és trónussába egy kis ideig ördögöt helyheztettünk. De megtért az Istenhez. 37. Mondván: Uram! engedj-meg, és adj nékem Országot, a' minő ne légyen senkinek utánnam; minthogy Te vagy az adakozó. 38. És hatalma alá hajtottuk a' szelet, a' melly fűtt paráncsolatjára, a' merre maga Salamon hajtotta vala. 39. És meghódítottuk néki az ördögöket minden épületeinek végben-vitelére, és a' gyöngyök' halászására a' teugeren. 40. És másokat által-adtunk néki közzülők békókkal megterhelve. 41. És mondottuk néki: Ez a' mi ajándékunk, bocsásd-el, vagy tartsd-meg: a' mint tetszeni fog. 42. És vala ő nála valóban a' világi Jóknak nagy nevedése, és végre gyönyörűsége a' Paradicsomnak. 43. Emlékezz-meg a' mi szolgánkról is Jóbról, midőn segítségül hívná az ő Urát, mondván: Engem megvertt a' sátán nyomorúsággal. 44. Felele néki az Isten: Üsd-meg láboddal a' földet, és fog ott egy forrás fakadni: ez tenéked enyhítő fürdőül és italul szolgálend. 45. És vissza-ajándékoztuk néki háza népét, és minden javait bőven irgalmasságunkból; tanúságul azoknak, a' kiknek igaz szívek vagygon. 46. Mondván néki: végy kezedbe egy csomó veszsőt, és verjed azzal feleségedet; és ne szegd-meg esküvéseidet, felfogadván, hogy meg fogod verni. Mi őt' békességes tőrőnek tapasztaltuk. Aldott jó szolgál! mert gyakran fordula hozzánk. 47. Emlékezz azután a' mi szolgáinkról Ábrahámról, Izsákról és Jákóbról, kik igaz szemekkel 's kezekkel felékesítettek valának. 48. Tisztáknak tettük őket az igaz vallással, 's a' mi házunknak ígérete által. 49. És ők valának a' kiválasztott legtökéletesebbek. 50. Emlékezz-meg Ismaélről, Illyésről és Dulkephliről, (az az: Jób' fiáról.) Ezek mindnyájan aldottak, 's jók valának. 51. Így emlékezünk azokról e' világon, kik Istenfélők lévén, eljutának a' Paradicsomba. 52. Az Eden Kertben, mellynek kapui felnyittatnak nékiek. 53. Ott letelepedvén élni fognak sok gyönyörű gyümölcsökkel és italokkal, mellettek a' szép lyánkák, kik másokra nem vetik szemeiket, és egy idő-korban lesznek velek. 54. Ez az a' mi néktek ígértetik a' számadás' napján. 55. Illy eledellel tápláljuk mi őket, és nem leszen annak vége. 56. Ez leszen az Istenfélők' számokora. De a' gonoszoknak bizonynal keserves sorsok leend. 57. A' gyehebbaba alá-szállítatnak megégetés végett, és nyomorúságos leszen a' hajlék. 58. Ez leend az ő táplá-

latjok, u. m. forró víz, és fekély. 59. És más nemű sok roszszak. 60. Ezen roppant nagy sereg letaszíttatik a' gyehehába; nem kegyesen fogadónak ott; mert alaszállanak a' tűzbe, hogy megégettessenek. 61. Majd mondani fogják az elcsábítottak a' csabítóknak: Éppen nem fogtok a' büntetés alól kegyesen kivéetni; mert a' tévelygésben Előljáróink valátok. Most már boldogtalan lakásunk van mind kettőnknek. 62. Majd mondják: Mi Urunk: a' ki előljárónk volt a' hitetlenségben, öregbítsed kétszeresen büntetését a' tűzben. 63. Majd mondják a' Mekka-i hitetlenek a' gyehehában: Mi történt velünk, hogy-hogy nem látjuk azon férfiakat, kiket a' bűnösök közzé számláltunk? 64. Mi gúnnyal fogadtuk őket. Talán eltéveszték őket szemeink? 65. Így czivakodnak a' tűzben lakozók. 66. Szólj nékik ekképpen: Valóban én vagyok a' Megintő: és nincs más Isten az egy győzedelmes Istenen kívül. 67. Az Egek és a' Föld' Ura a' hatalmas Megbocsájtón kívül. 68. Szólj így: Ez fontos beszéd, (az az: ezen Al-Korán.) 69. Ti azomban meszsze távoztatok attól. 70. Nékem semmi tudományom sem vala a' magas egekbeli Nagyokról, a' midőn magok közt az Ádám teremtése felől vetélkedtek. 71. Nem nyilatkoztatott ki nékem egyéb, csak-hogy világos Hirdető vagyok. 72. Emlékezzél: mit monda Urad az angyaloknak: Én embert akarok teremteni sárból. 73. Majd ha egész tekintetét megadandom annak, és bele lehellem erőmet: borúljatok-le, őtet imádván. 74. Imádták tehát őtet az angyalok minnyájan. 75. De Eblis, kevély ördög, nem akará őt imádni, és így ő a' hűségtelenek közzül való leve. 76. Mondá néki az Isten: Oh Eblis! ki tiltott-el tégedet, hogy ne imádnád azt, a' mit Kezeim bölcsen alkottak? hát felfuvalkodván, átallottad é őt imádni? talán a' magosságbeliek közzül valónak vélted magadat lenni? 77. Felele: Én tökéletesebb vagyok ő nálánál: hát nem tűzből alkottál é engem, őtet pedig csak sárból teremtetted. 78. Mondá néki az Isten: Távozz-el a' Paradicsomból; mert kicsapattatván, megátkoztatol. 79. És pedig átkom rajtad leend, egész Itélet' napjáig. 80. Felele ő: Uram! légy váraozással: ne átkozz-meg egész azon napig, melyen az emberek feltámasztatnak. 81. Mondá néki az Isten: Jól vagyon; váraozom. 82. Egész a' meghatározott időig. 83. Felele Eblis: De én hatalmadra esküszöm, hogy minnyáját elcsábítom az embereknek. 84. Kivéven

közzülök hív szolgálodat. 85. Mondá azonban néki az Isten: Én pedig igazság vagyok, és igazságot szólok, hogy megtöltendém a' gyehegnát veled és azokkal, a' kik téged követni fognak. 86. Mond óh Mohammed a' Mekkaiknak: nem kívánok tőletek semmi bért, hogy néktek prédikállok; mivel én a' szorgalmasan munkálkodók közzül vagyok. 87. Nem egyéb ezen Al-Korán, mint megintetése a' teremtményeknek. 88. Valóban, kevés idő mulva, majd megiesmérítek annak igazságát.

XXXIX-ik S ú r a.

A' S e r e g e k. (A' 71 és 72-ik Versből.)

(Mekhai. 75 Versekől álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Ezen Könyv' alá-szállítása, a' hatalmas, bölcs Istentől vagyon. 2. Alá-szállítottuk ezt hozzád igazsággal: annakokaért tiszteld az Istent, tisztán mutatván-bé nékie a' hitet. 3. Az Istent illeti az igaz tisztelet. De a' kik Kívüle pártfogókat fogadtak-el, mondván: nem tiszteljük azokat, csak a' mennyiben közelebb tegyetek bennünket az Istenhez; valóban ítéletet tesz' az Isten azok között, és a' hívők között: a' mennyiben nem voltak egygyet-értők. 4. Bizonnyal a' hazugot és a' hitetlent nem vezérli az Isten. 5. Ha az Istennek a' lett volna akaratja, hogy magzatja légyen: bizonynyal választott volna teremtményei közzül. Dicséret Nékie! Ó egyedül maga az eggy uralkodó Isten. 6. Teremtette az Egeket és Földet igazsággal. Éjjelt bocsajt a' nappalba, és nappalt az éjjelbe: és szolgálni engedi a' napot és holdat, 's mindegygyik ezek közzül fut a' maga kiszabott pályáján. Vallyon nem é Ó a' hatalmas, megbocsajtó? 7. Teremtett benneteket Ádamból, kinek adott egy Társat is, (Évát) és alá-szállított néktek a' barmokból nyolcz párokat. Alkott benneteket a' ti anyátok' méheiben, különböző formájú ábrázatokra változtatva. Ó a' ti Uratok 's Istenetek: Övé az Ország: nincs más Isten csak Ó egyedül. Miképpen távozhattok-el hát az ő szolgálatjától? 8. Ha háládatlanok leendetek, bizonynyal Isten el lehet nálatok nélkül is. De nem ked-

ves előtte szolgálainak háládatlanságok. Ha pedig háládatosok lesztek, kedvet fog bennetek találni, és a' más terhét egy lélek sem fogja viselni. Végre Uratokhoz leend menetek, és elő-számlálandja néktek, a' mit munkálkodtatok. 9. Mivel Ő maga esmérője a' szív titkainak. 10. Midőn pedig az embert valamelly kár illeti, az Istent szokta segítségül hívni, megtérvén hozzája. És ha részelteti őt' áldásából: megfelejtkezik róla, kinek annakelőtte esedezett, és hamis Isteneket gondol az Istenhez, hogy az embereket tévelygésbe hozza. Szólj az illy embernek: Gyönyörködj kisség a' te hitetlenségében, majd a' tűz' lakosa leendesz. 11. Vallyon a' ki ajtatos az éjjel' óráiban, imádkozó, hiszi a' jövendő életet, bízik az ő Urának irgalmasságában; annyira becsültetik é az Isten előtt, mint a' ki hitetlen, és által-hágó? Mondjad: avagy egyenlők é a' tudatlanok és a' tudománnyal bírók? Megintetnek ez által a' szívvel megáldottak. 12. Szólj: Oh én szolgálaim! a' kik hittetek, féljétek a' ti Uratokat. Azoknak, a' kik jót tselekesznek e' földön, sok jókban leszen részek, mivel az Isten' földje nagy tágasságú. Bizonynal vissza-pótoltatik a' békességes tőrőknek az ő bérek, mérték nélkül. 13. Szólj: Parancsoltatott nékem, hogy tisztelném az Istent, igaz tiszta vallással. 14. És parancsolatom van, hogy lennék első a' Moszlémok között. 15. Mondjad: Félek ha engedetlen leendek az én Uramnak, a' nagy Nap' büntetésétől. 16. Szólj: Tiszteld az Istent, bémutatván néki igaz vallásodat. Tiszteljétek azomban kívüle a' mit akartok. Mondjad: De bizonynal az illyenek elvesztik lelkeiket, és házok' népét a' Feltámadás' napján: nemde-nem szörnyű veszedelem leszen é ez? 17. Ezeknek alattok is, felettek is tűzből leszen árnyék-tartójok. Ez által rettentí-meg Isten az ő szolgálait, mondván: Oh én szolgálaim! féljétek engem. 18. A' kik azomban eltávoznak a' bálványoktól és nem tisztelik azokat, és megtérnek az Istenhez: ezeknek boldogság hirdettetik. Hirdesd tehát szolgálaimnak: a' ki engedelmes leend szavaimnak, és követendik azt; ezek az Istentől vezéreltetnek, és igaz szívvel vannak megáldva. 19. Vallyon a' kit méltán illet a' büntetés, kiszabadítod é őtet a' gye-henna tüzeből? 20. A' ki féli az ő Urát, annak palotája a' Paradicsomban leend, futván alattok szép Folyók. Ez, az Isten' ígérete, és nem fog az Isten maga ígérétevel ellenkezni. 21. Látod é, hogy az Isten az égből vi-

zet szállít alá, és patakok által bocsájtja-be azt a' földbe, és kihoz általa sok színű gyümölcsöt, azután megérlelteti azt, Bizonytal tanúságok van ebben a' szívvel megáldottaknak. 22. Vallyon az, a' kinek Isten kiterjeszté mejjét az Eslami hit' bevételeére, és Isten megvilágosítá, olyannak néződhetik é, mint a' megkeményedett szívű? De jaj az ilyeneknek: ezek vagynak a' világos tévelygésben. 23. Az Isten alá-szállított leggyönyörűbb tudományú Könyvet, (az Al-Koránt) mellyben a' részek egymással megegygyeznek. Rettegés lepi-meg, a' midőn olvastatik, 's hajszaok áll-fel azoknak, kik félik Urokat. Annakutánna meglágyúlnak szíveik az Isten' említésére. Ez az Isten' igazítása, 's vezérel általa a' kit akar; a' kit azomban tévelyegni enged az Isten: nem leend néki semmi Vezérlője. 24. Vallyon tehát a' ki retteg majd ama napon a' büntetéstől, a' Feltámadás' napján; olyan léssen é mint az, a' ki minden gonosztól tiszta? Majd mondatik a' gonoszoknak: Kóstoljátok-meg, a' mit nyertetek. 25. Hazugsággal vádolták Követjeiket az előbbienek is, a' mellyért megérkezett hozzájuk a' büntetés, a' honnét nem is gondolták. 26. És megkóstoltatta vélek Isten a' gyalázatot e' földi életben is: De majd a' jövendő élet' büntetése terhesebb léssen ennél. Ha tudnák azt, nem úgy tselekednének. 27. Eleibe-terjesztettük az embereknek ezen Al-Korán' minden Intő-beszédjeit, hogy megintettessenek általok. 28. Tiszta Arabs nyelvben jelent e' meg, és minden hiba, vagy ellenmondás nélkül van; hogy félnék az Istent. 29. Előterjesztett az Isten példa-beszédben egy férfit, a' kinek több Urai egymással össze nem férők voltak, és más férfit csak egy Urnak szolgálót, vallyon egyenlő sorsúak é ketten ezek? Dicséret Istennek! De többnyire nem tudják ezt. 30. Bizonytal te meghalsz, és ók is meghalálnak. 31. Annakutánna, a' ti Uratok előtt a' Feltámadás' napján vetelkedni fogtok. 32. Ki gonoszabb, mint a' ki hazugságot kohol az Istenről, és hazugságnak mondja az igazságot, midőn az hozzá érkezik? nem az ilyeneknek lesz' é a' gyehenna lakhelyek? 33. A' ki azomban igazsággal jön, és hiszen abban: ezek az Istentfélők. 34. Minden készen léssen azok' részére, a' mit Uroktól kívánnak. E' lesz' jutalmok a' jót tselekvőknek. 35. Megtisztítja őket Isten a' legrosszszabttól. a' mit elkövettek, és megfizeti a' legjobb bért, azért a' mit tselekedtek. 36. Az Isten nem

elegendő jutalmat ad é szolgálainak? Majd megrettentenek téged az ő Isteneik hatalmokkal. De a' kit tévelyegni enged Isten; nem leend annak semmi vezérlője. 37. A' kit pedig az Isten vezérel, nem hozhatja azt tévelygésbe senki. Hát nem hatalmas az Isten boszszút állani? 38. Ha megkérdezed őket, ki teremtette az Egeket és a' Földet, ezt felelik: Az Isten. Mondjad: Vallyon tebát vélitek é, hogy azon Istenek, a' mi Urunk' ártalmát kinyilatkoztatják? vagy ha könyörületességét rajtam ki kívánja terjeszteni, az Ő irgalmát meggátolhatják é? Szólj: az én elégségem az Isten: Ő benne bízzanak az Hívek. 39. Mondjad: Óh én népem! munkálkodjatok a' ti belátástok szerint, én is munkálodok az enyím szerint; majd nem sokára megtudhatjátok azt, 40. Kihez érkezik-el a' büntetés gyalázattal. 41. Mi bizonyára igazsággal szállítottuk-alá néked a' Könyvet az embereknek megintetésekre: azonban, a' ki vezéreltetik, az magának fog vezéreltetni; a' ki tévelyeg, az ugyan ön' maga ellen fog tévelygni. És te nem vagy az ő Gondviselőjök. 42. Az Isten kiszóllítja a' lelkeket az ő halálok' idejében, vagy halálos álmot bocsát, és magához fogadja lelkeket, kiknek meghatározta halálokat; vagy a' testben hagyja a' kiszabott időig. Valóban tanúság vagyon ebben az eszes embereknek. 43. Miért fogadtak Istenen kívül Közbenjárókat. Szólj: Mit ér annak esedezni, a' ki semmit nem ért, és semmit nem használhat. 44. Mondjad: az Isten lehet tárgya a' közönséges esedezésnek. Az Ővé a' Menny' és a' Föld' országa. Annakutánna hozzá lépzen a' menetel. 45. Midőn említettik az egy Isten: össze-szoríttatnak az irtózás miatt szíveik azoknak, a' kik jövődő életet nem hisznek. A' midőn pedig említettnek azok, kiket társúl adnak; íme az örömtől elragadtatnak, 46. Mondjad: Óh Isten! Egek' és Föld' Alkotója, megesmérője a' Titoknak és a' nyilvánvalónak: Te tégy ítéletet szolgálid között; a' mibe voltak egymás között különbözők. 47. Ha gonoszok bírnák is az egész Földet, és még egyszer annyit: megváltanak magokat azzal a' büntetés' sullyától a' Feltámadás' napján: és elérkezik a' büntetés Istentől, mellyet soha nem is gondoltak. 48. Eléri őket a' keserűség, azért a' mit elkövettek, és megkörnyékezi őket az, a' mit kinevettek. 49. Midőn megkörnyékezi az embert valamelly kár, segedelműl hívand bennünket; és ha részesítjük őket Javainkban, mondandják: Bizonyal ez

nékem tudományomért adatott. Ez pedig kísértés, melyet Isten az emberekkel tapasztaltat; de a' nagyobb rész nem tudja azt. 50. Így szóltak azok is, a' kik előttök valának: De semmit-sem használt nyereségek. 51. Elérte őket annak következése, a' mit elkövetének: és nem erőltethetik-meg az Isten' akaratját, hogy ne büntetné-meg őket. 52. Vallyon nem tudják é, hogy az Isten kiterjeszti Javait a' kire akarja, vagy össze-szorítja? Valóban jelek vannak ebben az embereknek, a' kik hisznek. 53. Szólj: Oh én szolgálaim! a' kik gyarlóságból által-hágók voltatok a' törvényt, kétségbe ne esetek az Isten' Irgalmasságáról; mivel az Isten könyörül a' bűnösökön: mert Ő meghocsajtó, irgalmas. 54. Térjetez a' ti Uratokhoz, és adjátok néki által magatokat; minekelötte megérkezzék a' büntetés: annakutánna többé senki-sem segít rajtatok. 55. És kövessétek az áldást, melly alá-szállított néktek Uratoktól, (az az: az Al-Koránt) minekelötte meglepne benneteket a' véletlen büntetés, és azt észre-vehetnétek. 56. Minekelötte így szóllanátok: Oh fájdalom! azért szenvedünk, hogy szorgalmasok nem valánk az Isten mellett való szolgálatban: és kigúnyolók voltunk. 57. Majd mondják: ha az Isten engem vezérlett volna; most már Istenfélő és boldog lennék. 58. Majd így fog szóllni, midőn szemlélendi a' büntetést: ha még egyszer vissza-menetel engedődnék nékem a' földre; bizonynal, már jót tselekednék. 59. De már hozzád érkeztek Jeleink, az Al-Korán, és azokat, mint hazugságokat úgy nézted, felfuvalkodtál, és a' hitetlenek közzül valál. 60. A' Feltámadás' napján meglátod azokat, a' kik hazugságot állítottak az Isten felől, fekete ábrázattal. Vallyon a' felfuvalkodóknak nem a' gye-henna lesz' é lakóhelyek? 61. És megszabadítja Isten azokat, a' kik Istenfélők leéndenek, boldogságok' helyére helyeztetvén őket; semmi ros' sem éri őket, meg sem szomorítatnak. 62. Az Isten minden dolog' Alkotója, és Ő mindenekre Gondviselő. 63. Övé az Egek' és a' Föld' kulcsai: a' kik nem hiéndenek az Ő Jeleiben, azok elveszendők. 64. Szólj: Vallyon Istenen kívül parancsoljátok é nékem, hogy más Istenezet tiszteljek? Oh esztelenek! 65. Megmondattott néked a' Kijelentés által; és azoknak, a' kik előtted valának. Hogy-ha Társat tulajdonítasz Istennek, haszontalan és hijában való leend munkalódásod, és elveszendő vagy. 66. Sőt inkább az

Istent tiszteld, és légy hálát adó. 67. De nem mérték az Istent az Ó igazságának mérő-serpenyűjével, és az egész Föld csak egy ökölnyi leend néki a' Feltámadás' napján: és az Egek öszsze-göngyöltetnek az Ó Jobbja által. Dicséret néki; és magasztaltassék a' felett, a' mit társúl adnak néki. 68. Majd megfúvatik a' trombita elsőször, és meghalva rognak - le a' kik az Égben és a' Földön vagynak; azokon kívül, a' kiket akar az Isten éltetni. Annakutánna megfúvatik a' trombita másodszer: és imé azok, kik meghalva valának, feltámadnak. És ragyogni fog a' Föld az ő Urának fényétől, és elő-vevődik a' Könyv, és elő-állítatnak a' Próféták és a' Márttyrok tanúbizonyságoknak, és igazsággal fog közöttök íteltetni, nem is fognak álnokúl illetetni. 70. És elégtétetik minden léleknek azért, a' mit muakálódott; mert Ó leend a' legjobb tudója annak, a' mit elkövettenek. 71. És a' kik hitetlenek valának, seregenkint fognak a' gyehenna felé vezettetni, és ahoz megérkezvén, annak Kapui megnyílnak. És mondandják nékiek annak őrizői: Nemde jöttek hozzátok Követek, a' kik előterjesztették néktek Uratok' Jeleit, és fenyegettek benneteket azon napnak eljövetelével? Felelendenek: Igen is: De az Isten szavának a' gonoszok felett be kellett tellyesedni. 72. Akkor mondatik nékik: Lépjetek - be a' gyehenna' kapuin, örökké ott fogtok mulatozni. E' lesz' a' kevélyeknek lakhelyek. 73. Hasonlóan azok, kik az Istent félték, seregenkint fognak a' Paradicsomhoz vezettetni, és oda megérkezvén, annak Kapui felnyittatnak, és mondandják az őrzők nékiek: Békesség néktek: boldogok vagytok; menjetek-bé, örökre itt fogtok mulatni. 74. És felelnek: Dicséret Istennek! a' ki bételleyesíté nekünk ígérését, és örökségül adá nekünk a' Földet, hogy lakjunk a' Paradicsomban, kényünk szerint. Oh melly nagy jutalma a' jót tselekedőknek. 75. Majd látni fogod az angyalokat, az Ó királyi Széki körül, levetkezett sarukkal, énekelvén az Úr' dicséretét, és igazsággal fog ítélet tévődni az emberek között, és zengedezik: Dicséret Istennek, az örökkévalóság Urának.

XL^{ik} S ú r a.

A' H í v ő. (W. 29.)

(Mekkaik. 85 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. H. M. 2. Ezt a' Könyvet lebocsátá a' véghetetlen hatalmú, és mindentudó Isten. 3. Ki megbocsátja a' vétket, kegyelmébe veszi a' megtérőt, és rettenetes büntető. 4. Véghetetlen kedvező. Nincs Isten, csak Ő egyedül: Ő hozzá mégyen majd minden számot adni. 5. Csak azok vételkednek az Isten' Jeleiről, a' kik hitetlenek: de, meg ne csaljon téged az ő földi jólléttek. 6. Hazugsággal vádolták Követeiket ő előttök is már a' Noé' népe, és más Felekezetek ő utánna, azt forгатák eszekben: hogy lehetne a' Követet megölni, és hiú módon vételkedtek, hogy meghomályosítsák az igazságot. Mellyre nézve eltörlém őket a' földről, és mi szörnyű módon esett az? 7. Így tellyesedett-be az Úr' szava, a' hitetlenek eljen; mivel minnyájan a' tűz' lakosi lettek. 8. Azok, kik hordozzák az Ő királyi Székít, és körülé vannak: zengik az Ő dicséretét, hisznek Ő benne, és kegyelmet kérnek a' hívőknek, mondván: Uram! végy-környül mindent irgalmaddal, 's kegyelmezz-meg azoknak, a' kik megtértek, és követték a' Te ösvényedet, szabadítsd-meg őket a' pokol' büntetésétől. 9. Mi Urunk! vezesd-be őket az Édeni Kertekbe is, mellyeket nekik ígértél; és azoknak, kik az ő attyok, feleségeik, vagy gyermekeik közül jót tselekedtek: mivel Te véghetetlen hatalmú és bölcs vagy. 10. És szabadítsd-meg őket a' gonosztól: mert a' kin könyörölsz, azt megszabadítod azon a' napon, és ez nagy szabadulás lesz'. 11. A' kik pedig hitetlenek lesznek, ily szót fognak hallani: Az Isten' haragja ti erántatok kegyetlenebb, mint a' ti egymás iránt való gyűlölségtetek; midőn a' hitre hívattattatok, és nem akartatok hinni. 12. Felelni fognak: Mi Urunk! kétszer öltél-meg minket, és kétszer elevenítél-meg, és megvallánk vétkeinket. Vallyon nem lesz' é semmi út, 's mód innen kiszabadulni? 13. Azért történt ez rajtatok, mivel, midőn

az egy Isten hirdettetne néktek, nem hittétek. Ha több Isteneket hirdettek vala, azt elhittétek volna; azért töltébe rajtatok a' magosságos Isten' ítélete. 14. Ő az, a' ki Jeleit megmutatja, és alá-bocsát néktek az égből eleséget: De csak a' megtérő veszi ezeket eszébe. 15. Imádjátok hát az Istent, tiszta lélekkel tisztelven Őt', ámbár ez nem tetszik a' hitetleneknek. 16. A' nagy királyi Székben ülő, tetszése szerint küldi az Ő lelkének kegyelmét, az Ő szolgálai közzül a' kire tetszik: hogy hirdesse az Itélet' napját. 17. Azt a' napot, mellyen seregenként fognak kijönni a' koporsóból. Senki el nem rejtheti magát akkor Isten elől, a' ki örökkévaló, és egyedül uralkodó. 18. Ekkor minden léleknek megfizetődik az ő tselekedete. Senki-sem főg igazságtalanságot szenvedni; mert Isten tökéletesen számba-veszi az emberek' tselekedeteit. 19. Rettentsd őket azon napnak eljövetelével, a' midőn az ő szívek egész torkokig emelkedend féltekben. 20. A' gonoszok nem találnak akkor semmi jó barátot, vagy közbenjárót, ki őket meghalgatná. Tudja Isten a' szemek' és szívek' csalárdságait. 21. Igazsággal fog Isten itélni: azok, a' kiket Ő kivüle segítségül hívtak az emberek, nem fognak itélni; mert csak Isten a' halló, tudó és látó. 22. Hát nem néztek é szélyel a' földön, mi végek lőn azoknak, a' kik ő előttök valának? Azok erősebbek, 's tehetősebbek voltak a' földön: és még is az ő vétkekben megölte őket Isten, és senki ki nem szabadíthatá őket. 23. Azért történt ez: mert Követek menvén hozzájok nyilvános bizonyosságokkal, hitetlenek maradtak: ezért törölte-el őket az Isten; minthogy Ő erős, hatalmas a' büntetésben. 24. Elküldénk ugyan is Mózsést nyilvános hatalommal és jelekkel. 25. Faraóhoz, Hámánhoz, és Kóréhoz; de így szóltak: Ez nagy hazug és szemfényvesztő. 26. Midőn elment hozzájok ítélettel, mondták: Öljétek-meg az ő fiaikat, kik vele egygyütt hisznek, 's hagyjátok életben leányaikat. De a' gonoszoknak ravasz szándékjok semmivé lett. 27. És mondá Faraó: Engedjétek-meg, hadd öljem-meg Mózsést: hadd imádjá azután Urát. Mert attól félek, hogy megváltoztatja vallástokat, 's nagy romlást fog okozni a' földön. 28. Mózsés pedig mondá az ő nemzetének: én csak Uramhoz, és Uratokhoz ragaszkodom; hogy szabadítson-meg engemet a' fel-fúvalkodótól, ki nem hiszi a' számadás' napját. 29. Bizonyos, hívó férfiú a' Faraó népe közzül mondá, eltit-

kolván az ő hitét: Hát megölitek é a' férfiat, azért, hogy így szóll: az én Uram Isten: Hozzátok jött világos bizonyosságokkal a' ti Uratoktól. Ha hazud, elveszi hazugsága díjját. Ha pedig igazat mond, bétellyesedik rajtatok, a' mivel fenyegetődzik. Bizony nem vezérli Isten azt, a' ki csalárd és hazug. 30. Óh én Népem! néktek most szép országtok van e' földön; de ki fog titeket az Isten' ostorától megoltalmazni, ha hozzátok eljő? Faraó pedig mondá: Én igazat mondok és parancsolok, és az igazság' ösvényén vezérellek benneteket. 31. A' hívő pedig mondá: Óh én népem! attól félek: hogy a' régi hitetlen Felekezetek' büntetése lep-meg benneteket. 32. Féltetek a' Noé nemzetségének, az Adaeusok, Themudaeusok, és másoknak, kik ő utánnok voltak, büntetésektől: nem akarja Isten az Övéinek igazságtalan büntetéseket. 33. Óh én népem! féltetek benneteket ama nagy számadási naptól. 34. A' mellyen hátra fogtok vezetetni a' gychennába, és akkor nem lesz' senki védelmezőtök. A' kit Isten tévelyegni enged, az nem talál vezérrre. 35. Eljött hozzátok József is, világos bizonyosságokkal: de nem szüntetek - meg kételkedni arról a' mit hirdetett; míglen halála után ismét mondanátok: Nem küld Isten ő utánna soha több Követet. 36. Így tévelyegteti Isten a' csalárdot, 's az igazság felől kételkedőt. 37. A' kik az Isten' Jelei felől, minden igaz ok nélkül vetélkednek, gyűlöletesek lesznek mind Isten, mind a' Hívők előtt. Pecsétet üt Isten minden kevélynek szívére. 38. És mondá Faraó: Nosza Hámán, építs nékem egy magos tornyot, hogy eljuthassak az égbe, egész a' Mózsés Istenéig: én bizonyára őt' hazugnak gondolom. Így gyönyörködött Faraó gonoszságában, elfordulván az egyenes ösvénytől; de az ő ravaszsága csak veszedelmére volt. 39. Mondá pedig a' Hívő: Óh én népem! Kövess engem, és vezetni foglak az igaz tudománynak ösvényén. 40. Óh én népem! bizonyára e' világi élet mulandó, de a' jövendő élet örökévalóság' Palotája. 41. A' ki rosszat tselekszik, gonoszúl veszi hasznát. A' ki pedig jót tselekszik, legyen férfi, vagy asszszony, és hívő; bizonyosan bémegyen a' Paradicsomban: ott fognak tápláltatni bőséggel. 42. Óh én népem! én hívlak benneteket az idvességre, ti engem a' pokolra? 43. Ti azt akarjátok: hogy az eggy Istent megtagadjam, és Társúl adjak néki mást. kiről semmi tudományom nincs: én pedig hívlak benneteket a' Min-

denhatóhoz, 's Bűnbocsátóhoz. 44. Bizonyos az: hogy az, a' kihez ti hívtok engemet, nem halgatja-meg a' Könyörgést, sem ez életben, sem a' másokban, és hogy mindnyájunknak meg kell Isten előtt jelennünk ama napon, és hogy a' gonoszok' a' tűz' lakosi lesznek. 45. Megemlékezzetek osztán rólla a' mit mondok: én pedig bízom ügyemet Istenre; mert Ő látja szolgálainak dolgait. 46. Azért is kiszabadítá Isten ötöt a' veszélyből, mellybe csalárdul akarták meríteni; a' Faraó familiáját pedig körül-fogá a' bűn' büntetése. 47. A' tűz t. i. a' mellyben égni fognak reggel és estve. És azon napon mondódik nékiek: mennybé Faraó' Familiája a' rémítő büntetésbe. 48. Majd akkor beszélgetni fognak a' hitetlenek a' tűzben, és mondják az egygyűgyűek a' kevélyeknek: Mi voltunk a' ti Követőitek: Hát már most meg fogtok é oltalmazni minket a' tűznek valami részétől. 49. Felelni fognak pedig a' kevélyek: Hiszem mi magunk is benne vagyunk: mert az Isten ítéletet tett már az ő szolgálai között. 50. Mondani fogják majd a' kik a' tűzben vagynak, a' gyehenna őrzőjinek: Kérjétek Uratokat, hogy ha csak egy napi büntetést is engedjen-el nekünk. 51. Az őrzők pedig így felelnek: Hát nem mentek é hozzátok a' Követek világos bizonyságokkal? 52. És felelni fognak ezek: Igen is. Azután mondják az őrzők: Imádkozzatok hát magatokért. De a' hitetlenek' Imádságok haszontalan lesz'. 53. A' mi Követeinket és a' Hívókat meg fogjuk segíteni e' világi életben is; és majd ama napon is, a' mikor elő-állanak a' Tanúk. 54. Ama napon, mellyen nem fog már használni a' gonoszoknak semmi mentség, mert átok alatt lesznek, és a' gyehenna lesz' lak-helyek. 55. Adtunk Mózsésnek igaz, vezérlő tudományt, és az Izrael Fiainak adtunk Könyvet, t. i. a' Mózsés öt Könyveit. 56. Hogy vezéreltessenek és megintettessenek, kiknek szívek nagyon. 57. Békével tűrj azért, mert Isten' ígérete igaz, kérj bocsánatot bűneidért; és hirdesd Urad' dicséretét estve és reggel. 58. Bizonyára, a' kik vetélkednek az Isten' Jeleiről, minden hitelesség nélkül; azoknak szívekben kevélység van: de nem érik céljokat. Folyamodj hát Istenhez; mert Ő a' halló és látó. 59. Az ég' és föld' teremtetése felségesebb, mint az embereké. De töbnyire nem tudják ezt az emberek. 60. Más a' vak, más a' látó; hasonlóan más a' ki hiszen és jót tselekszik, és más a' gonosztévő. És melly kevesen vannak, kik ezt

meggondolják. 61. Bizonytal eljön a' vég-óra, nem kell felőlle kételkedni. De töbnyire nem hiszik ezt az emberek. 62. A' ti Uratok monda: Hívjatok engem segítségül, és én meghalगतlak benneteket. A' kik pedig kevélységből nem akarnak nékem szolgálni, a' gye'hennába mennek. 63. Isten az, ki rendelte az éjjelt, hogy megnyugodjatok, és a' nappalt, hogy szemlélhessétek dolgaitokat: Isten jól tesz' az emberekkel, de töbnyire nem adnak hálát az emberek. 64. A' ti Uratok az Isten, minden dolgok' Teremtője; nincs Isten kívül: miért fordultok hát el Tőle? mert elfordúlnak azok, kik az Ó Jeleit tagadják. 65. Isten az, ki alkotta a' Földet zsámolynak, és az Eget fedélnek; Ki alkotott titeket is, és szép ábrázatokat adott; és e'leséggel táplált, sok jókból. Ó a' ti Uratok, Istenetek. Áldott légyen Isten, az örökkévalóságok' Ura. 66. Ó az élő Isten: nincs más Kívülötte. Ót' hívjátok segítségül; tiszta lélekkel tisztelvén Ót'. 67. Dicséret Istennek az örökkévalóságok Urának. 68. Mondjad: Én el vagyok tiltva, hogy ne tiszteljem azt, kit ti imádtok az Istenen kívül, minekutánna hozzám világos bizonyságok jöttek Uramtól, és parancsolatot vettem, hogy magamat által-adjam az örökkévaló Úrnak. 69. Ó teremtett benneteket porból: azután pedig aludt vérből: azután kihozott benneteket anyatok' méhéből: azután eljuttatott benneteket a' közép korra; végre az öregségre. De sokan elébb meghalnak közzületek, mint a' rendes kort elérnétek. Ezt azért tselekszi, hogy Ót' ismerjétek-meg. 70. Ó megöl, és megelevenít. A' midőn teremteni akar valamit; csak így szól: Légyen, és lesz'. 71. Nem láttatok é azokat, a' kik az Isten' Jeleiről vetélkedtek, miképpen tértek-el az igaz hittől? 72. Kik hazugsággal vádolták a' Könyvet, és a' tudományt, a' mellyel küldénk Követeinket: de majd megtudják, mi éri őket. 73. Majd midőn a' nyakokba vettetnek az örvök és lánczok, a' mellyekkel a' pokolba vonattatnak. 74. Azután a' tűzben megégettetnek. 75. Azután mondódni fog nékiek: Hol vannak azok, kiket Társúl adtatok Istenhez? Felelni fognak: Elrejtették magokat tőlünk; mivel erő's hatalom nélkül valók. Így tévelyegteti Isten a' hitetleneket. 76. Ez azért történik: a' miért örültetek a' Földön, igazatok nem lévén. 77. Már most menjetek-be a' gye'hennába, örökké ott lakándók. Ah melly nyomorúlt lakhelyek lesz' az a' vakmerőknek! 78. Békével túrd tehát

ezt; mert Isten' igérete igaz. Akár fogod megírni akár nem, bétellyesedését a' fenyegetésnek; mindazáltal minnyájan számot fognak előttem adni. 79. Küldénk Követeket már te előtted is: és némellyekről szöllöttünk már néked, némellyekről nem. Egy Követ sem ment bizonyossággal az Isten' akaratja nélkül. Mikor tehát elérkezik az Isten' ítélete, igazsággal fog ítélni Isten, és elvesznek azok, kik az Isten' Jeleit hazugsággal vádolták. 80. Isten adott néktek barmokat, hogy reájok üljetek, némellyeket pedig, hogy megegyétek. 81. Van néktek azokból más hasznatok is, hogy dolgaitokat tegyétek, és azokon valamint a' hajókon is útazzatok. 82. Megmutatta néktek az Ő Jeleit, hát mellyiket tagadjátok azok között? 83. Hát nem láttatok é már e' Földön, mi lett azoknak végek, a' kik előttetek voltak; ők többek voltak, erősebbek mint ti, és birtokosabbak a' Földön. De semmit nem használt nékik a' szerzett birtok. 84. Midőn eljöttek hozzájok a' Követek világos bizonyosságokkal, kigúnyolák őket; de megfogta őket a' gúny' büntetése. 85. Minekutánna megkóstolták az én ostoromat; mondották: Hiszünk már az eggy Istenben, és megtagadjuk a' Társakat, mellyeket adtunk néki. 86. De nem használt nékik semmit ez a' hit, minekutánna kóstolták az ostort. Bétellyesedett rajtok, a' mi a' régieken, 's elvesztek a' hitetlenek.

XLI-ik Súra.

A' M a g y a r á z a t.

(Mekkaí. 54 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. H. M. 2. A' könyörülő Irgalmastól bocsáttatott-le. 3. E' Könyv, melly világosan elő-adja a' Jeleket Arabs nyelven az értelmes emberek' számára. 4. Hirdeti ez a' boldogságot, fenyegetődzik büntetésekkel. Sokan elhajlottak ettől, és reá nem figyelmeznak. 5. És mondák gúnyolódva: A' mi szíveinken lepel van, 's azért nem veszi-be azt, a' mire hívogattok: Füleink megnehezedtek, köztünk és közte-

tek fedező kárpit van: te tselekedd azt, a' mi tetszik; mi is akaratumk szerint tselekszünk. 6. Mondjad nékiek: Én szintúgy ember vagyok, mint ti, 's kijelentetett nekem, hogy a' ti Istentek egygy Isten. Legyetek hát igazak Ő iránta; kérjeteK Tőle bűnbocsánatot; mert óh jaj a' Társat adóknak! 7. A' kik alamizsnát rendesen nem osztogatnak, és nem hisznek jövendő életet. 8. A' kik azonban hisznek és jót tselekesznek, mérhetetlen jutalmok lesz'. 9. Mondjad: Hát nem hisztek é abban, Ki a' Földet két napok alatt teremté? 's Társat adtok é neki? Ő az örökkévaló Úr. 10. Ő hegyeket ültetett a' földre és megáldotta; és négy nap rendelést tett, az embereknek és oktan állatoknak eledelekről. 11. Azután fordítá elméjét az égre, melly füstből származott; 's parancsolá annak és a' földnek: Jöjjetek-elő önkint, vagy kéntelen. Felelének azok: Imé eljöttünk engedelmeskedve. 12. És alkota hét egeket két napok alatt, 's meghagyá mindenknek, mibe foglalatoskodjék. És a' világosító állatokhoz legközelebb lévő eget, mint lak-helyét az angyaloknak és lángoknak. Ez a' véghetetlen hatalmúnak és Mindentudónak rendelése. 13. Ha eltérnek tőled a' hitetlenek, mondjad: Fenyegetek benneteket büntetéssel, a' mellyel már Aad és Themud' nemzetét megbüntettem. 14. Mentek ugyan is hozzájok Követek, előttök is, utánnok is, mondván: Csak az Istent tiszteljétek: Felelének pedig azok: Ha akart vala Isten Követeket küldeni, angyalokat küldött volna, Nem hiszszük hát azt, a' miért hozzánk vagytok küldve. 15. Az Adaeusok azért elkevélyedvén ok nélkül, így szólltak: Ki erősebb, hatalmasabb mint mi? De vallyon nem vették é észre, hogy Isten, ki őket teremtette, erősebb és hatalmasabb. És a' mi Jeleinket megtagadták. 16. Ezért küldénk reájok szörnyű szélveszet a' szerencsétlen napokban, hogy megkóstoltatnánk velek a' világi élet' gyalázatos büntetését. Pedig a' más életbeli büntetés még gyalázatosabb lesz', és senki által sem fognak segítettni. 17. A' Themudaeusokat is vezérlettük: de jobban szerették a' vakságot, mint a' világos igazságot. Azért törölte-el őket a' gyalázatos büntetés, a' szerint a' mint tselekedtek. 18. De megszabadítánk azokat, kik hittek és Istenfélők voltak. 19. Emlekezz azon napról, mellyen az Isten' ellenségei egybegyűjtetnek, és erővel hurczoltatnak a' tűzre. 20. Akkor bizonyosságot tesznek ő ellenek, az ő szemeik, füleik, és

bőreik, a' felől a' mit tselekedtek. 21. Akkor megszólítják az ő bőreiket: Miért vagytok tanúk ellenünk? és felelni fognak: Isten szállaltat-meg minket, ki a' dolgoknak szőlő tehetséget adott, a' ki teremtett benneteket is, és a' ki eleibe fogtok gyűlni majd ama napon. 22. Hiszen nem rejtettétek - el magatokat, midőn vétkeztetek, hogy ne lehetnének tanúk füleitek, szemeitek és bőreitek: de azt gondolátok, nem tudja Isten, mit tselekedtetek. 23. És e' gondolkodás mód, melly szerint vélekedtetek Uratokról, elvesztett benneteket. 24. Akármint viselik magokat, tűz lesz' az ő lak-helyek: ha kegyelmet kérnek is, nem fogják azt megnyerni. 25. És a' sátánt társúl adánk nékik, ki megcsalván őket, helytelen isméretet öntött beléjük a' jelenről és a' jövődőről, és az a' büntetés tellyesedett-bé rajtok, a' melly hajdan érdekelte a' géniuszokat és az embereket, kik elvesztek. 26. A' hitetlenek mondák: Ne halgassátok ezt az Al-Koránt; sőt nevéssétek-ki, 's nyomjátok - el tréfával az ő szavát. 27. De majd megkóstoltatjuk a' hitetlenekkel a' szörnyű büntetést, és megfizetünk nékik a' gonoszságért, mellyet tselekedtek. 28. Illy fizetést vesznek az Isten' ellenségei: Tűz lesz' az ő örök lak-helyek: a' megtagadott Jelek' jutalmául. 29. Majd mondják a' hitetlenek akkor: Urunk! mutasd - meg nekünk a' géniuszok és az emberek között azon két csábítót, kik bennünket tévelygésbe ejtettek, hogy lábaink alá tapodjuk őket, és legalatso nyabbak legyenek. 30. A' kik megvallják, hogy az Isten a' mi Urunk, és igaz vallást követnek; angyalok fognak hozzájuk menni halálok' óráján, mondván nékik: ne féljete, ne szomorkodjate; de örvendezzete a' Paradicsomban, melly néktek ígértetett. 31. Mi voltunk ez életben pártfogótok; én leszek majd a' jövődő életben is; 's megtalaljátok ott majd a' mit lelketek kívánt, és a' kívánt vendégséget megadja néktek az Irgalmazó, 's Kedvező. 32. És kitsoda kegyesebb beszédű, mint a' ki Istenhez hívogat; jót tselekszik, és így szöll: Én a' Moszlemok között való vagyok. 33. Nem egy becsű a' jó a' rosszal: Utáld-meg a' rosszat, válaszd a' jót. És imé, a' te és ő köztte való ellenségeskedés, forró barátsággá változik. 34. De csak azok nyerik ezt meg, kik békével tűrnek; és nagy boldogság lesz' ennek megnyerése. 35. Ha rosszat sugdos néked a' sátán, folyamodj az Istenhez: Ő a' halló és ismérő. 36. Isten hatalmának Jelei az

éj és a' nappal, a' nap és a' hold. Ne imádjátok a' napot, sem a' holdat: de imádjátok az Istent, ki teremtette azokat. 37. Bár kevélyen megtagadják mások e' tiszteletet, de azok a' kik Uradnál vagynak: dicsérik Ót' éjjel nappal; és soha meg nem unatkoznak. 37. Az Ó Jelei közöttül való az is, hogy a' föld kiszarad. De mihelyt leszállítunk essőt, megújúl és felduzzad. A' ki ennek életet adott, megelveníti a' holttakat is; mert Ó végzetetlen hatalmú. 39. A' kik rágalmazzák Jeleimet, jól esmérjük azokat. De mellyiknek lesz' jobban dolga, a' ki tűzbe vettetik é, vagy a' ki bátorságban lesz' a' Felámadáskor? Tselekedjétek a' mint tetszik. Ó látja mit műveltek. 40. Kik nem hisznek e' megintő Könyvnek, minekutánna hozzájok érkezett, megbüntetődnék: mert ez igen jeles egy Könyv. 41. Sem a' régi, sem a' későbbi Könyvek nem vádolhatják ezt; mert a' bölcs és dicséretes Ur küldé-le ezt. 42. Nem mondanak néked egyebet a' hitetlenek, hanem a' mit már hajdan is mondtak a' Követeknek. A' te Urad igen kedvező; de fájdalmas büntetéssel is büntető. 43. Ha e' Könyvet, idegen nyelven írtuk vala: azt mondótták volna: ha nem tiszta értelmű 's magyarázatú, nem fogjuk bévenni. Hát idegen nyelven van é e' Könyv? nem Arabs é ennek Szerzője? Felelj nékiek: Ez a' Könyv, vezérlés és idvesség; azoknak kik hisznek. 44. A' kik pedig nem hisznek: azoknak füleik megnehezedtek, azok vakok, haszontalan nékiek a' meszsziról kiáltó szó; mert nem hallanak. 45. Adánk ugyan is Mózsésnek Könyvet; de nem egygyeztek meg annak értelme felett. Ha Isten akarta vala másképpen, már rég el lett volna perek osztza; de ők most is kételkednek felőlle. 46. A' ki jót tselekszik, maga hasznára tselekszi; a' ki gonoszt visz' végben, ön' kárára lesz'. És a' te Urad nem igazságtalan a' maga szolgálhoz. 47. Senki-sem tudja az ítélet' idejét 's óráját, egyedül Ó; egy gyümölcs ki nem búvik a' levelek között, egy aszszony sem hordja méhében, sem el nem szűli gyümölcsét az Ó tudta nélkül. Majd ama napon elő-hívja őket, mondván: Hol vannak a' hozzám adott Társak? Felelni fognak: Uram! már másképp' jelentjük ki magunkat, és ezután senki nem fogja őket imádni. 48. És el fogja magát rejteni tőlök az, a' mit segítségül hívtak, és által látják, hogy meg nem szabadulhatnak a' gyehennától. 49. El nem unja az ember a' világi jót kívanni: ha pedig

szerencsétlenség éri, kétségbe esik, és bizodalmatlan lesz. 50. Ha megkóstoltatjuk velek irgalmunkat a' csapás után, azt fogják mondani: ez érdemünk szerint van; és nem jön-el az Itélet' napja. Majd ha a' mi Urunkhoz megyünk ama napon, elnyerjük a' legjobb részt, a' Paradicsomot. De majd eleikbe terjesztjük a' hitetleneknek, mit tselekedtek; és bizonynal megkóstoltatjuk velek a' szörnyű büntetést. 51. Ha jól teszünk az emberrel, félre fordul tőlünk, ha pedig nyomorúság éri: vége-hossza nem lesz' könyörgésének. 52. Mondjad!: mint látszik néktek? Ha ez a' Könyv az Istentől volna, akkor sem hinnétek annak? és ki tévelyeg veszedelmesebben; mint a' ki az igazságtól meszsire eltávozik? 53. Majd megmutatjuk Jeleinket nékik, az Ég' és a' Föld' végső határiban, és az ő lelkekben; míg csak meg nem ismerik, hogy ez a' Könyv igazság. Hát nem elég ok é a' ti Uratokban való hitre Ó maga, a' ki minden dolgokban tanú. 54. Hát nem kételkednek é az ő Uroknak eljövetele felől? Hát nem mindeneket tud é Ó?

XLII-ik Súra.

A' Taná esközás. (A' 37-ik Versből.)

(Mekkai. 53 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. H. M. A. S. Q. 2. Így jelenté-ki magát néked és azoknak, a' kik előtted valának a' mindenható és bölcs Isten. 3. Ővé a' mi az égben és a' földön találatik: és Ó nagy és felséges. 4. Kevésbbe múlik, hogy az egek meg nem hasadnak, félvén az Ó Felséges voltától: az angyalok pedig hirdetik az ő Urok' dicséretét, és bocsánatot kérnek a' földön lakóknak. Nem könyörülő és kedvező é hát az Isten? 5. A' kik, Ó kivüle más Isteneket fogadtak-el, azokat szemmel tartja az Isten: de néked azokra semmi gondod, 's nem vagy az ő gondviselőjük. 6. Előterjeszténk néked az Arabs Koránt, hogy ítsed a' Fő Várost, és a' körüle lakókat, és fenyegezd őket az Itélet' napjával, melly minden bizonynal eljön; akkor némelly emberek

a' Parádicsomba, némellyek a' Pokolba helyhezttetnek. 7. Ha Isten akarta vala, csak egy nemzetet 's vallást engedett volna a' földön. De irgalmába vészi a' kit akar. A' gonoszoknak pedig semmi pártfogójok 's segítőjök nem lészen. 8. Pedig némellyek Ó kivüle pártfogókat választának; holott Isten egyedül a' pártfogó. Ó megleve-níti a' holtakat, és Ó véghetetlen hatalmú. 9. Ha vala-miben meg nem egygyeztek az Istenről való tudomány-ban: ennek eligazítása az Istent illeti. Ó az Isten, az én Uram! Ó hozzá ragaszkodom, 's Ó néki fogok szá-mot adni. 10. Alkotója Ó az Égnek és a' Földnek: ki titeket nemekre elosztott; valamint az oktan állatokat is, hímekekre és nyöstényekre. Így szaporít benneteket ezen özsze-köttetés által. Nincs Ó hozzá hasonló sem-mi; Ó a' halló és belátó. 11. Nála vannak az Ég' és a' Föld' kulcsai: megszorítja, vagy kevesebbíti jövedel-mét, a' kinek akarja; mivel Ó minden dolgoknak esmé-rője. 12. Vallást adott néktek, a' millyent adott hajdan Noénak; mellyt kijelentettünk néked, és a' mellyet meg-parancsoltunk Ábrahám-nak, Mózsésnek és Jézusnak, mond-ván: Jól megőriztétek az én Vallásomat, és Felekezetek-re ne oszoltok. Keserves sorsok lesz' a' Társat-adók-nak. 13. A' Vallásra, a' mellyre hívogatsz, választja Isten azt, a' kit akar, és igazgatja azt, ki Ó hozzá meg-tér. 14. Csak akkor szakadtak Felekezetekre az egy Val-lásuak; midőn eljött az Isten egységéről való Tudomány, vetélkedvén egymással, és ha Isten másképp' nem rendel-te vala, már el lett volna köztök a' per osztva. Azok, kik Könyvet vettek hajdan, kételkednek most e' tudomá-ny felől. 15. Hívogasd hát az embereket e' tudomá-nyra: igaz és állhatatos légy abban, a' mint néked paran-csoltatott, és ne kövesd az ő kívánságaikat, és így szólj: Hiszek a' Könyvben, mellyet Isten lebo-csátott, és paran-csolatom van, hogy igazán itéljek köztetek. Az Isten a' mi és a' ti Uratok is. Az én tselekedeteim nékem, a' tiéi-tek néktek használnak vagy ártanak. Nem szükség egy-mással vetélkednünk. Az Isten fog köztünk ítéletet ten-ni; majd Ó hozzá gyülekezünk a' számadásra. 16. A' kik vetélkednek Isten felől, minekutánna már megintettek, haszontalan lesz' az Úrnál minden vetélkedések, és ha-rag főg reájok következni 's szörnyű büntetés. 17. Isten az, ki lebo-csátá e' Könyvet, melly igazsággal tellyes, és igaz ítéletet tévő. Mit tartozik az te read, ha közel

van é, vagy nem a' büntetés' órája. 18. Siettetni kívánják azt azok, kik nem hiszik; a' kik pedig hiszik, rettegnek tőlle; tudván, hogy bizonynal eljő. A' kik erről vetelkednek, bizonynal nagy tévelygésben vannak. 19. Az Isten kedvez szolgálainak; meggazdagítja, a' kit akar; mert Ő erős, hatalmas. 20. A' ki inkább kívánja a' jövőendő életet, mint egy bévetett szántó-földet, annak megöregbítjük nyereségét. A' ki pedig akarja e' világi hasznot, abból fogunk nékie adni; de a' más életben, semmi része nem lesz. 21. Vallyon a' hitetleneknek mitsoda hamis Istenek adtak vallást, mellyet helyben nem hagyott Isten? Bizonynal, ha ellent nem állana az Isten' végezése, az ő büntetéseknek elhalasztódása felől; már régen pert osztott volna köztök Isten; mert a' gonoszoknak fájdalmas büntetések lészen. 20. Látni fogod akkor a' gonoszokat, mikép rettegnek az elkövetett gonoszság miatt, és mi nagy napnak félelmé esik reájok? A' kik pedig hisznek, és jót tselekesznek; behelyezettettek a' zöldellő Paradicsomban, és megnyernek mindent a' mit kívánnak az Úrtól. És ez nagy méltóság lészen. 23. Ez az, a' mit megjelent Isten az ő szolgálainak, kik hittek, és jót tselekedtek. Mondjad: Nem kérek tőletek jutalmat a' prédikálásért, csak azt, hogy az atyafiakkal jól tegyetek. A' ki szerez egy részt a' Jóból, megöregbítjük néki azt a' jót; mert Isten kegyes és meghocsájtó. 24. Talán azt mondják némellyek: Mohammed hazugságot költött Istenről? Ha akarja Isten, pecsétet fog űtni a' te szívedre. El fogja törölni a' hiuságot, 's megerősíti az igazságot; mert Ő esméri a' szív' belső részit. 25. Ő az, ki elfogadja szolgálaitól a' megtérést, 's megbocsát a' bűnösnek, és jól tudja, mit míveltek. 26. Meghalgatja azokat, kik hittek és jót tselekedtek, és megöregbíti vagyonaikat jó kedvéből: a' hitetleneknek pedig szörnyű büntetések lészen. 27. Ha igen meggazdagította volna Isten az ő szolgálait; mértékletlenül viselnék magokat a' földön: de mértékkel ad mindennek; mert Ő tudja, kinek mennyi illik. 28. Ő bocsát-le essőt, minekutánna már kétségbe kezdtek esni az emberek, és kiterjeszti irtalmát; mert Ő a' pártfogó, Ő a' dicséretes. 29. Az Ő hatalmának Jelei: az Ég' és a' Föld' alkotása, és az állatok, mellyeket elszélyezett azokban, a' mellyeket Ő, a' mikor akarja, össze-gyűjt. 30. A' mi nyomorúság esik rajtatok, a' ti kezeitek' munkáinak bére; de Ő sokat el-

enged néktek. 31. Meg nem erőlténíthetitek az Istent: nincs Kívüle néktek pártfogótok, 's segítőtok. 32. Az Ó hatalmának Jelei a' hajók a' tengeren, mint valamely magos hegyek. Ha akarja lecsendesíti a' szelet, és a' hajók mozdulatlan fekszenek a' tenger' hátán. Ebben tanúság van a' békével tűrőnek, és a' háládatosnak. 33. Vagy ha akarja, elmeríti azokat, az elkövetett gonoszságért; de Ó sokat el is enged. 34. Tudják-meg, a' kik vetélkednek Jeleinkről, nem fognak megmenekedni kezeinkből. A' melly világi Jó adatik, hirtelen elmúló; a' mi pedig Istennél van, sokkal jobb, és örökre maradandó, azoknak számokra kik hittek és az ő Urokban bíznak. 36. A' kik elkerülik a' nagy vétkeket és gonoszságokat: és a' kik midőn megharagusznak, még is azután megengednek. 37. És a' kik engedelmesek az ő Uroknak, és véghez - viszik az Imádságot, és minden dolgokat tanácskozás után teszik, és a' jóból, mellyeket adánk nékik, alamizsnát osztogatnak. 38. A' ki ellenségétől megsértetik, azt megbosszúlja. 39. Ollyan rosszal fizetvén annak vissza, a' millyennel néki mértek; a' ki azomban megtartóztathatja magát a' bosszútól és ellenségével megbékél, annak nagyobb jutalma lesz' Istennél, a' ki nem szereti a' gonosz tselekedőket. 40. A' ki megbosszúlja a' sérelmet, semmi törvény szerint meg nem büntettethetik. 41. Azok büntettettek törvény szerint, kik az embereket igazságtalanul sértegetik, 's elkevélyednek a' Földön; ezeknek fájdalmas büntetések leszen. 42. Ki azomban békével tűr, 's elengedi a' sérelmet, jeles törvény szerint tselekszik. 43. A' kit Isten tévelyegni enged; annak semmi pártfogója és segítője nem lesz'. Majd meg fogod látni a' gonoszokat, midőn észre-veszik a' gyehe-na' büntetését, így szólnak: Vallyon vissza lehetne é még térni az elmúlt életre? 44. Akkor ők lesütött fővel, 's alázatosak lesznek a' gyalázat miatt: és a' tűzre görbén, mintegy lopva fognak nézni. És így szólnak, a' kik hittek: Elvesztek azok örökre, a' kik már lelkeket elvesztették, és Familiájokat a' Feltámadás' napján. Örök veszélyben fognak kínoztatni a' gonoszok. 45. Nem lesz' nékik semmi pártfogójok és segítőjök Istenen kívül. A' kit tévelyegtetni akar, annak semmi igazságra vezérlő ösvénye nem leszen. 46. Figyelmezzetek Uratokra, mi-nekelőtte eljönne ama nap; mellynek eljövetelét senki meg nem akadályoztathatja Istenen kívül. Nem lesz' ak-

kor semmi menedék-helyetek, vétkeiteket nem tagadhatjátok. 47. Há a' hitetlenek ezeket halván, még is makatskodnak; ne gondolj velek: Te nem vagy az ő megtartójok, néked csak a' hirdetés kötelességed. Ha az emberrel megkóstoltatjuk irgalmunkat, örvendezni fog azon; ha pedig szerencsétlenség éri az elkövetett gonoszságért, kétségbe esik a' háládatlan. 48. Istené az Égnek és a' Földnek Országá: teremt a' mit akar; ajándékozz, a' kinek tetszik, leány vagy fiú gyermekeket. 49. Vagy pedig egygyütt ajándékozz a' kinek tetszik, férfi és leány gyermekeket is; és meddővé tesz akárkit akarátja szerint; mivel Ő a' Mindentudó és Mindenható. 50. Az Embernek nem adatott: hogy Isten ő véle szólljon, hanem csak kijelentés által, vagy kárpiton keresztül. 51. Vagy Követet küld hozzá, t. i. Angyalt, a' ki megjelentse az embernek az Ő akaratját; mivel Ő Felséges és Bölcs. 52. Így jelentettük-ki néked mi ez élet adó Könyvet, a' mi hatalmas akaratunk szerint. Az előtt nem értetted mi legyen az Al-Korán? nem is tudtad: mi az igaz hit. De világosságra hoztuk azt; hogy általa vezérelnénk szolgálóink között, a' kit akarunk. Te hát vezérelni fogsz ez által másokat az igaz útra. 53. Az Istennek útjára, kié minden, a' mi az Égben és a' Földön vagon. Avagy nem mindnyájan Ő hozzá fogunk é gyűlni a' számadásra?

XLIII-ik Súra.

A z É k e s s é g. (A' 33-ik Versből.)

(Mekka-i. 89 Versekből álló.)

A' könyördőlő irgalmas Istennek Nevében! 1. H. M. 2. A' világosító Könyvre az Al-Koránra mondom. 3. Arabs nyelven szerzettük mi azt, hogy érthessétek. 4. Az anyakönyvben, melly az égben vagon, nagy becsben tartatik az, mint felséges és bölcs. 5. Nem fosztunk - meg hát tőle benneteket, azért, hogy törvényt által-hágók vagytok. 6. Mennyi sok Profétákat küldöttünk hajdan. 7. De egy sem ment hozzájuk, hogy ki ne nevelték volna. 8. Azért elveszténk őket, pedig hatalmasabbak, erősebbek

voltak a' maiaknál, és imé előttök vala a' régieknek példájok. 9. Ha kérded ugyan tőlök, ki teremté az eget és a' földet; megvallják: hogy a' Mindenható és Mindentudó teremté. 10. Ki alkotta a' Földet, szép ösvényeket rendelvén azon vezérül néktek. 11. Ki szállít alá az égből essőt bő mértékben, és megitatja a' kiszáradt földet; így elevenít-meg benneteket a' sírban is. 12. Ő teremté a' dolgok' különböző nemeit, Ő ajándékozta a' barmokat, és a' hajókat. 13. Hogy felhágjatok azoknak hátokra: hogy megemlékeznétek Uratok' jótéteményeiről; midőn azokra felültök, mondván: Dicséret annak, ki ezt hatalmunk alá adá; mert soha elménkkel ezt fel nem találtuk volna. 14. Minnyájan a' mi Urunk' eleibe fogunk gyülekezni. 15. Azt állítják némellyek, hogy Isten az ő szolgálói között magzatokat nyert; de az ember nyilvános háládatlan. 16. Hát az Ő teremtményei között vannak é Leányai? 17. Mikor megjelentik valakinek, hogy leánya született, komoly ábrázattal veszi. 18. Hát Istennek tulajdonítanak é leányokat? kik magokat ékesgetni szokták, 's ok nélkül zsémbelnek, a' könyörülőnek szolgálait, az angyalokat, aszszonyoknak gondolják: Hát jelen voltak é akkor, mikor az angyalok teremtettek? Írásba fog tevődni az ő beszédek, 's meg fognak kérdeztetni felőle az Itélet' napján. 19. Azt mondják: Ha akarta vala a' Könyörülő, nem tiszteltük volna őket, az az: az angyalokat. Nincs nekik erről semmi tudományok, csak hazugságot mondanak. 20. Adtunk é nekik valamelly Könyvet az Al-Korán előtt, melyet magoknál tartanának? 21. De azt mondják: Illyen tudományban találtuk ős-atyáinkat, mi csak az ő nyomdokait követtük. 22. Innen van: hogy egy városba sem küldénk Hirdetőt, hogy annak Előljárói így ne szóltak volna: Ebben találtuk atyáinkat; őket akarjuk hát követni. 23. Felelni fog nékik a' Hirdető: Hát akkor is fogjátok követni, ha igazabb Vallást mutatok néktek, mint a' millyen volt atyáitoké? De csak mindég azt felelték: Tagadjuk, hogy igaz volna, a' mit nekünk hirdetsz. 24. Azért is boszszút állottunk rajtok: nyilván láthatod, mi szomorú végek lett azoknak, kik Követeinket hazugsággal vádolák. 25. Emlékezz csak: mit mondott Ábrahám az ő atyának és nemzetének: Én tiszta vagyok attól, a' mit ti tselekesztek. 26. Én csak azt tisztetem, a' ki engemet teremtett; mivel Ő vezérel engemet. 27. És ezt a' mondást az ő

maradékánál közönségessé tette, hogy megtérjenek. 28. Engedtem nékiek és az ő attyoknak élni e' világon gyönyörűségben, míg el nem jöve hozzájok az igazság, 's a' nyilvános Hirdető. 29. De minekutánna eljött, így szóltak: Ez nem egyéb, csak szemfény-vesztés: és nem hiszünk néki tellyességgel. 30. Mondák továbbá: Ha csak két Város Urának nem bocsáttatik-le az Al-Korán, be nem vesszszük azt. 31. Hát ők akarnak é rendelést tenni az Isten' Irgalmából? Mi adtunk nékie világi jókat, egygyet fellyebb magasztaltunk a' másik felett; egygyiket mint szolgát alája vetettük a' másinak; de a' te Urad' gazdagsága sokkal becsesebb a' jövendő életben, mint e' világi Kincs. 32. Ha attól nem lehetett volna félni, hogy az emberek minnyájan hitetlenségre elhajlanak; adtunk volna a' hitetleneknek ezüst tetejű házakat, ezüst léptsőket, mellyen feljárjanak, ezüst kapukat és ágyakat, a' mellyekbe feküdnének. 33. És minden ékességet adtunk volna aranyból; de mind ezek a' világi életben semmik ahoz képeest, a' mi az Istenfélőknek lesz' a' te Uradnál. 34. A' ki a' Könyörülő intésének nem enged, társul adjuk annak a' sátánt, hogy tőle elválhatatlan legyen. 35. Valóban a' sátán elfordítja őket az igazság' útatól, és azt hiszik magok felől, hogy ők jól vezéreltettek. 36. De majd elérkezik hozzánk ama napon, és mondani fogja az ő Társának: Vajha olly meszsze távoztál volna mindég tőlem, mint a' kelet enyészethez. Oh szerencsétlen Társaság! 37. Semmiképpen nem fog néktek akkor használni a' megbánás; egygyütt voltatok gonoszok, egygyütt fogjátok a' büntetést szenvedni. 38. Te a' siketeket nem fogod hallókká tenni, sem a' vakokat nem vezérled, és azt sem, a' ki világos tévelygésben van. 39. Bár meghalsz is, és nem éred-el az időt; de mi bosszút fogunk rajtok állni. 40. Akár pedig meg fogod érni az időt, és fenyegetésünk' bétellyesedését; minden esetre elég hatalmunk van. 41. Erössen ragaszkodj hát ahoz, a' mi néked kijelentetett; mivel te egyenes ösvényen vagy. 42. Néked, 's a' te nemzetednek számára szolgál ez emlékeztetés; majd számot fogtok adni. 43. Tudakozódj az előtted küldött Követekről, ha parancsolták é a' Könyörülön kívül más Isteneknek tiszteleteket. 44. Elküldénk ugyan is Mózsest Jeleinkkel Faraóhoz, és a' Nagyokhoz, és mondá: Én az örökkévaló Úrnak Követe vagyok. 45. Hozzájok menvén azomban Jeleinkkel, kikacagták őt. 46. Sokféle Jele-

ket mutatánk nékiek, nagyobbakat és ismét nagyobbakat az elébbenieknél: és elremíténk őket büntetéssel, hogy megtérnének. 47. Mondák az Egyiptombéliek Mózesnek: Kérünk téged óh böles, könyörögj Uradnak érettünk, a' mint veled Ó szövetséget kötött, mert mi is már igaz hívők Heszünk. 48. Midőn pedig megkönnyebbiténk a' büntetést, ígéretekét megszegették. 49. És mondá Faraó az ő Népeinek: Oh én Népem! nem enyim é' Égyiptom' Országá, ezek a' Folyó-vízek, a' mellyek itt alá-folyanak? 50. Nem látjátok é, hogy én hatalmasabb vagyok Mózesnél, ki megvetésre méltó. 51. A' ki nem tud tisztán beszélni, rebegő nyelve miatt. 52. Ha arany perezeket adtok néki, sem az angyalok, sem a' kik őt követik, nem tesznek bizonyoságot beszéde' igazságáról. 53. És elámítá Faraó az ő népét: azért engedénk néki; mivel ők gonoszok valának. 54. Midőn pedig csakugyan haragra ingerlettek minket; boszszút állottunk rajtok, és elmerítettük őket minnyájokat, és szomorú például tettük őket az utóbbiaknál. 56. Midőn Jézus, Mária Fia megjelent, zúgolódott ellene a' nép. 57. És mondák: Jobb é ez a' Jézus és hatalmasabb? mint a' mi Isteneink? Vetekedtek hát rólla, mint egyenetlen vakmerő emberek. 58. Nem egyéb ez a' Jézus, hanem a' mi szolgálk, sok kegyelmet közlöttünk vele, és például tettük Őt' az Izráel Fiainak. Ha akartuk vala, angyal Követeket küldöttünk volna a' Földre. 59. Ó a' Jézus bizonyoságot tett a' jövődő Itélet' napjáról. Ne kételkedj hát felőlle. Kövess engemet, hogy egyenes ösvényen járj. 60. El ne fordítson téged a' sátán; mert ő világos ellensége az embernek. 61. Midőn megjelent volna Jézus csudálatos Jellekkel, mondá: Jövék hozzátok bölcsességgel, hogy kijelentsem: kinek van igaza a' különböző értelműek közt: féljétek tehát az Istent, 's engedelmeskedjétek nékem. 62. Bizony az Isten az én Uram és a' ti Uratok: Őt' tiszteljétek hát: ez az egyenes ösvény. 63. De egyenetlenek voltak a' különböző Felekezetek. De jaj a' gonoszt tselekvőknek, a' fájdalmas büntetési nap miatt. 64. A' hitetlenek nem várják az utolsó napot; de elérkezik reájok hirtelen, a' mikor észre sem veszik. 65. Akkor a' jó barátok halálos ellenségekké válnak, az Istenfélőkön kívül. 66. Oh én szolgálaim! meg ne rémüljétek és ne szomorkodjatok. 67. A' kik hittek Jeleinkben és Moszlémok voltak. 68. Bémennek a' Paradicsomba, feleségeikkel

egygyütt, és felvidúlnak. 69. Körül fog hordatni számokra az arany pohár, és a' mit lelkeik kívánnak, és a' mi gyönyörűséget óhajtanak szemeik, megnyerik, 's azokkal örökké élnek. 70. És ez a' Paradicsom, mellyet örökségül bírtok azért, a' mi jót tselekedtetek. 71. És sok kellemes gyümölcsök lesznek, mellyekből enni fogtok. 72. De a' bűnösök a' gyehehába fognak örökké lakozni. 73. Soha meg nem könnyíttetik büntetések; hanem szomorú halgatásban lesznek. 74. Igazságtalanul nem bántunk velek, hanem ők bántak magokkal. 75. És elő fogják hívni a' gyehehá' őrzőjét: és kéri hogy vessen véget az ő Urok szenvedéseknek; de feleletül ezt veszik: itt fogtok örökre maradni. 76. Eljöttünk hozzátok igazsággal: De ti attól töbnyire irtódtok. 77. Gonoszt gondoltatok ellenem; én is azért a' ti káratokon mesterkedem. 78. Azt gondolják, hogy mi nem tudjuk az ő titkaikat, 's beszédjeiket. 79. Sőt igen is halljuk mi azokat és Követeink, az angyalok feljegyzik beszédeiket. 80. Mondjad: Ha a' Könyörülőnek magzatja lenne: én volnék első, ki azt tisztelném. 81. Dicséret az Ég és a' Föld Urának, és a' királyi Szék Urának: távol légyen Tőle, a' mit róla hirdetnek. 82. Engedd őket vetélkedni és játszani, mind ama napig, a' melly megígértetett. 83. Ő az Isten mind az Égben mind a' Földön: Ő a' bölcs, és Mindentudó. 84. Áldott légyen az, Kié az Ég' és a' Föld' Országa, és a' mi a' kettő közt van; Ő tudja mikor jő-el az utolsó óra: Ő hozzá megy minden a' számadásra. 85. Nincs hatalmuk azoknak, kiket Ő kívül segítésgül hívnak, hogy pártfogók lehessenek; de van annak hatalma, a' ki bizonyoságot tett az igazságról, és a' kik igaz hívők. 86. Ha kérdezed őket ki teremtette? megvallják; hogy az Isten. Miért vonattatnak hát el az igazság' követésétől? 87. És mondani fogja a' Követ: Uram! valóban ezek hitetlen emberek. 88. Távozz hát tőlök, mondja Isten: és szólj békességet. 89. De majd megtudják: mi éri őket.

XLIV^{ik} S ú r a.

A' F ü s t. (W. 10.)

(Mekkai. 56 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. H. M. 2. E' világosító Könyvre mondom. 3. Lebocsátánk ezt amaz áldott éjjel: és meginténk az embereket. 4. Azon éjjel világosítatott-meg minden dolog. 5. A' mi hatalmas akaratunkból küldöttünk Követeket. 6. Urad' irgalmából: a' ki halló és ismerő. 7. Ki Ura az Égnek és a' Földnek, és annak, a' mi a' kettő közt vagy: ezt tartja az igaz hívő. 8. Nincs Isten, egyedül Ő: megelevenít és megöl: a' ti Uratok Ő, és a' ti régi atyáitoknak Ura. 9. De kétkednek e' felől sokan. 10. Azomban nézd-meg csak őket ama napon, a' mellyen az ég csak egy nagy füstnek fog látszani. 11. Melly elborít mindeneket: fájdalmas büntetés lesz' ez. 12. Akkor mondják: Uram! könnyebbítsd-meg nekünk a' büntetést; már hinni fogunk. 13. De hogy térhetnének ők meg? hiszen már volt nálok a' nyilvános Hirdető. 14. És elfordultak tőle, mondván: ez ördögös szemfény-vesztő. 15. Ha megkönnyebbitném is büntetéseket: csakugyan vissza-térnétek a' hitetlenségre. 16. Ama napon serényen hozzá látunk a' nagy dologhoz; és boszszút fogunk állani. 17. Ez előtt is már megbüntettük Faraó' nemzetét, kikhez elment a' tisztességes Követ Mózsés, mondván: 18. Engedjetez nekem Istennek szolgálai: én hozzátok küldött hív Követ vagyok. 19. Ne támadjatok az Isten ellen: én jövök hozzátok világos hatalommal. 20. Uramhoz folyamodom és a' ti Uratokhoz: hogy engem meg ne kövezzetek. 21. Ha nekem nem hisztek: távozzatok szíнем elől. 22. Segítségül hívá azért az Ő Urát az Istentelen emberek ellen. 23. És mondá Isten: indulj-el éjjel szolgálimmal egygyütt: majd az Egyiptombéliek üldözni fognak benneteket. 24. Hadd magad után elválasztva, és csendesen a' tengert; és majd az egész sereg el fog merülni. 25. Ah! melly sok szép kerteket, és kutfőket elvesztettek. 26. Melly sok szép lakó-házakat. 27. Melly sok gyönyörűségtől elmaradtak, mellye-

ket éltekben láttak. 28. De mind ezeket másoknak adtuk ő utánnok. 29. És nem bántódtok rajtok senki, sem az égen, sem a földön. 30. Így megszabadítánk az Izrael' Fijait a' gyalázatos büntetéstől. 31. Megszabadítánk Faraótól, ki felfúvaskodott vala, és gonoszságba elmerült. 32. Kiválasztánk őket végezésünk szerint, hogy más nemzetek felett legyenek. 33. Nagy Jeleket mutatánk nékik: hogy világosan megpróbáltassanak. 34. A' hitetlenek mondják: minekutánna meghalunk, nem fogunk feltámadni. 35. Támaszszátok hát fel a' mi Atyáinkat ha igazak vagytok. 36. Iné jobbak é ugyan ezek kik így beszélnek: a' Tóbai népénél, és az előttök valóknál? elveszténk őket, mert gonoszok valának. 37. Az eget és a' földet, és a' mi a' kettő között van, nem történetből teremténk, hanem bölcsen. 38. Mind ezeket igazsággal teremténk: de kevesen tudják azt. 39. De majd az Ítélet' napján, eljön a' vég-határ reájok nézve is. 40. Akkor semmit nem használ egygyik Társ a' másiknak, és nem fognak segedelmet nyerni. 41. Kivéven azt, kin az Isten könyörül: mert Ő hatalmas és irgalmas. 42. A' gonosznak éledele lészen a' pokolbeli Zachum-fa' gyümölcse. 43. És forni fog az a' gyomrokban, mint valamely mérges gyümölcs. 44. A' legforróbb víz' módjára fog buzogni. 45. És mondatni fog a' pokolbeli strázsáknak. 46. Fogjátok-meg őt', és hurcoljátok a' pokol' közepire. 47. Azután öntsetek a' fejére kínzó forró vizet. 48. És mondjátok neki: kóstold: hiszen te voltál ama híres, és hatalmas. 49. Ez az a' miről sokan kételkednek. 50. Az Istenfélők azomban bátorságos helyre rendeltetnek. 51. Szép kertekbe, és kútfők mellé. 52. És vastag selyem ruhába öltöztetnek; egymást nézegetvén. 53. Így történik ez. És adunk melléjük fejr leányokat, nagy szeműeket. 54. És adatni fog nékiek minden gyümölcsöknek neme. 55. És nem kóstolnak más halált az első után: és megszabadítja őket Isten a' pokolbeli büntetéstől. 56. A' te Uradnak véghetetlen kegyelméből. Nagy boldogság lészen ez. 57. Könnyűvé tettük e' Könyv' értelmét az Arabs nyelv által; hogy mindenek megintettetének. 58. Várd-el te az ő büntetéseket, minthogy ők várják a' tiédet.

XLV-ik S ú r a.

A' T é r d - h a j l á s. (W. 28.)

(Mekkaí. 37 Versekől álló.)

A' könyörölő irgalmas Istennek Nevében! 1. H. M. 2. Lebocsáttatott e' Könyv, a' Mindenható és bölcs Isten által. 3. Bizonyára az égben és a' földön sok Jelek vannak a' hívők' tanúságokra. 4. A' ti teremtésekben és a' földön élő barmoknak teremtésekben is Jelek vannak; az igaz hívők' számára. 5. A' nappalnak és éjjelnek változásaiban is, és abban is, hogy Isten lebocsát az égből essőt, és megeleveníti a' kiszáradt földet; és a' változó szelekben hasonlóan tanúság van az értelmes emberekre nézve. 6. Ezek az Isten' Jelei: igazán elbeszéljük azokat néked. Mitsoda beszédnek fognak már hinni, és mitsoda Jeleknek, ezeken kívül. 7. Jaj minden hazugnak és gonosznak. 8. Némelly hallja az Isten' Jeleit, midőn olvastatnak előtte; azután makacson viseli magát, elkevélyedvén, mintha nem hallotta volna azokat. Az ilyennek jövendöld-meg a' fájdalmas büntetést. 9. Ha némelly Jeleinket hallja is, de kineveti azonnal. Az ilyennek gyálázatos büntetése lesz'. 10. Közel van az ilyenhez a' gye-henna. Nem használ semmit a' világi nyereség; sem nem segíthetik-meg az Istenen kívül gondolt pártfogók: mert nagy büntetések lesz'. 11. Ez az igaz vezérlés. A' kik nem hisznek az Isten' Jeleiben, azoknak fájdalmas büntetések lesz'. 12. Isten az, ki meghódoltatta néktek a' tengert, hogy fussanak azon hajóitok az Ő hatalmas akaratja szeriint, és hogy nyerjeteK világi jókat kereskedés által; hálát adván azért nékie. 13. És Ő rendelte javatokra mind azt, a' mi az égen és földön vagyon. Mind ez tanúság a' gondolkodó embereknek. 14. Mondjad azoknak a' kik hisznek, hogy engedjenek-meg a' büntető napokat nem hívőknek; a' midőn megfizet Isten az embernek, a' szerint a' mint tselekedett. 15. A' ki jót tselekszik, magának tselekszik jót; a' ki rosszat tselekszik, maga ellen vét: majd Uratok' eleibe kell menni a' számadásra. 16. Az Izráel Fijainak adtuk hajdan a' törvény'

könyvét, és a' prófétziát: tápláltuk őket világi jókkal, és minden nemzetek felett felmagasztaltuk. 17. És adank nékiek világos magyarázatot a' Vallás' dolgában, és csak akkor kezdődött köztök az egyenetlenség, midőn eljött a' Követ Mohammed, ő iránta való gyűlölségből. De a' te Urad majd pert oszt köztök a' Feltamadáskor, 's megjelenti, kinek volt igaza. 18. Téged tettünk a' Vallás törvényeinek bírójává. Kövesd tehát azokat, 's nem a' tudatlanok' kívánságát. 19. Nem fognak ők rajtad segíteni, ha Isten meg akar verni: de a' gonoszok egymást akarják segíteni; az Istentfélőknek pedig csak az ő Urok pártfogójok. 20. Ez Al-Korán világos parancsolatokat foglal magában: ez igaz vezérlés és irgalmat nyerő az igaz hívőknek. 21. Ne gondolják a' gonoszok, hogy azon szerint bánunk velek, mint a' hívőkkel és jót tselekvőkkel, nem mindegy élni vagy meghalni; ők pedig hamisan ítélnék. 22. Isten teremte az Egeket és a' Földet igazságban, hogy jutalmát vegye minden lélek, jó vagy rossz' tselekedetének. 23. Mint tetszik néked? Vallyon a' ki Isten gyanánt tartja az ő kívánságát, és tévelygésben engedi lenni Isten az ő ismérére nézve, és a' kinek pecsétet ütött füleire és szívére, és leplet vetett szeméire: ki fogja az illyet igazgatni? minekutánna Isten elhagyá: hát nem tértek é meg ez intésre. 24. Némellyek mondják: nincs más élet, csak e' világi: élünk 's meghalunk; csak az idő múlva avúlunk-meg. De nincs nekik e' részben semmi tudományok: csak hasztalan vélemény ez. 25. Midőn világos Jeleink olvastatnak előttök, ellenünk más erősséget nem tudnak elő-hozni, csak ezt: Támaszszátok-fel hát a' mi megholt atyáinkat, ha igazak vagytok. 26. Mondjad nékiek: az Isten éltet, azután halálotokat elhozza; végre öszsze-gyűjt benneteket a' Feltamadáskor: nem lehet erről kételkedni; de sok emberek nem veszik ezt eszökbe. 27. Istené az Ég' és Föld' Országá: és amaz utolsó napon elvesznek, az Al-Koránt hiúsággal vádolók. 28. Akkor látod a' nemzeteket térdre húlva: mindenik nemzet a' maga Könyvéhez fog hivatlatni, mellyben tetteik meg vannak írva, és mondatik nékiek: Ma lesz' a' fizetés munkátokért. 29. Ez a' mi Könyvünk fog rólatok bizonyosságot tenni igazsággal, ebben lesznek át-írva tetteitek. 30. A' kik hisznek és jót tselekesznek, azokat irgalmába fogadja az ő Urok: ez világos boldogság lesz'. 31. De a' hitetleneknek mondat-

ni fog: Hát nem olvastattak é előttetek Jeleink? de ti felfúvalkodtatok, 's gonoszságba merültetek. 32. 'S midőn mondódott néktek: Az Isten' ígérete igaz, amaz óra bizonyos, 's nem kell felölle kételkedni: Ti így feleltetek: Nem tudunk semmit az óráról: ez csak a' ti véleményetek; mellyet mi nem hiszünk. 33. De majd ama nap elérkezik, gonoszságoknak bére, 's elkövetkezik reájok a' mit kinevettek. 34. És mondatik nékiek: Ma elfelejtkezünk rólatok, valamint ti is elfelejtkeztetek e' nap' jöveteléről: és lak-helyetek a' tűz lészen: Senki sem is lesz' segítőtök. 35. Ez azért lett: mert az Isten' Jeleit kineveltétek, megcsalt benneteket a' világi élet' gyönyörűsége. Azért ki nem fogtok ebből menekedni, 's nem kívántatik tőletek, hogy ezután Istennek kedveskedjete. 36. Istennek légyen hát dicséret, az Ég' és Föld', és az örökkévalóság Urának. 37. Övé a' magasztalás a' Mennyeen és a' Földön: Ó a' Mindenható, Bölcs.

XLVI-ik S ú r a.

A l a h k a p h.

(Mekkái. 35 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. H. M. 2. Lebocsáttatott e' Könyv, a' hatalmas és böles Úrtól. 3. Igazságben teremtetük az Eget és a' Földet, és a' mi e' kettő közt van, 's meg van határozva, mikor mülnek - el ezek. A' hitetlenek megszsze távoznak attól, a' mi nékik hirdettetik. 4. Mondjad: mint tetszik néktek, a' kiket Istenen kívül segítségül hívtok, mennyiben segítettek Istennek a' teremtéskor, mutassátok - meg azt nékem, segítettek é az Égnek teremtésében? Hozzatok-elő a' Könyvet, ha ugyan adattatott valamelly ez előtt, 's van é abban nyoma a' ti Isteneitek' tiszteletének? mondjátok - meg ezt, ha igazak vagytok. 5. Vallyon kistsoda tévelyeg inkább, mint a' ki segítségül hív mást az Istenen kívül, ki néki Itélet' napjáig nem fel kelésére. Ók pedig a' segítségül hívottak semmit-sem tudnak e' felől. 6. Midőn ama nap össze-gyülekeznek az emberek,

a' segítségül hívottak ellenségeiké válnak, 's megtagadják háládatlanul, hogy valaha őket tisztelettel illették volna. 7. Midőn olvastatnak előttök világos Jeleink, így szólnak a' hitetlenek: Ez nem egyéb, hanem nyilvános búbajosság. 8. Nem mondják é azt is: Csak költötte e' Könyvet. Feleld: Ha költöttem, Istentől nem fogtok nékem bocsánatot nyerni. Ő legjobban tudja mit csacsogtok felőlle, Ő tökéletes tanúbizonyosság közttem és köztetek, Ő az irgalmazó és kegyelmező. 9. Mondjad: Én nem első Követ vagyok: és nem tudom: mit fog Isten velem és veletek tselekedni. Csak azt követem, a' mi nékem kijelentetett; nem vagyok egyéb, csak nyilvános Intő. 10. Mondjad: mint tetszik néktek: ha csak ugyan Istentől lenne e' Könyv, és nem hinnétek ennek: pedig bizonysgot tett erről az Izráel' Fijai között is egy nagy Tanú, és hitt annak, annyival inkább ti, kevélyen elfordulván attól, nem lennétek é vétkesek? Bizony nem vezérli Isten a' gonoszokat. 11. És mondják a' hitetlenek a' hívőknek: Ha jobb volna az Al-Koránban hinni: nem előztek volna meg ennek hívésében a' Zsidók. Midőn pedig ugyan ezek az emberek, nem vezéreltetnek e' Könyv által, azt mondják: hogy ez régi költemény. 12. Ez előtt adatott Mózesnek a' vezérlő Könyv, azután adatott az Al-Korán, melly megerősíté amazt Arabs nyelven, hogy fenyegetse a' gonoszokat, 's boldogsággal biztassa a' jókat. 13. A' kik vallják, hogy Isten az ő Urok: és magokat kegyesen viselik, semmi félelmet nem fognak érezni, sem szomorúságot. 14. Ezek lesznek a' Paradicsom' lakói, örökre ott mulatandók; jól tetteik' jutalmául. 15. Meghagytuk az embernek, hogy szüleiével jól tegyen. Mert méhében hordá őt' anyja nyughatatlansággal, szülte fájdalommal, ölében hordozta, szoptatta, szinte 30 hóna-pig, míg meg nem erősödnek: és végre eléri az érett kort, a' 40 esztendő: Mondá Abubakár: Uram! taníts-meg engem, hadd legyek háládatos jótéteményedért, mellyeket közlöttél velem, és az én szüleim iránt; hogy tselekedjek jót; melly néked tessék: Szerencsésé tédd Nemzetségemet; mert én Te hozzád tértem, 's Mocsalm vagyok. 16. Az illyektől kedvesen vesszük a' jót, mellyet tselekedtek, és megkegyelmezünk vétkeiknek; és a' Paradicsom' lakói lesznek: a' mint megígérted nékik, igazán bétellyesítéd. 17. A' ki pedig azt mondja szüleinek: Mit gondolok mind kettőtökkel, bizonyossá tesztek é

engem, hogy a' sírból feltámadok? már sok nemzetségek elmúltak, 's nem támadtak-fel: a' szülék pedig Istent híván segedelműl, mondák fijoknak: Jaj néked! hidj: mert az Isten' ígérete igaz: de ő visszszonozá: Ez csak a' régiek' meséje. 18. Illyenek azok, kikre illik a' büntetés, mellyet a' régiek kóstoltak; mind a' géniuszok, mind az emberek között. Az illyenek elvesznek. 19. Minden mérték szerint részesül a' Paradicsomban, vagy a' gye-hennában, a' szerint a' mint tselekedett: és eleget tesz' az Isten nékiek munkájokért, és nem bánik velek igazságtalanul. 20. Majd egy nap, a' hitetlenek a' gye-henna' tűzéhez vitetnek, és mondatik nékiek: elvesztegettétek javaitokat világi éltetekben, és megéltétek azokat; már most vegyétek bérül a' gyalázatos büntetést kevélységteknek; és hogy törvényt által-hágók voltatok. 21. Emlékezz Húdra, az Adaeusok' atyafiára, midőn hirdeté az ő nemzetének az Alahkaph Tartományban a' Vallást, és mondaná nékiek: Csak az igaz Istent tiszteljétek. Én ugyan is féltélek titeket ama nagy Nap' büntetésétől. 22. Azok pedig felelének: Hát azért jöttél é hozzánk, hogy elfordítanál a' mi Isteneinktől; mutasd-meg hát, hogy igaz a' mivel fenyegetsz, ha igazmondó vagy. 23. Húd pedig így szólla: Az Isten tudja egyedül bétellyesedését; én csak azt hirdetem, a' miért küldtettem. De én látom, hogy ti mind tudatlanok vagytok. 24. Minekutánna pedig látták azt, a' mivel fenyegetődzött, t. i. az ő völgyökre leszálló felhőt, mondák: Ez a' felhő az, melly nékünk essőt ad. Sőt inkább ez az, a' mit magatokra húztatok, t. i. a' fájdalmas büntetés. 25. El fog veszteni mindent a' sűrű köd, az ő Ura' akaratja által, és reggel senki sem láttatott, csak az ő házaik, minnyájan elveszván; így büntetjük-meg a' gonoszt tselekvőket. 26. Azokat is jó állapotba helyheztettem, mint titeket: adtam nékiek füleket, szemeket, és szíveket; de nem használtak sem a' fülek, sem a' szemek, sem a' szívek; 's megtagadván az Isten' Jeleit, abba estek, a' mit kinevettek. 27. És mennyi Városokat veszítettünk-el körül-belől, és különböző módon adánk-elő Jeleinket, hogy azok megtérnének. 28. Vallyon segítették é őket azok, kiket elfogadtak Isteneknek az Istenen kívül? sőt inkább elrejték magokat tőlök, 's hazugság volt, a' mit vétkesen gondoltak. 29. Emlékezz - meg: hogy némelly géniuszok is megjelennek nálad, hogy halgatnák az Al-Koránt. És midőn elkezdő-

dött az olvasás, mondák egymásnak: Legyetek figyelme-
sek, és midőn egészen elolvasódott: vissza-ménének
nemzetségekhez, hirdetni a' mit hallottak. 30. És mon-
dák: Óh mi Népünk! hallottunk egy könyvet olvastatni,
melly Mózes után küldődött-le, a' melly megerősíti azt,
a' melly az előtt adódott. Igazságra, és egyenes ösvény-
re vezérel. 31. Óh mi Népünk! engedelmeskedjétek a'
Hirdetőnek; hidjétek néki: hogy bűneiteknek bocsána-
tot nyerjen, és a' kínos büntetéstől megszabadítson. 32.
A' ki nem enged az Isten Hirdetőjének, nem fogja azért
megerőtleníteni az ő büntető akaratját, 's nem fog talál-
ni pártfogót. Ezek világos tévelygésben vagynak. 33. Nem
veszik é észre, hogy az Isten, ki a' mennyet és földet
teremté, el nem fáradt a' teremtésben; megelevenítheti
a' holttakat; mert Ó véghetetlen hatalmú. 34. Majd egy
nap a' hitetlenek a' tűzhöz vitetnek, és mondatik nékik:
hát nem igaz tűz é ez? Felelni fognak: A' mi Urunk al-
tal. Akkor mondja nékik az Isten: Kóstoljátok hát a'
büntetést, hogy hitetlenek voltatok. 35. Békével tőrjed
tehát a' te nemzetedtől vett sérelmet, a' mint előtted is
a' Követek hajdan békés-tűrők voltak, 's ne kívánd:
hogy büntetések sietve érkezzék-el, a' melly eljön majd
a' sírból felköltökkor, és úgy tetszik nékik, mintha
csak egy óráig voltak volna a' sírban. Ez az a' mit Is-
ten parancsol, hogy kijelentsem. Ó csak azokat vesztí-
el, a' kik parancsolatjának nem engednek.

XLVII-ik S ú r a.

A' H a d.

(Medinai. 38 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A' kik hi-
tetlenek lesznek, és elfordítnak másokat az Isten' útjá-
tól: haszontalanná teszi Isten az ő munkájokat. 2. A'
kik pedig hívek maradnak, és jót tselekesznek, 's hisz-
nek abban, a' mi alá-szállított Mohammednek (melly
az Úrtól való igazság) azoknak vétkeiket megbocsátja,
és szándékjokat megáldja. 3. Azért történik ez, mert a'

hitetlenek a' hiúságot követték; a' hívők pedig az Úrtól való igazságot. Így terjeszti-elő Isten az embereknek, mennyiben hasonlítanak azok egymáshoz. 4. Mikor hát előtalálad a' hitetleneket, verd őket nyakszirton, 's nagy rontást tégy közöttök. Békóba vesd őket, mint foglyokat, azután ereszd-el ingyen, vagy pedig váltság-pénzért; míg vége nem lesz' a' hadnak. 5. Erre figyelmezní kell. Ha akarná ugyan Isten, bosszút állana nálatok nélkül is ő rajtok. De egygyet a' másik által akar megpróbálni. A' kik azomban az Istenért való hadban megölettetnek, nem vesztik-el munkájok' jutalmát. 6. Bé lesz' tellyesedve szándékok, és vezéreltetve lesznek. 7. Bévitetnek a' megígértt Paradicsomba. 8. Óh Hívek! ha az Istenért való hadban harczoltok, megsegít titeket, és megerősíti lábaitokat. 9. A' hitetleneket pedig veszély követi, és szándékjokat Isten semmivé teszi. 10. Azért történik ez: mert irtóztak a' hadról kiadott parancsolattól; ezért lettek haszontalanok munkájik. 11. Hát nem néztek é szélyel e' földön, mi végek lett azoknak, kik előttök valának? elveszté őket az Isten. A' hitetleneket méltán érdeklí az ily veszély. 12. Az Isten ugyan is pártfogója a' hívőknek, de nem a' hitetleneknek. 13. Az Isten bévezeti a' hívőket, és a' kik jót tselekesznek a' Kertekbe, a' hol szép Folyó-vizek lesznek. A' kik pedig hitetlenek maradnak, és kivánságaikat követik, és úgy esznek, mint a' barmok; azoknak tűz lesz' lakó-helyek. 14. Hány városok voltak hatalmasabbak mint ez a' tiéd, mellyből kivettettél: még is elvesztettük azokat, és nem volt segítők. 15. Vallyon az Istentől megvilágosított ember' sorsa, hasonló lesz' é az ördög sugallásának engedő ember' sorsához, és a' ki követte az ő kívánságait? 16. Az Istenfélőknek megígértt Paradicsom ebből fog állani: romolhatatlan Folyó-víz lesz' benne: és a' téj is folyni fog, és íze meg nem változik: kellemes bor, és finom mézek is folynak mint a' víz: minden gyümölcs bőven lesz' az Úrnak kedvezéséből. Az ebben élőknek sorsa különbözik azért, ki a' tűzben lakik örökké, és forró vizet iszik, úgy hogy béleiket össze-szaggatja. 17. Némelly hitetlenek halgatni fognak rád egy kevéssé; de ha elmennek tőled, azt mondják másoknak: mi az a' mit Mohammed beszélt nekünk? Ezeknek pecsétet ütött Isten szívekre, és kivánságaikat követték. 18. A' hívőknek pedig hiteket nevelni fogja Isten, és a' gyehehnától

való félelmet önti beléjük. 19. Nem várják é a' hitetlenek az utolsó órát, melly hirtelen reájok jön. Mellynek már némelly Jelei látszanak. De ha eljő a' büntetés, nem lehet már akkor megtérés. 20. Tudd-meg hát, hogy nincs Isten az Istenen kívül: kérj bocsánatot vétkeidért és a' hívő férfiakért, 's aszszonyokért. Tudja Isten foglalatosságaitokat, valamint nyugalmatok' helyét is. 21. És mondják sokan: ha csak bizonyos Súra alá nem szállítatik a' had felől; nem megyünk-ki harcolni. Midőn pedig alá-szállítatik és a' had parancsoltatik: látni fogod őket, mi nyavalya lesz' szívekben, mi komolyak és szomorúak lesznek. Jobb lenne engedelmeskedni készen. A' midőn kiadódik a' Parancsolat az ütközetről: ha engedelmeskednek Istennek, használni fog lelkeiknek. 22. De hát készen voltatok é? engedelmeskedtetek é? midőn a' földet gonoszsággal megundokítottátok. 23. Ezekre átkot mondott Isten: megsiketíté, és vakítá őket. 24. Hát nem fontollyák 's vizsgálják é meg az Al-Koránt? nincsen é lakat az ő szíveken? 25. A' kik hátra-vonultak, minekutánna már ismerték az igazságot: a' sátn társalkodik velek, az csalja-meg őket. 26. Azért lesz' ez, mert az engedetlenekkel tartottak, kik irtóztak a' hadról kiadott parancsolattól, és a' pártosoknak engedelmeskedtek. De esméri Isten titkaikat. 27. Majd miképpen lesz' ezeknek dolgok? midőn haldokló korokban elmennek hozzájuk az angyalok, és megcsapdossák orczáikat, és hátaikat vasbuzogánnyal verik? 28. Mert az Istent haragra ingerlették, és megutálták az Ó jó akaratját: semmivé lettek munkálkodásaik. 29. Talán azt gondolják a' nyavalyás szívűek, hogy Isten nem fogja kinyilatkoztatni, mi alattomos haraggal vannak a' hívők ellen? 30. Ha akarnánk őket kimutatnánk néked, úgy hogy megesmernéd őket a' Jelekből: de csak ugyan megesmerheted őket szájok' hangjáról is: mert Isten esmeri munkálódástokat. 31. Mind addig fogunk benneteket próbálni, míg a' legerősebb vitézeket meg nem ismerjük a' harcban, és a' kik álhatatosan szenvednek. 32. A' hitetlenek, kik elfordítanak másokat az Isten' útjáról, és szakadást formálnak a' Követ ellen, semmit nem fognak Istennek ártani, ki semmivé teszi munkájikat. 33. Óh Hívek! engedelmeskedjete Istennek és a' Követnek, 's ne haszontalan munkálkodjatok. 34. Valóban, a' hitetleneknek, kik másokat elfordítanak az Istentől, ha meghalnak a' hitelenségben,

soha-sem bocsát-meg Isten. 35. El ne puhúljatok hát az ellenség előtt: és ha győzedelmesek lesztek, ne hívjátok őket egygyességre. Az Isten veletek léssen, és munkaitokat nem teszi haszontalanná. 36. Ez élet csak játék és tréfa: de ha igazán hisztek és féltetek az Istent, nagyobb jutalmat fogtok venni. Nem kívánja Isten minden vagyonaitokat, hogy a' hadra költsétek. 37. Ha kívánná mind, és tüstént kérné azt tőletek: fősvénységbe esnétek, és gyűlöletes lenne elöttetek vallástok. 38. Imé csak keveset kér tőletek, hogy költsétek az Isten' útjára: és még is sokan vannak már köztetek fősvények. De a' ki fősvény lesz' e' dologban, a' maga lelke ellen lesz' fősvény. Az Isten gazdag: ti pedig szegények vagytok. Ha néki nem engedelmeskedtek, más embereket állít helyetekbe, kik nem lesznek hasonló vétkesek.

XLVIII-ik S ú r a.

A' K i j e l e n t é s.

(Medinai. 29 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Nagy és világos kinyilatkoztatást közlünk veled. 2. Hogy kegyelmet nyerj Istentől előbbi vétkeidnek, és a' következőknek: és tökéletességre vigye Isten erántad való kegyelmét, és vezéreljen az igaz ösvényen. 3. És felsegéljen téged hatalmasan. 4. Ő az, ki a' híveknek szívekben édes nyugalmat önt, hogy nevedjenek a' hitben: mert Istené a' Mennynek és Földnek serege: és Ő Mindentudó 's Bölcs. 5. Ki bevezeti a' hívő férfiakat és aszszonyokat a' Kertekbe: hol szép Folyó-vizek léssnek; örökre ott mulatnak: megbocsát minden bűneiknek, és ez nagy boldogság léssen Istennél. 6. Megbünteti ellenben a' gonosz férfiakat és aszszonyokat, a' Társat-adókat, és a' Társat-adónékat, kik rosszszúl vélekedtek Isten felől. Örökkévaló lesz' szenvedések, Isten' haragja marad rajtok, ki megátkozta őket, és elkészíté számokra a' gyehegnát: Oh melly boldogtalanság lesz' oda menni. 7.

Istené az Ég' és a' Föld' serege, és Ó Mindenható, Bölcs. 8. Mi küldénk téged, mint tanút, hirdetni a' Paradicsomot, és fenyegetődni a' gyeheennával. 9. Hogy hidjetez Istenben, és az Ó Követében, hogy költséggel őt' felségítsétek; tiszteljétek és dicsérjétek reggel és estve. 10. A' ki hűséget esküszik néked, esküszí azt az Istennek: az Isten' Keze lesz' az ő kezén. A' ki pedig az esküvést megrontja, hamis esküvő lesz' a' maga lelke ellen. A' ki azomban hív marad e' szövetséghez, mellyet Istennel kötött; annak nagy jutalmat ad Isten. 11. Majd mondani fogják az otthon maradt Arabsok: a' hadra menetelen megakadályoztattak minket, jószágaink, 's Familiánk: könyörögj hát értünk, 's nyerj kegyelmet nekünk. Csak szájjal mondják ezt, de szívekben nem úgy érznek. Feleld nekik: Ki nyerhet Istentől valami jót számotokra, ha néktek ártani akar? Tudja az Isten, mit tselekesztek. 12. Talán azt gondoltátok, hogy a' hadból nem jön vissza már a' Követ, sem a' Hívők az ő Háznépekhez; a' sátán sugallotta ezt szívetekbe: helytelenül vélekedtetek; elveszendő emberek vagytok. 13. Mert a' ki nem hiszen Istenben és az Ó Követében, annak lángoló tüzet készítettünk. 14. Istené az Ég' és a' Föld' Országa: kedvez a' kinek akar; bünteti a' kit akar: az Isten könyörülő 's kedvező. 15. Majd mondják az otthon maradtak: midőn fogtok menni a' prédára; engedjétek meg, hadd követhessünk mi is titeket. Meg akarják változtatni az Isten' beszédét a' hadi zsákmány' kiosztása felől. Mondjad nekik: Semmiképpen ne kövessetek minket, így szóllott az Isten régen. Ismét felelni fognak: Talán irígylitek ezt nekünk. De nem értenek semmit a' vallásra tartozó dolgokból, keveseket kivéven. 16. Mondjad az otthon maradt Arabsoknak: Majd elhívlak benneteket hadakozni, eggy igen vitéz nép ellen: addig fogtok velek harczolni, míg csak Moszlémokká nem lesznek. Ha engedelmeskedtek, szép jutalmat fog Isten néktek adni. Ha pedig nem engedelmeskedtek valamint ez előtt, úgy kínos büntetéssel látogat. 17. Nem vétkezik a' vak, a' sánta, a' beteg ha hadba nem megy is. A' ki engedelmeskedik Istennek és az Ó Követének, bévezettetik a' Kertekben; hol vizek folynak. A' ki pedig engedetlenedik: kínos büntetéssel illeti azt. 18. Tetszett az Istennek, midőn a' hívek hűséget esküvének Néked a' Fa alatt, és megemerte, mi lakozna szívekben: azért csendes nyugalmat

szállított reájok: és megjutalmazá őket közelebb egy győzedelemmel. 19. És sok prédával, mellyet nyertek; mert az Isten Mindenható, Bölcs. 20. Sok prédát ígért néktek Isten: de ezt most sietve adta előre, és megtartóztatá az embereknek kezeiket töletek, Isteni segedelmének jeléül a' hívek iránt: és vezérelni fog titeket az egyenes ösvényen. 21. Még sok más prédákat is tart készpen számotokra, a' mellyeket még el nem nyerhettetek: az Isten ugyan is mindenek felett hatalmas. 22. Ha ellenetek harczoltak volna a' hitetlenek Hadibiában, bizonyosan hátat fordítottak volna: különben nem lettek vala Pártfogót és Oltalmazót. 23. Istennek meghatározott akaratja ez rég óta: 's nem fogsz találni változást rendszabásaiban. 24. Isten az, ki megtartóztatá az ő kezeiket töletek, és a' ti kezeiteket ő tőlök, Mekka várossa' közepébe; minekutánna rajtok győzedelmet vennétek. Jól látja Isten a' mit míveltek. 25. Ezek azok a' hitetlenek, kik megakadályoztattak titeket, hogy a' Mekкаи Templomba ne mennétek. Ha a' hitlenekkel össze-egyeledve nem lettek volna igaz hívő férfiak és asszszonyok a' városban, rakásra tapostátok, és tudatlanságból nagy vétekbe estetek volna. Ha külön lettek volna a' hívők a' hitetlenektől, mi bizonynal megbüntettük volna a' gonoszokat. 26. Mikor a' hitetlenek szívekben boszszonkodtak, az Isten nyugalmat szállított alá az Ó Követére, és az igaz hívőkre, és szájokba adá a' kegyes szót: a' mellyre méltóbbak voltak ők, mint a' hitetlenek. Az Isten Mindentudó. 27. Bétellyesíté Isten valóban a' mit a' Követnek álomban ígért. Bizonyosan bé fogtok menni a' Mekкаи Templomba, ha Isten akarja, meghorotvált fővel, minden rettegés nélkül. Tudja Isten a' mit ti nem tudtok, és azért határozta számotokra a' közelebbi győzedelmet. 28. Ő küldé Követét igazsággal, hogy az igaz vallást felmagasztalja minden vallások felett: elég bizonyosság erre az Isten. 29. Mohammed az Isten' Követe, és a' kik ő vele vannak a' hitetlenek ellen, győzedelemmel harczolnak, 's az ellenség ellen kegyetlenek, magok közt pedig könnyörülők. Láthatod őket, mint imádják az Istent, bőséget kérvén tőle, és jó akaratot. Arcaikról megesmérheted őket, és az ő imádkozások' módjáról. Le van ez írva a' Mózsés Könyvében és az Evangyéliomban, hasonlók ahöz a' plántához, melly megfogant, megerősödött, vastagon és magossan felnyőtt a' mezei embernek gyönyö-

rűségére: ilyenek a' Moszlémok, a' hitetlenek' boszszú-jára. Megigérte Isten, hogy a' kik hisznek és jót tseleksznek: bűnbocsánatot és nagy jutalmat nyernek.

XLIX-ik Súra.

A' B e l s ó S z o b á k. (W. 4.)

(Medinai. 18 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Óh Hívek! ne hirtelenkedjétek a' beszédben és tselekedetben az Isten és az Ő Követe előtt, és féljétek az Istent; mert Ő halló és tudó. 2. Óh Hívek! ne szóljatok hangos beszéddel a' Profétával; sem oly szabadon né, a' mint egymással szoktatok, hogy haszontalan ne legyen munkátok. És ti ezt észre nem veszitek. 3. A' kik lassú hangon beszélnek az Isten' Követjével, azoknak szíveket megpróbálta Isten, és kegyeseknek találta. Ezeknek megkegyelmez, és nagy jutalmat ad. 4. A' kik esedezni akarnak előtted belső szobaid' hátok megett, nem tudják meggondolni, mi tisztelet illet Téged. 5. Ha békével várakozó, míg kimégy hozzájuk, sokkal jobban tselekszik: az Isten megbocsájtó és könyörülő. 6. Óh Hívek! ha valaki jön hozzátok vádolni mást, jól megkülömböztessétek, igazmondó é vagy hazug? hogy tudatlanságból ne ártsatok valakinek, és meg ne bánjátok a' mit tselekesztek. 7. Tudjátok-meg, hogy Isten' Követe van köztetek: és ha engedne sok dolgokban néktek: bűnösökké lennétek. De Isten a' hit eránt való szeretetet öntötte belétek, és szíveitekben meggyökerezteté azt, és gyűlöletessé tevé elöttetek a' hitetlenséget, gonosztságot, engedetlenséget. Az ilyenek vannak az egyenes ösvényen. 8. Az Istennek kegyelméből: és az Isten Mindentudó, 's Bölcs. 9. Ha a' hívők közül két seregek egymással veszekednek, szerezz köztök egygyességet. Ha pedig igazságtalanul megtámadja egygyik a' mást: harcoljatok az erőszakos ellen; míg az Isten' parancsolatjára vissza nem tér. Ha vissza-térend, békességet szerezz a' két Fél közt: és igazságosan viseld magadat; mert szereti Isten

az igazat tselekvőket. 10. A' hívők ugyan is mind testvér atyafiak, békességet szerezz azért az atyafiak közt: és féljétek az Istent, hogy irgalmat nyerjétek. 11. Óh Hívek! egymást nevetségre ki ne tegyétek. Könnyen meglehet: hogy jobbak azok, a' kik kinevettetnek, mint a' kinevetők. Sem az aszszonyok az aszszonyokból tréfát ne üzzenek: meglehet, hogy jobbak a' kicsúfolttattak mint a' csúfolódók. Ne rágalmazzatok egymást: egymásnak csúf neveket ne adjatok. Nem illik: hogy a' hívők közönségesen rút nevezettel illettessenek. A' kik meg nem térnek e' vétekből, azok gonoszok. 12. Óh Hívek! eltávoztassátok a' hirtelenkedő vélekedést, mert sok vélemény gonoszság. Ne is vizsgálgassátok kíváncsi módon a' mások dolgát, és távol-léttiben ne szóljatok rosszat társatokról. Vallyon kívánja é valaki köztetek megholt attyafiának húsát enni? Bizony ettől irtóznátok. Féljétek az Istent, mivel Ő megengesztelődő és irgalmas. 13. Oh emberek! mi teremténk benneteket férfiből és aszszonyból, és elosztánk benneteket népekre, 's nemzetségekre, hogy egymással társalkodnátok. Bizony a' ki köztetek Istentfélőbb, az Isten előtt is tiszteletesebb. Mert az Isten Mindentudó, és Ismérő. 14. Némelly Arabok mondják: Hiszünk. Viszszonozd nékik: Ti bizony nem hisztek: csak külsőképpen valljátok, hogy Moszlémok vagytok; de szívetekbe nem költözött-bé a' hit. Ha engedelmeskedtek Istennek, és Követének: semmit nem von-el munkáitok' jutalmából; mivel az Isten irgalmas, és kegyelmes. 15. Bizonyára a' Hívek, kik hisznek Istenben és az Ő Követében; és többé erről soha nem kételkedtek: és mind vagyonokkal, mind személyekkel az Isten' útjáért áldozatot tettek: azok az igaz hívők. 16. Mondjad: Talán az Istent akarjátok tanítani a' ti vallásokra? De az Isten tudja azt a' mi az Égen és Földön vagyon; mert Ő Mindentudó. 17. Talám kevélykednek abban, hogy Moszlémokká lettek. Feleld nékik: Ne kevélykedjétek, mintha ön' erőtekből esett volna Moszlémokká lételtek. Sőt inkább Istené a' dicsősség, a' ki vezérlett benneteket a' hitre. 18. Az Isten esméri az Ég' és a' Föld' titkait; az Isten látja, a' mit tselekesztek.

L-ik Súra.

Q.

(Mekkai. 45 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Q. 2. A' dicső Al-Koránra mondom. 3. Csudálkoztak rajta, hogy az ő Nemzetekből való Hirdető jött hozzájuk. Mondák a' hitetlenek: Csudalatos dolog ez. 4. Vallyon holtunk után, minekutánna porrá leendünk, vissza-jövünk é az életre? Ez a' vissza-jövetel távol van az igazságtól. 5. Mi tudjuk, mit emészt-meg a' föld ő közzülök; nálunk vagyon a' titkos Könyv. 6. Hazugságot ragasztottak az igazsághoz, minekutánna az hozzájuk érkezett: azért is zavarban, tévelygésben vannak. 7. Nem tekintenek é a' fejek felett való égre, miképpen alkottuk azt, és felékesítettük: és nincs benne semmi hiba? A' földet kiterjesztettük, állandó hegyeket raktunk reá: és neveltünk rajta mindenféle plántákat. 8. A' szem' gyönyörűségére, és a' hozzánk térő szolgának megintésére. És leszállítánk az égből áldott essőt, melly által nevednek a' kertben a' plánták és a' vetések. 9. És magas pálmákat: egygyikét magasabbnak a' másnál, szolgálóinkat gazdagítani. 10. És megelevenítjük esső által a' kiszáradt Tartományt: így elevenítjük-meg a' holtakat is. 11. Hazugsággal vádolták a' Követeket a' Mekkaiak előtt, a' Noé' nemzete, és a' Rassi földén lakozók, és a' Themudaeusok. 12. És az Adaeusok, Faraó' és a' Lót nemzetsége. 13. Az Aleica lakosi, és a' Tobbai nép. Minnyájan ezek hazugsággal vádolták a' Követeket: azért méltán tellyesedett-bé rajtuk a' megmondott büntetés. 14. Vallyon elfáradtunk é mi az első Teremtésben? hogy ők kételkednek a' mi új Teremtésünkről, az az: a' Feltámadásról. 15. Az embert teremtettük mi, és tudjuk mit gondol benne a' lélek, és közelebbek vagyunk mi ő hozzá, mint a' nagy verő ér. 16. Majd előjönnek két angyalok jobbról is, balról is, a' fekvő haldoklóhoz. 17. Minden legkisebb szavát feljegyzik. 18. És eljön a' halálos szorongattatás, és mondatik néki: ez az a' mit kerülni akartál. 19. És megfú-

vődik a' trombita: és ez lesz' a' régen megmondott nap. 20. És előjönnek minden emberek: és az angyal fogja vezetni őket, és tanú lesz' ellenek. 21. És mondódik a' hitetlennek: Nem gondolkoztál soha erről a' napról; de elvettük a' lepelt, melly eltakarta azt előled: most már éles a' látásod. 22. És mondja az angyal az ő vezető Tár-sa: Én bizonyság vagyok, 's tudom a' mit tselekedett ez. 23. Akkor vetteti Isten az angyalok által a' gyehennába, a' hitetleneket és makacsokat. 24. A' Jónak ellenségét, a' törvényt által-hágót, és a' hitben kételkedőt. 25. Ki az Isten helyett mást is elfogadott, mondódik: vessétek őt' a' szörnyű büntetésre. És megszöllum a' sátán: Uram! én nem vagyok oka hogy, ő vétkezett, önkint távozott-el az igazságtól ő. 26. És mondani fogja az Isten: ne vetélkedjetek előttem: már régen előre meghatároztam a' büntetést. 27. Nem változik-meg az én határozásom: és méltatlanul uem bánok szolgálaimmal. 28. Azon nap megkérdezzük a' gyehennát: vallyon tele vagy é már? és felelni fog: Vallyon térhet e még belém több? 29. El fog közelgetni majd a' Paradicsom is a' kegyesekhez, és mondatik nékik: 30. Ez az, a' mi megígértetett minden Istenhez térőnek, és parancsolatait megtartónak. 31. A' ki félté a' Könyörülőt titkon is, midőn emberek nem lát-tak, és megtért szívvel közelített Ő hozzá. 32. Menjetek-be békességgel. Ez az örökkévalóság. 33. Mindent megnyertek ott, a' mit akartok: és megadjuk, a' mit nem kívántok is. 34. Melly sok nemizetségeket elveszténk ő előttök, mellyek hatalmasabbak, és erősebbek voltak nállok? Tudakozzátok-meg a' Tartományokban, ha találódott é menedék-hely a' mi haragunk előtt? 35. Ez nagy tanúság annak, a' ki fülekkel és szívvel bír, és a' dologba be tud látni. 36. Mi teremtettük az Eget és a' Földet, 's a' mi e' kettő közt van, hat napok alatt, és bele nem fáradtunk. 37. Tűrd-el tehát békével, a' mit el-lened beszélnek. 38. Hirdesd Urad' dicséretét, nap fel-költe előtt, és nyugottkor. 39. És az éj' első részében dicsérd Őtet: és elvégezd utolsóbb részeit is a' Könyör-gésnek. 40. Figyelmezz arra a' napra, mellyen a' kiáltó angyal össze-hívja közletről az embereket az ítéletre. 41. Azt a' napot, mellyen fogják a' trombita' hangját halla-ni, akkor ki fognak jönni a' koporsóból. 42. Mi élet' és halál' Ura vagyunk: hozzánk fog jönni minden teremtés a' számadásra. 43. Azon napon, a' mikor megreped a'

föld, 's hirtelen kijönnek a' koporsóból. Könnyű dolog nekünk őket össze-gyűjteni. 44. Jól tudjuk, mit mondanak a' hitetlenek: de Te nem vagy erőszakos Térítő. 45. Csak intsd őket az Al-Korán által, ha használna nékiek a' fenyegetőzés.

LI^{ik} S ú r a.

A' S z ó r ó k. (W. 1.)

(Mekкаи. 60 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Az első-rő szelekre. 2. Az essővel megterhelt felhőkre. 3. A' tengeren futó hajókra. 4. És a' földi jókat elosztó angyalokra mondom; 5. Hogy a' néktek tett ígéret hétélyesedik. 6. Hogy az ítélet' napja bizonyosan elérkezik. 7. Esküszöm az egekre, és az égi csillagokra. 8. Hogy ti, nem egygyező értelemben vagytok. 9. Elhajlik Mohammedtől a' ki elhajlott az Istentől. 10. Eltöröltetnek a' hazugok. 11. A' kik mély setétségben vannak, 's a' jövőökről nem gondolkodnak. 12. Kérdeni fogják tréfából, mikor lesz' az Ítélet' napja? 13. Akkor lesz', mikor ők a' tűzben fognak kínoztatni. 14. És mondatik nékiek: Kóstoljátok-meg a' gyötrelmet: ez az, a' mit a' világi életben siettetni kívántatok. 15. De a' Jók a' Kertekben, és a' Kút-fők mellett lesznek. 16. Elfogadják azt, a' mit az Úr adand nékiek: mivel ők jóltévők voltak. 17. Ezek az éjnek egy részét nem töltik alvással. 18. Hajnalban Könyörgéseikben bűnbocsánatot kérnek. 19. És vagyonaikból ádnak a' szegényeknek, kik szégyellik koldusságokat. 20. És a' földön sok jelei vannak az Isten hatalmának, az igaz hívőknek tanúságokra. 21. Nagy jel vagyon a' ti teremtetekben is, hát nem gondoljátok é meg ezt? 22. És az Égben, honnan áldás jön, az ígéret meg vagyon írva. 23. Esküszöm azért az Égre és a' Földre, hogy az igazság, 's nem valljátok é ezt meg? 24. Hallottad é az Ábrahám' tisztos vendégeinek hírért? 25. Midőn bemenének ő hozzá, mondák: Békesség, és ő fogadá, mondván hasonlóan: Békesség. Tánódvén magában, hogy ezek

esmeretlen emberek. 26. És Sára feleségéhez szállván: előhoza egy kövér borjút. 27. És eleikbe tette, 's midőn nem akarának enni, mondá nekik: hát nem esztek? 28. És megijedt tőlök. De ők mondák: Ne félj, és megjövendölék nékie a' megszületendő, 's nagy tudományú gyermeket Izsákot. 29. Előjőve azonban az ő felesége lármával, és tenyerével takargatá orcáját, és mondá: Én meddő vén aszszony vagyok. 30. Mondák azonban az angyalok: Így mondá nekünk a' te Urad: Ő pedig bölcs és mindentudó. 31. Mondá Ábrahám: Mi dolgotok van néktek itt óh Követek? 32. Felelének: Mi küldettünk a' gonosz emberekhez. 33. Hogy szállítsunk reájok felőlről köveket. 34. Megjegyezve lévén mindenik a' te Uradtól, mellyik gonosznak számára legyen? 35. De kiszabadítánk a' városból az igaz hívőket. 36. Csak egy házat találtunk igaz hívőt. 37. És felforgattuk azt, és például hagytuk azt mint nagy romlást, a' kik félnek a' fájdalmas büntetéstől. 38. Mózsésben is megmutattuk hatalmunkat, midőn elküldénk őtet Faraóhoz nyilvános hatalommal. 39. De ő engedetlenkedett egész népével egygyütt: és Mózsést szemfényvesztőnek, 's ördögösnek nevezé. 40. Azért elveszténk őtet és seregét, 's a' tengerbe meríténk, mint gonosz bűnöst. 41. Az Addaeusokban is Jelt láthatni, midőn ellenek szörnyű szélvészt küldénk. 42. Mert midőn hozzájuk érkezne az, össze-tört és rontott mindent. 43. A' Themudaeusok is tanúságul szolgálhatnak, kiknek mondatott vala: Éljetek a' világi jókkal, még kevés ideig. 44. De azok kevélyen által-hagták az Isten parancsolatját, mellyre nézve elveszté őket az égből kiáltó Gabriel szava: és látták a' büntetést nappal. 45. És meg nem állhattak féltekben, 's magokat nem oltalmazhatták. 46. A' Noé nemzetségét is elveszténk, mivel azok törvény-rontók valának. 47. Az Egeket alkottuk nagy hatalommal, és azokat szélesen kiterjeszténk. 48. És a' földet alá-teríténk, és azt szépen megegyengeténk. 49. És minden állat' neméből teremtettünk egy párt a' ti tanúságtokra. 50. Istenhez folyamodjatok tehát: én vagyok Ő Tőle küldve, mint nyilvános Intő. 51. Más Istent Ő mellé ne tegyetek; e' felől én titeket nyilván megintelek. 52. Ez előtt minden hozzájuk jött Követnek ezt szokták mondani: Szemfényvesztő ez, vagy ördögös. 53. Talán Testamentomban hagyták-meg az utóbbiaknak, hogy így szóljanak? Ezek mind kicsapongó gonosz emberek. 54.

Hadd ott őket: nem fogsz vétkezni, 's mentt leszel. 55. Elég ha inted őket, talán ez Intés használ a' hívőknek. 56. A' géniuszokat és embereket azért teremtettem, hogy szolgáljanak nékem. 57. Nem szükség, hogy nékem élelmet adjanak, hogy eledellel tápláljanak. 58. Az Isten leggazdagabb, nagy hatalma vagyon. 59. A' kik gonoszt tselekesznek, elveszik a' büntetés' azon mértékét, melyet az ő előttök volt gonoszok elvettek. 60. Jaj azoknak, a' kik nem hisznek: elközelget veszedelmek az Itélet' napján.

LII-ik S ú r a.

A' H e g y. (W. 1.)

(Mekkai. 49 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Esküszöm a' hegyre. 2. És a' könyvre. 3. Melly pergamen levelekre van írva. 4. A' látogattatni szokott nagy Templomra. 5. Az Ég' boltozatjaira. 6. És a' felduzzadt tengerre. 7. Hogy az Úrnak büntetése bizonynyal eljön. 8. Senki azt meg nem akadályoztathatja. 9. A' mikor az Egek meg fognak mozdulni 's rázódni. 10. És a' hegyek egy helyből más helyre mozdulnak. 11. Jaj akkor a' Követet hazugsággal vádolóknak. 12. A' kik játékból véle vetélkedtek. 13. A' mikor a' gyeheña tüzére bévettetnek. 14. És mondódní fog nékiek: Ez a' tűz, mellyet költeménynek tartottatok. 15. Hát szemfényvesztés é ez? Hát nem látjátok é ezt valóban? 16. Menjetek hát bé égni. Akár békével tūritek azt, akár nem, mindegygy. Bizonynyal elveszitek bérét munkátoknak. 17. A' kegyesek pedig a' kertekben 's kellemes helyeken mulatnak. 18. Gyönyörködvn abban, a' mit az ő Urok adand nékiek, és megszabadítja őket a' pokol' büntetésétől. 19. És mondatik nékiek: Egyetek és igyatok édesdeden abból a' mit érdemeltetek. 20. Sorban, szépen elrendelt ágyakon feküdvén, és adunk nékiek nagy szép szemű leányokat. 21. A' kik hívők maradnak, későbbi maradékaikkal egygyütt; nemzetségöket is béviszszük hozzájuk a' Paradicsomba;

és el nem vonunk semmit az ő munkáik' jutalmából. Minden ember a' mint kereste, úgy vesz' részt a' jutalomban vagy büntetésben. 22. És bőven adunk nékik gyümölcsöket és húst ínyek szerint. 23. Egymásnak adogatják a' boros poharat: de semmi haszontalan beszédét nem tesznek, sem ösztönt a' vétékre nem éreznek. 24. Körültök fognak járni karikában szép felszolgáló ifjak, mintha a' gyöngyházból most búvnának-ki. 25. Egygyik a' másikhoz fog közelíteni, 's egymással beszélgetni. 26. És mondják: mi a' világi életben sokat gondolkodtunk familiánkkal egygyütt ezekről. 27. Azért az Isten jól tett velünk, és megszabadított minket az égő tűz' büntetésétől. 28. Mi segítségül hívtuk Őt', mert Ő joltévó és könyörülő. 29. Intsed hát őket Mohammed: és te Isten' kegyelméből sem ördögös nem vagy, sem szemfényvesztő. 30. De talán azt mondják Poéta vagy? Nem lehet egyebet tőled várni, csak a' régi idő' meséit. 31. Mondjad nékik: Ti nyugtalanul várjátok az én vesztemet: én is a' tieteket. 32. Talán csak álmódoznak, midőn ellened szállnak, vagy valóban gonosz emberek ők? 33. Szokták mondani azt is: csak elmés költemény az Al-Korán; 's azért nem hisznek. 34. Mutassanak hát ehez hasonló beszédet, ha igazak ők. 35. Vallyon nem semmiből teremtődtek é? Vagy talán ön' magokat teremtették? 36. Vallyon az eget és a' földet ők teremtették é? 'S nem hiszik é az Istennek teremtői hatalmát? 37. Vallyon az Isten' kincs-tára birtokokban van é? Vallyon véghetetlen hatalommal ékeskednek é ők? 38. Van é oly magos lajtorjájok, hogy az égbe felhágván, az angyalok' szavaiakat érthetnék? Jöjjön-elő csak egy közzülök nyilvános hatalommal, a' ki hallotta volna őket? 39. Vallyon vagynak é az Istennek leányai, mint néktek fiaitok? 40. Nem kérsz tőlök jutalmat prédikálásodért? Holott ők méltán adóssággal megterheltek. 41. Vallyon tudják é a' dolgok' titkait? Le van é nálok az írva? 42. Tört hánynak ők ellened. De a' hitetlenek meg fognak győztetni. 43. Van é más Isten az igaz Istenen kívül? Dicséret Néki! távul légyen tőlle, hogy társa volna. 44. Ha az égből egy darabot leszakadni látnának is a' hitetlenek, csak azt mondanák: hogy az egy kis sűrű felhő, és nem hinenének. 45. Hadd őket hát magoknak, mind ama napig, mellyen elvesznek. 46. A' napig, mellyen már semmit nem használ gonosz mesterségek, és segedelmet nem

nyernek. 47. Ezeknek, kik gonoszul tselekesznek, sok más nemű büntetéseik is lesznek: de azt többnyire ezekbe nem veszik. 48. Békével várd-el az Isten' ítéletét, te szemekkel meglátod azt: hirdesd Urad' dicséretét, midőn reggel felkelsz. 49. És az éjnek első részében dicsérd Őtet; valamint hajnal felé is, mikor a' csillagok enyészni kezdenek.

LIII-ik Súra.

A' Csillag. (W. 1.)

(Mekkai, 62 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Az elenyésző csillagra esküszöm. 2. Hogy Mohammed a' ti társatok nem hibázott, se meg nem csalattatott. 3. Ő nem magától szóll. 4. A' mit beszéll, az néki kijelentett. 5. Gábiel angyal tanította - meg őtet, a' ki erős és hatalmas. 6. Ki nagy hatalommal felékesítetvén, az égnek legmagosabb helyére ült. 7. És a' kiterjesztett erőségnek legmagassabb részire. 8. És közelebb jöven hozzá. 9. Két ívnyi hézag vala köztök, vagy talán még kevesebb is. 10. És kijelenté akkor az ő szolgájának a' kijelenteni valót. 11. Nem magától költé Mohammed a' mit látott. 12. Hát fogtok é vele a' felől vetélkedni a' mit látott. 13. Már másod ízben látta ugyan azon Gábielt. 14. A' nagy mennyországi fa mellett. 15. A' nagy fa mellett, mely a' mulató Kert mellett vagyon. 16. Mellyet levelei egészen befedeznek. 17. Nem hibázott a' látása, és el nem tévedt. 18. Látta ugyan is az Istennek nagy csudáit. 19. Láttad é az Allátát, és Atozát, Mekkai bálvány Isten-aszszonyokat? 20. És a' harmadikat Manátát? 21. Hát néktek van fiatok, és az Istennek csak leánya? 22. Ez igazságtalan osztály. 23. Ezek a' hamis Istenek, csak puszta nevek. 24. Ti és a' ti atyáitok neveztek azokat el. Az Isten nem adott semmi hatalmat arra, hogy tiszteljétek. Csak ön' véleményeiket követik ebben. 25. És az ő lelkeknek kívánságait; holott már eljött Istentől a' vezérlés. 26. Hát megnyerik é az emberek a'

mit kívánnak bálványaiktól? 27. Az Istené a' jelen idő, és az örökkévalóság. 28. Hány angyalok vannak az égben, kiknek közbenjárások semmit nem használ, hanemha Isten kedvez, a' kinek akar. 29. A' kik nem hisznek jövő életet, azt mondják: hogy az angyalok az Istennek leányai. 30. De nincs nekik erre semmi erősségek: csak véleményeket követik; de véleményjük igazsággá nem válik. Távozz-el attól, a' ki a' te tanításodat megveti, és csak a' jelen életet szereti. Ezeknek tudományok nem terjed többre, csak a' világiakra. De a' te Urad legjobban tudja, ki tér-el az Ó ösvényéről, és tudja ki vezéreltetik. 31. Istené mind az, a' mi az égen és földön találtatik; hogy megfizethessen minden gonosznak tselekedete szerint, és megjutalmazhassa a' jót tselekedőt Paradicsommal. 32. A' kik a' nagy gonoszságokat elkerülik, és más csekély vétet követnek-el, megbocsáttatik nekik; mert a' te Urad igen kedvező. Ó legjobban esmert benneteket, midőn a' földből teremtett, és midőn anyátok' méhében mind kised gyümölcsök volnátok. Ne dicsekedjetek igazságtokkal. Ó tudja ki az Istenfélő. 33. Mit ítélsz te arról, a' ki elfordult a' hittől? 34. És csak kevés alamizsnát osztogatott javaiból, a' többit pedig megtartja fősvényen. 35. Tudja é az a' titkot, látja é mi következik rá jövőben? 36. Vallyon beszélték é valaha előtte, a' mi a' Mózsés Könyvében van. 37. És az Ábraháméban, ki bétölté Isten' parancsolatját. 38. Hogy t. i. egy lélek sem fogja hordozni a' más terhét. 39. És csak az az emberé, a' mit tselekedettel érdemel. 40. 'S majd nyilván való lesz' mindennek munkája. 41. Végre bőven megjutalmaztatik. 42. És Isten' eleibe kell mindennek menni a' számadásra. 43. Ó tselekszi: hogy valaki nevensen, vagy sírjon. 44. Ó öl és elevenít. 45. Ó teremté mind a' férfi, mind az aszszonyi nemet. 46. A' szokott nemzés által. 47. Ó tőle függ a' második teremtés, az az: Feltámadás. 48. Ó gazdagít meg, 's birtokossá tesz'. 49. Ó Ura a' heves napokat előhozó plánétának. 50. Ki elveszté a' régi Adaeusokat. 51. Themudaeusokat is: és nem hagyott közülök senkit. 52. Hasonlóan a' Noé nemzetségét hajdan, mivel gonosz, istentelenek valának. 53. El is törölt némmely városokat. 54. Elborítván őket égből alá-hullott tüzes téglákkal. 55. Mellyik jótéteménye felől kételkedtek hát Uratoknak? 56. Ez a' Hirdető, t. i. Mohammed: hasonló a' régiek-

hez. 57. Hirtelen elközelget az ítélet' napja. 58. De Istennen kívül senki nem tudja annak határ-idejét. 59. Hát csak bámultok ennek hallására? 60. Vagy talán kaczagtok? 61. Nem inkább sírtok? 62. Ti csak játékba vagytok elmerülve. Imádjátok az Istent, 's tiszteljétek.

LIV-ik Súra.

A' H o l d. (W. 1.)

(Mekкаи. 55 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Az Ítélet' napja elkövetkezik: a' hold kettős lesz'. 2. Ha látanak a' hitetlenek csudát, nem hiszik, hanem így szólnak: ez hatalmas szemfényvesztés. 3. Hazugsággal vádolták Mohammedet, és csak a' magok kívánságaikat követték. De mind fel van írva Istennél. 4. A' régi századokból sok történeteket hallottak, mellyek intésül szolgálnak. 5. És bölcs példák ezek: de nem használnak nekik semmit az intők. 6. Távozz-el hát azoktól. Majd egy nap az ítéletre hívogat a' Hívogató. 7. Lesütött fővel kijönnek az emberek a' koporsóból, elszéledvén mint a' sáskák. 8. Akkor a' Hívogatóhoz közelítvén a' hitetlenek, így szólnak: Ez keserves egy nap. 9. Hazugsággal vádolták hajdan a' Noé nemzetsége is, őt' magát is Noét, a' mi szolgánkat, és mondák: ez ördögös, 's megdorgálván azokat, megvettetett tőlök. 10. Segítségül hívá azért az ő Urát, mondván: Uram meggyőznek a' hitetlenek. Jövel azért segedelmemre. 11. Azért kinyitánk az ég' kapuit, és bőven önténk-le a' vizet. 12. És a' Kút-főket is a' földön kifakasztánk: úgy hogy mind az égi, mind a' földi víz össze-találkoztak, a' mi akaratunk' végzése szerint. 13. És hordoztuk őt' jól össze-szerkeztetett bárkában. 14. Jött ment a' mi szemeink előtt abban: jutalmául az ő megvettetésének. 15. Ezt tanúságul hagytuk a' maradéknak. De vallyon észére tért é valaki? 16. Milyen nagy fenyegetéssel és büntetéssel éltünk! 17. E' végre szállítánk-alá az Al-Koránt is, az intésnek könnyebbítésére: de hát észére tért é valaki? 18. Hazugsá-

got tettek az Adaeusok az ő Próféta'joknak Húdnak szá-
 jába. Minő nagy volt fenyegetésünk és büntetésünk! 19.
 Szörnyű szélvész bocsátottunk reájok a' szerencsétlen-
 ség' napján. 20. Melly úgy elhordá őket, mintha a' ki-
 dült Pálma-fa' száraz gyökerei volnának. 21. És mi ször-
 nyű volt a' mi fenyegetésünk, és büntetésünk! 22. Le-
 szállítánk az Al-Koránt, az intés' könnyebbítésére. De
 hát valaki megtért é az intésre? 23. Hazugsággal vádol-
 ták a' Themudaeusok is a' hozzájok ment Hirdetőt. 24.
 És mondák: Hát tartozunk é követni hozzánk hasonló
 embert? Hiszen úgy hibáznánk 's esztelenek volnánk. 25.
 Hát ő reá van é bizva a' tanítás mi közöttünk? Hiszen ő
 csak hazudozó, 's magát hánytató. 26. Mondá pedig Is-
 ten Sálehnek: Majd megtudod holnap, ki a' hazug, 's
 magát hánytató. 27. Ugyan is, mi tevét fogunk küldeni
 az ő megpróbáltatásokra. Vigyázz - fel reájok és túrd - el
 békével. 28. Jelentsd - ki nékiek: hogy a' víz el lesz'
 osztva az ő számokra, és a' tevéére. 29. Előhívták pedig
 az ő gonosz társokat, ki fegyvert foga, és megölé a' te-
 vét. 30. Mi szörnyű volt a' mi fenyegetésünk és bünteté-
 sünk! Mi ugyan is szörnyű hanggal és villámmal, mint
 a' száraz gatz semmivé tettük őket. 31. Alá - szállítottuk
 az Al-Koránt, az intésnek könnyebbítésére: Hát tért é
 valaki észére? 32. Hazugsággal vádolta a' Lót népe is az
 ő megintését. 33. De küldénk reájok szélvész, melly
 tüzes golyókat szórtt, 's elveszténk őket a' Lót háza-népe
 kívül: őt' pedig megszabadítánk hajnalban. 34. Ingyen
 kegyelmünkből. Így jutalmazuk a' hálát - adót. 35. Fe-
 nyegette őket Lót is szörnyű büntetésünkkel: de ők
 vetélkedtek vele, 's kételkedtek arról. 36. Az ő vendé-
 geit kérték magoknak kiadatni, de elvesztettük az ő
 szemeiket 's mondánk: kóstoljátok büntetésemet 's fe-
 nyegetésemet. 37. És már jókor hajnalban elérte őket
 büntetésem. 38. Kóstoljátok hát büntetésemet fenyegeté-
 sem szerint. 39. Alá - szállítánk az Al-Koránt, az intés-
 nek könnyebbítésére: de hát valaki észre - vette é magát?
 40. A' Faraó népéhez is elérkezett a' fenyegetés. 41. Ha-
 zugsággal vádolták minden mi Jeleinket: azért is eltör-
 löttük őket hatalmas erővel. 42. Hát jobbak vagytok é
 ti Mekкаи hitetlenek, mint voltak azok? meg van é nek-
 tek ígérve a' szent könyvekben, hogy Isten' haragjától
 menttek lesztek? 43. Azt mondják ugyan: Mi erősebbek
 leszünk Mohammednél, mert nagy a' mi Gyülekezetünk.

44. De majd elszélyesztenek ez a' Gyülekezet, és hátat fordít. 45. Majd amaz utolsó nap lesz' határ-ideje az ígért' bétellyesedésének: és az az óra keservesebb lesz', mint ez életbeli szenvedés. 46. A' gonoszok szorongatásban vannak itt is; de majd tűzben fognak lenni jövő-dőben. 47. Azon napon, midőn hurczoltatni fognak arczoknál fogva a' tűzön keresztül: és mondjuk nékik: Kóstoljátok a' pokol' kínjait. 48. Minden dolgot terem-
ténk bölcs előre-látással. 49. Csak egy szóval jelenténk ki hatalmunkat, és csak egy pillanattal, 's azonnal meg lett. 50. Sok népeket elveszténk már hozzátok hasonlókat; 's megtért é azért valaki? 51. De minden tselekedet fel fog íródni a' Könyvben. 52. 'S minden tselekedet, kitsiny avagy nagy, leírva találtatik az égben őriztetett nagy Táblán. 53. A' kegyesek a' kertekben, és a' folyó-
vizek mellett lesznek. 54. És gyűlésekben igazságot fognak beszélni. 55. A' leghatalmasabb Király körül.

LV-ik S ú r a.

A' K ö n y ö r ü l ő. (W. I.)

(Mekкаи. 78 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A' Könyörülő. 2. Tanítá az Al-Koránt. 3. Teremté az embert. 4. Ő tanítá a' tiszta beszédre és magyarázatra. 5. Ő teremté a' napot és holdat, hogy az időnek mértéket szabjon. 6. Őt' imádják a' kis plánták, és a' magos fák. 7. Ő emelte-fel az egeket, és igaz mértéket parancsolt. 8. Hogy ne vétkezzenek az emberek az igazság' kiszolgáltatásában. 9. Tartásatok-meg hát az igaz mértéket, és ne kisebbsítetek-meg azt. 10. A' Földet alkotta a' teremtmények' hasznokra. 11. Teremnek azon különböző gyümölcsök, magvas és leveles plánták. 12. És hüvelykes vete-mények, és zöldellő ágak. 13. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok a' ti Uratoknak? 14. Az embert teremtette száraz sárból, mintegy cserépből. 15. A' géniuszokat pedig tiszta tűzből. 16. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 17. Ő a' Kelet' és Nyugot' Úra. 18. Hát

Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 19. Kétféle vizeket enged folyni, és azokat néha öszsze-találkozni. 20. A' kettő közt rekeszt tsinált, hogy öszsze ne egyveledjenek. 21. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 22. Azokból halásztok kisebb és nagyobb gyöngyöket. 23. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 24. És a' tengeren járó hegy magosságú hajók is az Ő munkáji. 25. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 26. Minden dolognak a' földön vége lesz'. 27. De a' te Uradnak dicsősséges orczája örök-kévaló. 28. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 29. Minden a' mi az égen és a' földön van, Tőle vár kegyelmet: Ő mindég ugyan azon marad. 30. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 31. Óh géniuszok és emberek! számot veszünk tetteitekről. 32. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 33. Óh géniuszok' és emberek' Serege! menjetek-ki, ha tudtok, az ég' és a' föld' határaiból. De nem mehettek-ki, csak a' mi hatalmunkkal. 34. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 35. Küldeni fogok rátok tüzet füst nélkül, és füstöt tűz nélkül; nem oltalmazhatjátok magatokat attól. 36. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 37. Mikor meg fog hasadni az ég, és megveresedik mint a' rózsa, 's mint a' veres bőr: miként fogtok akkor félni? 38. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 39. Valamikor számot kell adni mind a' géniuszoknak, mind az embernek az ő vétkeiről. 40. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 41. Megesmértetnek a' gonoszok külső jeleikből, fejeknél és láboknál fogva vettetnek a' pokolba. 42. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 43. Ez a' gye'henna, a' mellyet a' gonoszok tagadtak. Forró víz hordoztatik körülöttök, innya való. 44. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 45. Az Istenfélők' számokra lesznek két Kertek. 46. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 47. Szép élő-fákkal ékesek. 48. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 49. Minden kertben két folyók lesznek, mellyek folyni fognak. 50. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 51. Minden kertben, minden gyümölcsből két nemek lesznek. 52. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 53. Heverészni fogtok ágyaitokon, mellyek arany-szővetű vastag selyemmel lesznek kitömve: és a' két ker-

tek' gyümölcsei közel lesznek hozzájok. 54. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak. 55. Lesznek a' Kertekben leányok, kik másra nem néznek: és kiknek szüzességeket sem angyal sem ember el nem vette: 56. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 57. Olly szépek mint a' hyacinthok és gyöngyök. 58. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 59. A' jótétemény nem jótéteménnyel fizetődik é vissza? 60. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 61. E' két kerteken kívül, lesznek még más kertek. 62. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 63. Mellyek igen szép zöld színnel kedveskednek. 64. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 65. Mind a' kettőben két kút-fők lesznek. 66. Mellyekből a' vizek bőven folynak. 67. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 68. Mind a' kettőben lesznek almák, pálma-szilvák 's pomagránátok. 69. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok. 70. Azokban lesznek legszebb, és legjobb leányok. 71. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak? 72. És fekete nagy szeműek, fejer bőrűek lesznek. 73. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok. 74. És azoknak szüzességeket el nem vette senki, sem ember, sem angyal. 75. Hát mellyik jótéteményét tagadjátok Uratoknak. 76. Zöld gyepeken és szőnyegeken fognak heverészni. 77. Hát Uratoknak mellyik jótéteményét tagadjátok? 78. Aldott légyen á' te dicsó Uradnak neve!

LVI-ik Súra.

Az U t o l s ó E s e t.

(Mekkai. 96 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Midőn elérkezik az utolsó eset, vagy Itélet. 2. Semmi teremtmény többé ellene nem szállhat. 3. A' rozszzakat lenyomja, a' jókat felemeli. 4. Akkor a' föld nagy rázóást fog szenvedni. 5. És a' hegyek darabokká törettetnek. 6. És mint a' por szét-szórattatnak. 7. És ti három osztályokra fogtok választatni. 8. Jobb kéz felől valókra. 9. És mi álla-

potjok lesz' a' jobb kéz felől valóknak? 10. És bal kéz felől valókra. 11. És hogy, mint lesznek a' bal kéz felől valók? 12. És a' jóságban mindeneket felül - mülök. 13. Kik legközelebb lesznek az Isteni Felséghez. 14. A' gyönyörűség' kerteiben. 15. Az első rendbéliek közzül sokan. 16. Az utolsók közzül kevesen. 17. Arannyal és gyémántal hímzett ágyakon feküdvén. 18. 'S ott fognak egymásban gyönyörködni. 19. Örök ifjúságú fiatalok járnak körülök. 20. Füles és fületlen poharakkal, tele finom borral. 21. Melly nem üt fejekbe, elméjeket meg nem zavarja. 22. Kellemes gyümölcsök lesz', tetszések szerint. 23. És madár-hús, a' mennyit kívánnak. 24. Nagy és fekete szemű lyányok, mulatnak velek. 25. Kik, mintha most bújnának - ki a' gyöngy-házból. 26. Munkájok' jutalmául. 27. Nem hallanak ott haszontalan beszédet; nem lesz' ingerek vétkezni. 28. Hanem azt mondogatják egymásnak: Békesség, békesség! 29. És a' jobb kéz felől valóknak. 30. Vallyon mint lesz' dolgok nékiek? 31. Ők mulatnak a' tövis nélkül való Lótusok közt. 32. És a' szépen elrendelt Egyiptomi faj Mauz élő-fák közt. 33. A' nagy kellemes árnyékban. 34. A' szép folyó-víz mellett. 35. És a' mellették lévő szép gyümölcsök közt. 36. 's a' pompás ágyakon. 37. Adunk hozzájuk leányokat. 38. 'S velek egygy idejű szerelmes szüzeket. 39. A' jobb kéz felől valóknak számokra. 40. Sokan lesznek a' hajdani. 41. Sokan az utóbbi nemzetségből. 42. És a' bal kéz felől valóknak. 43. Mi sorsok lesz' nékiek? 44. Száraztó szélben, és forró vízben kínlódnak. 45. Fekete füst' árnyékában. 46. Nem híves és nem kellemes árnyékban. 47. Mert ezek ez életben sok tilalmas gyönyörűséggel éltek. 48. 'S makacson megmaradtak a' hitetlenségben. 49. És mondani szokták: Vallyon halálunk után csonttá 's porrá válván, feltámadunk é? 50. Hát ős-atyáink fel fognak é támadni? 51. Mondjad: Bizonytal mind a' régiek, mind az utóbbiak. 52. A' rendelt időre özsze-gyülekeznek a' feltámadásra. 53. Akkor ti tévelygők, jeleimet költeménynek tartók. 54. Enni fogtok a' pokolbeli Zákum gyümölcs-fáról. 55. 'S azzal tölítitek-meg hasatokat. 56. 'S isztok rá forró vizet. 57. 'S olly bőven isztok, mint a' szomjú teve. 58. Így fogadnak benneteket Itélet' napján. 59. Mi teremténk titeket: nem hiszitek é, hogy fel is támaszthatunk? 60. Mit gondoltok ti a' nemzésről? 61. Ti teremtitek é magzataitokat, vagy mi? 62.

Meghatároztuk kinek-kinek halálát is, 's abban senkitől meg nem akadályoztatunk. 63. Abban sem, hogy helyekben mást ne teremtsünk; a' mit ti meg nem gondoltok. 64. Az első teremtést nem tagadjátok, hát a' másikat miért nem hiszitek? 65. Mit ítéltek a' szántásról? 66 és a' vetésről? Nem mi adjuk é az áldást? 67. Ha akarnánk: szárazzá tennénk a' csirát, és nem tenyészővé: ti nem győznétek rajta csudálkozni, mondván: 68. Bizonynal a' földbe vesz' a' mag. 69. Hát nem akadályoztathatjuk é meg, a' termés' beszédését. 70. Mint tetszik néktek? Ki adja a' vizet, melyet isztok. 71. Ti szállítjátok é azt le a' felhőkből, vagy mi? 72. Ha akarnánk, sóssá, keserűvé tennénk azt. Hát még sem adtok értte hálát? 73. Hát a' tűzi fa honnan van? 74. Ti hozzátok é elő azt a' földből, vagy mi. 75. Mi rendeltük ezt a' gye-henna tűzének emlékezetére, és a' pusztákon utazóknak számokra. 76. Dicsérd hát' a' te nagy Uradnak nevét. 77. Esküszöm az elenyésző csillagokra. 78. Pedig ez nagy esküvés ha tudnátok: Hogy az Al-Korán Könyve tiszteletre méltó. 79. Melly az égi Könyvben meg van írva. 80. Csak a' tiszták illethetik azt. 81. Az örökkévaló Úr szállítja azt le. 82. Hát vallyon ezt a' Könyvet semminek nézitek é? 83. Majd nem fogjátok tagadni az igazságot, midőn haldokolván, lelketek ki akar menni szátokon. 84. Nézni szoktátok a' haldoklót. 85. De mi közelebb vagyunk hozzá; de nem láttok minket. 87. Ha lehetne, nem vinnétek é vissza a' lelket a' testbe, midőn kifele készül. 88. Akár a' legkegyesebbek között legyen a' haldokló. 89. Nyugalmat nyer, legjobb élelmet és kerti gyönyörűséget. 90. Akár a' jobb kéz felől való között legyen. 91. Mondatik néki: Békesség néked, társaiddal egygyütt. 92. Ha pedig az Isten-tagadók és tévelygők között való lesz'. 93. Forró víz lesz' díjja. 94. Bévetetik az égő pokolba. 95. Bizonynal ez ellene mondhatatlan igazság. 96. Dicsérd hát' a' te nagy Urad' Nevét!

LVII-ik S ú r a.

A' V a s. (W. 25.)

(Mekkaik. 29 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Dicséri az Istent minden a' mi az égen és a' földön vagyon: **Ő** felséges és bölcs. 2. **Övé** az ég és a' föld' országa; elevenít és megöl: és mindenekre hatalmas. 3. **Ő** az első és utolsó: a' nyilvános és titokban való: **Ő** a' Mindentudó. 4. **Ő** teremté az eget és földet hat napok alatt, 's elvégezvén vissza-ült királyi Székibe: Tudja, a' mi kijön a' földből, 's a' mi bémegy; a' mi leszáll az égből, vagy felrepül: **Ő** veletek van minden helyeken, 's jól látja, a' mit míveltek. 5. **Övé** az ég' és a' föld' országa, 's az Isten' eleibe gyülekezik majd minden. 6. **Bébocsátja** az éjjelt a' nappalba, 's a' napot az éjjelbe: **Ő** esmeri a' szívek' belső részeit. 7. **Hidjete** az Istenben, és **Követében**, 's adjatok alamizsnát a' jókból, mellyekben benneteket örökösíte. **A'** ki hiszen és alamizsnálkodik, nagy jutalma lesz. 8. **Miért** nem hisztek az Istenben, holott a' **Követ** int, hogy hidjete Uratokban? Hiszen már szövetséget is kötött veletek a' hit felől, 's miért nem vagytok hívek. 9. Isten az, ki alá-szállítja szolgájára a' világos jeleket, hogy kihozzon benneteket a' setétség-ből a' világosságra. Ebből megtetszik Istennek hozzátok kegyessége 's irgalma. 10. **Miért** nem alamizsnálkoddok vagyonaitokból az Isten' útjára? Isten' öröksége az Ég és a' Föld. Nagyobb, 's boldogabb lesz' köztetek az, ki a' győzelem előtt alamizsnálkodik, 's egyszer'smind harczol is, mint a' ki győzelem után tselekszi azt. Nagy mértékben elsőbnek lesznek azok, mint a' kik később alamizsnálkoddak és harczoltak; de mind a' két félnek megígérte Isten a' legjobb részt, a' Paradicsomot; az Isten pedig jól tudja a' mit tselekesztek. 11. **Boldog** a' ki uzsorára Istennek adja a' maga vagyonát, mert képszerűen adja azt vissza: és nevezetes jutalma leszen. 12. **Majd** egy nap meglátod a' hívő férfiakat és aszszonyokat: **Előttök** és mellettük nagy fény fog ragyogni, és

mondódik nékik: Örvendetes ma ide való érkezésetek; a' szép folyó-vizes kertekbe fogtok mulatni örökre. Ez nagy boldogság lesz'. 13. Majd egykor mondják a' hitetlen férfiak és aszszonyok a' hívőknek: Engedjétek-meg, hogy gyújtsunk világosságot a' tiétekről. De felelni fognak nékik: Menjétek - vissza a' világba, szerezzetek ott világosságot. És magos kőfal fog köztök felállítani, nagy kapuval; mellynek belső részén lesz' az irgalom, külső részén pedig a' büntetés. Kialtani fognak a' gonoszok a' jókhoz. Hát nem egygyütt éltünk é? 's ezek felelnék vissza: Igen is: de ti lelketeket el engedtétek szédítetteti; ohajtottátok a' mi vesztünket: a' hitben kételkedők valátok, 's ön' kívánságotok csalt-meg beüneteket, míg el nem érkezett halálotok, 's megcsalt benneket az Isten felől való hitben a' sátán. 14. Már ma semmi váltság el nem fogadtatik a' hitetlenektől. Lakhelyetek a' tűz lesz': a' sátán pártfogótok: óh melly nagy boldogtalanság oda menni. 15. Eljött már az idő, hogy alázatossággal fogadjátok-el az Isten' intését, melly igazsággal alá-szállott, 's ne legyetek hasonlók azokhoz, kiknek hajdan adattatott Könyv, sok idő engedődött nékik a' megtérésre, de szíveik megkeményedtek, és törvényt által-hágók lettek. 16. Tudjátok - meg: hogy Isten eleveníti - meg a' száraz földet. Világosan előtökbe terjeszténk Jeleinket, hogy azokat megérténétek. 17. Bizony az alamizsnálkodó férfiak és aszszonyok, kik Istennek adtak-ki uzorára vagyonaikból, kétszeresen nyelik azt vissza, és nevezetes jutalmok leszen. 18. A' kik hisznek Istenben, és az Ó Követében, ezek az igaz hitűek, és tanúk lesznek Urok előtt a' hitetlenek ellen: nagy jutalmok és világosságok lesz' azoknak. A' kik pedig hitetlenek leendenek, 's Jeleinket megtagadják; a' pokolnak részesei. 19. Gondoljátok - meg: hogy e' világi élet csak játék és tréfa: minden ékességtek, dicsőségre vágyódástok a' gazdagságban és fiakban való vetélkedésetek olyan mint az esső: gyönyörködik ugyan a' mezei gazda az ő vetésében, de megszárad, megsárgul, és száraz kóró lesz'. Az utolsó időkben fájdalmas büntetések lesz' azoknak, a' kik ezek után jártak. 20. Isten kedvez azoknak, 's jól tesz' vélek, kik azokat megvetették. Nem egyéb a' világi élet, csak kísértetnek 's csalárdságnak eszköze. 21. Vetélkedjétek, hogy megnyerhessétek Uratoktól a' Paradicsomot, melly olly tágas, mint a'

földtől az égig való szélesség: azoknak készítettett ez, kik hisznek Istenben és az Ő Követében. Ez nagy jótéteménye Istennek: annak adja ezt a' kinek akarja; mert Ő igen jóltévő. 22. Semmi szerencsétlenség nem esik rajtatok a' földön, sem vagyonotokban, sem személyetekben, a' mi meg nem volna már írva a' Könyvben; minekelőtte az megtörténne. És ez Istennél igen könnyű dolog. 23. Ne szomorkodjatok, ha valami világi jó elvétetik tőletek: ne örüljetek, ha valami jó adatik néktek; mert az Isten nem szereti a' kevélyt: és dicsekedőt. 24. Sem a' fősvényeket, kik az embereket fősvénységre tanítják, és a' nem alamizsnálkodókat: mert az Isten elég gazdag és dicsősséges. 25. Elküldénk Követeinket nyilvános bizonyosságokkal: alá-szállítánk a' Könyvet, és az igaz törvényt, hogy az emberek igazságot szeressenek: Felfedeztük nékiek a' vassal való élést is, mellynek vitézi ereje van a' harczban, és sok haszna az emberek között: hogy megismerje Isten, ki segíti Őtet a' harczban, és az Ő Követeit azoknak távollétekben; mivel az Isten erős és igen hatalmas. 26. Elküldénk Noét és Ábrahámot: és az ő nemzetségekből támasztánk Prófétákat, és Sz. Könyv Írókat: sokan azok közzül, egyenes ösvényen jártak; de sokan kicsapongók is valának. 27. Ezeknek nyomain küldénk a' mi Követeinket, Jézust ugyan is a' Mária Fiját, és adánk néki az Evangyéliomot, és szívekbe oltánk az Ő Követőinek a' kegyességet, könyörületességet, és szűz életet: nem parancsoltuk ugyan nékiek a' szűz életet; de önkint magok fogadták-fel, hogy Istennél kedvesebbek legyenek. De nem jártak a' törvény szerint minnyájan. A' kik hittek közzülök, jutalmat adánk nékiek; de sokan voltak gonoszok is. 28. Óh kik Jézusban hisztek, féljete az Istent, és hidjete az Ő Prófétájában: így kétszeres jutalmat nyertek az Isten' irgalmából; világosságba helyheztet titeket, megbocsátja vétkeiteket; mert Isten könyörülő, 's kedvező. 29. Hogy tudják-meg a' Könyv familiából valók, hogy nem csak ő reájok tartozik az Istennek kegyelme, hogy a' jótétemény az Isten' kezében vagyon. Annak adja azt, a' kinek akarja: mert Ő véghetetlen; jóltévő.

LVIII-ik Súra.

A Vetélkedő.

(Medinai. 22 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Meghallá Isten a' te veled vetélkedő Aszszony' beszédjét, ki panaszt tett férje ellen Isten előtt: mind kettőtök' beszédjét meghallá Isten, mert Ő halló és látó. 2. A' kik megesküdtek, hogy feleségeik közül valamelyiket nem fogják illetni, valamint annyokat nem: tudják-meg, hogy azokat azért nem nézhetik úgy, mint annyokat. Mert az ő annyok szülték őket, ők pedig hazugságot és gonosz-ságot szólnak; midőn feleségeiket annyoknak nevezik, csak azért, mert illetni nem fogják őket: Az Isten pedig megbocsátó és kedvező. 3. Ha mégesküszik is hát valaki, hogy nem hál feleségével, valamint annyával nem szokott hálni, és ezért annyának nevezi: de ha megbánja fogadását, bátran hálhat azért vele, csak bűn-vált-ságul rab-szolgáját tegye szabaddá. Így int-meg Isten benneteket e' felől, mert Ő mindent lát, a' mit tselekesztek. 4. A' ki pedig nem talál szabadítani való Foglyot, két holnapig bőjtöljön, minekelőtte feleségét illetné. A' ki pedig nem bőjtölhet, hatvan szegényt tartson jól. Ez megengedettik néktek, hogy hidjetez az Istenben, és az Ő Követében. Ezek Istennek megtartani való rendszabásai: a' hitetleneknek pedig fájdalmas büntetések leszen. 5. Bizonyyal, ki nem enged Istennek és az Ő Követének, lealáztatik; valamint az ő előtte való k, megaláztattak. Nyilvános Jeleinket alá-szállítánk. A' hitetleneknek gyalázatos büntetések leszen. 6. Azon a' napon, mellyen felserkenti Isten minnyájokat, és elbeszéli nekik a' mit tselekedtek. Számba vevé azokat Isten; de ők azt elfelejtették: az Isten pedig legigazabb tanú minden dolgokban. 7. El ne felejtse: hogy az Isten mindent tud, a' mi az égen és a' földön vagyon, a' hol hárman beszélnek, Ő a' negyedik; a' hol öten, Ő a' hatodik: sem kevesebben sem többen nincsenek; Ő velek van, akár hol legyenek. 'S majd előbeszéli Ő a' mit

tselekedtek a' Feltámadáskor; mivel Isten Mindentudó. 8. Nem vetted é eszedbe, hogy a' kik eltiltattak az alattomos beszélgetéstől, titkon vissza-térnek a' tilalomra, és alattomban költenek magok közt gonosztságot, engedtlenséget, és ellenségeskedést mutatnak beszédjekben a' Követ ellen. Midőn pedig hozzád jönnek, áldanak tégedet, oly köszöntés móddal, mellyel Isten nem szokott téged áldani, és mondják magok közt tréfából: Vallyon megbüntet é Isten bennünket azért, a' mit beszélünk? De az ő részek a' gyehenna lészen: oda szállnak-le, hogy megégettessenek: Óh melly boldogtalan lesz' az oda menetel. 9. Óh Hívők! ne beszéljetek alattomban a' Követ ellen, ellenséges gonosz indulattal, és engedtlenségi szándékkal; hanem beszéljetek egymás közt igazán, kegyesen, 's féljétek az Istent, a' ki eleibe fogtok majd gyülekezni. 10. Mert az alattomos ellenséges beszélgetés a' sátántól vagyon, hogy megszorítsa a' hívőket; de nem árthat nekik semmi, ha Isten nem engedi: Istenre támaszkodjanak tehát a' hívők. 11. Óh Hívek! midőn a' Prófétával gyűlésben vagytok, engedjetek néki nagy helyet az ülésre; néktek is tágas helyet fog Isten engedni. És midőn mondatik néktek: Keljetek-fel, azonnal felkeljetek. És felmagasztalja Isten köztetek a' hívőket, és azokat, kiknél igaz tudomány vagyon, magos polczra emeli a' Paradicsomban: az Isten jól tudja azt, a' mit tselekesztek. 12. Óh Hívek! minekelőtte a' Követtel beszédbe erednétek, vigyetek néki elébb ajándékot: ez jobb lesz' a' ti lelketeknek, a' büntől való megtisztulásra. Ha semmi ajándékot nem tudtok vinni; megkegyelmez, irgalmaz az Isten. 13. Ha féltek vele beszélni, mivel szegények lévén, semmit nem vihettek néki, legalább végezzétek-el az Imádságot, adjátok-meg a' törvényes dízmát, engedelmeskedjetek Istennek és az Ő Követjének: Istén jól tudja, a' mit tselekesztek. 14. Nem vetted é eszedbe azokat, a' kik embereket adtak Társúl Istennek, a' kikre Ő meg is haragudt, kik magok is nem értenek egygyet tudományokban: esküvéssel erősítik, hogy az ő költemények igaz. 15. De készített Isten azoknak nagy büntetést: mert legnagyobb gonosztságot tselekesznek. 16. Esküvéssel élnek, fedezésére tudományoknak, és azért elfordíták a' hívőket az Úr' útjától; azért éssen nékiek gyalázatos büntetések. 17. Nem fog használni semmit majd az ő világi vagyonjok, sem fijaik Isten

előtt. Ezek lesznek a' tűznek lakossi, örökre ott marandandók. 18. Egy nap majd mindnyájokat feltámasztja Isten: akkor esküdni fognak, hogy ők igaz hívők; valamint szoktak ti előttetek is esküdni: azt gondolják, hogy használni fog az valamire nékik. De valóban hazugok ők. 19. Hatalmat vett rajtok a' sátán, azért felejtkeztek - el Istenről emlékezni. Ezek a' sátán' Követői. És ezek mind elvesznek. 20. A' kik nem engednek Istennek és az Ő Követőinek, azok megvettetve lesznek. 21. Kijelenté Isten: Bizonytalán győzni fogok én, és Követeim is; mivel Ő erős és hatalmas. 22. Eggy embert sem találsz a' Hívők közt, a' ki ha hiszen Istent, és utolsó ítéletet, hogy engedetlen lenne Istennek és az Ő Követének; bár ha atyaik, fijaik, testvérjeik ellenzenék is. Ezeknek Isten szíveikbe írta a' hitet; és megerősíté őket a' maga lelkével, 's béviszi őket a' Kertekbe, hol vizek folynak, 's örökre ott mulátnak. Gyönyörködött benne Isten, valamint ők is Istenben. Ezek Isten' ügye mellett állanak: az ilyenek nem nyernek é nagy boldogságot?

LIX-ik Súra.

A' S z á m ű z é s. (W. 2.)

(Medinai. 24 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Dicsőíti az Istent minden, a' mi az égen és földön vagon: Ő a' véghetetlen hatalmas és bölcs. 2. Ő száműzé - ki azokat, kik a' Könyv' familiájából hitetlenek voltak. Nem gondoltad, hogy ismét kivettessenek házaikból, minekutána már egyszer száműzve valának: ők is úgy gondolák, hogy magokat oltalmazhatnák erős helyeikben. De meglepte őket Isten, a' honnan nem vélték, félelmet öntött szívekben: ön' kezeikkel elronták erősségeiket az ostromló hívőknek kezeikkel egygyütt. Például legyen ez néktek, óh vigyázó szeműek. 3. Ha Isten nem határozta volna meg az ő kiűzetteket; megbüntette volna őket más úton módon is; de a' jövőendő életben bizonyosan tűz által lesz' szenvedések. 4. Azért lesz' ez: mert szá-

kadást szerzettek az Isten és az Ő Követé ellen; a' ki pedig szakadást okoz Isten ellen; azt Ő szörnyen megbünteti. 5. Egy pálma-fát nem vágtok-ki, vagy nem hagytok törzsökén állani, egyedül Isten' akarátja által; hogy gyalázattal illettessenek, kik azoknak birtokossi. 6. A' mit Isten engedett prédát nyerni akár lovak, akár tevék legyenek azok; a' Követet illeti egy rész, mert Isten felmagasztalja az Ő Követét, tetszése szerint; mivel Isten mindenek felett hatalmas. 7. A' mi prédát Isten engedett a' Fő-városból, az az Istené és az Ő Követéé, és a' Követ' atyafiaié, az árváké, szegényeké, szarándokoké; a' mit ad néktek a' Követ belőlle, avval éréjétek; a' mit megtagad tőletek, azt ne kívánjátok. Féljétek az Istent, mert Ő rettenetes a' büntetésben. 8. Adni kell a' kiköltöző szegényeknek is, kik lakhelyből kiűzettek, vagyonaiktól megfosztattak, keresik az Isten' bőségét és kedvezését, szolgálnak az Istennek és az Ő Követeinek, és igaz hívők. 9. A' kik pedig már Medinában laknak, és már Mekkából régen kiűzetettek, ha szeretik azokat, a' kik ő utánnok ruentek városokba lakozni, 's az Istent szolgálni; 's ha nem irigylik az ő utánnok jötteknek a' prédából való részt, bár magoknak is szükségek legyen reá, és ha megtartóztatják lelkeiket a' fősvénységtől; boldogok lesznek. 10. És a' kik késő mentek Medinába szolgálni Istennek, amonnan kiűzetetvén, mondani fogják: Uram! légy kegyelmes nekünk és a' mi atyáinkfiainak, kik minket megelőztek a' hitben: és ne támasz' szíveinkben rossz indulatot a' hívők eránt. Uram! Te kegyelmes vagy, és kedvező. 11. Vedd eszedbe: hogy a' kik hitetlenségbe estek, így szólnak az ő atyokfiainak, a' Könyv Familiából való hitetleneknek: Bizony, ha ki fogtok vettetni várostokból, kimegyünk mi is veletek, és senkinek nem engedelmeskedünk; csak néktek: és ha ostrom alá juttok, segíni fogunk benneteket. De Isten a' tanúbizonyság, hogy ők hazudnak. 12. Bizonyára ha ki fognak vettetni, nem költöznek-ki velek, és ha ostrom alá jutnak, nem fogják segíteni atyokfiainkat, és ha segítik is, csakugyan hátat fordítanak, 's elmarad a' segítség. 13. Ti erősebbek valátok nálunknál, az ő szívekbe támadt félelem miatt; mert ők értelem nélkül való emberek. 14. Nem harcolnak veletek a' Zsidók egygyesült erővel, csak az erős városokban, és a' falak közt. Vitézi erejek meg van ugyan, mikor egy-

gyesültek; de az ő szíveik szét vannak osztva; mert ők értelem nélkül való emberek. 15. Hasonlók lettek az ő előttök valókhöz, megköstölák tselekedetek' keserű következetét: a' jövődő életben pedig fájdalmas büntetések leszen. 16. Így járt a' sátán is, midőn monda az embernek: Légy hitetlen. És minekutánna hitetlen lett, így szólott hozzá: Én nem vagyok oka a' te vétkednek, mert én félem az Istent, az örökkévaló Urat. 17. De mind a' kettőnek a' lesz' vége, hogy a' tűzre fognak vetetni, örökké ott maradandók; e' lesz' a' gonoszok' bérek. 18. Óh Hívek! féljétek az Istent, és gondolja-meg minden lélek, hogy a' következendő napra, jó tselekedetet készítsen: és féljétek az Istent, mert Ő jól tudja, mit tselekesztek. 19. Ne legyetek olyanok, mint a' kik Istenről elfelejtkeztek: és Isten is elfelejtette velek lelkök' boldogságát. Ezek a' törvényt által-hágók. 20. Nem egyaránt lesznek a' tűz' és Paradicsom' lakossai boldogok. 21. Ha ez Al-Koránt a' hegyre szállítottuk volna le: magát lehajtotta, és meghasadtt volna az Isten eránt való félelemből. Ezeket a' hasonlatosságokat eleibe terjesztjük az embereknek, hogy azokat elméjekkel fontolják-meg. 22. Ő az Isten, 's nincs más Isten, egyedül Ő: Tudója a' titoknak és a' nyilvánvalónak: Ő könyörülő és irgalmas. 23. Ő az Isten, 's nincs más Isten, egyedül Ő: Ő Király, Szent, Békesség, hűséges Oltalmazó, nagy hatalmú, igen nagy, Felséges. Dicséret légyen néki: távol légyen, hogy Társai volnának. 24. Ő az Isten, Teremtő, Alkotó, Formáló. Néki legszébb Nevei vannak. Néki minden dicséretet ad, a' mi az égben és a' földön vagon. Ő hatalmas és bölcs.

LX-ik Súra.

A' M e g p r ó b á l t a t á s.

(Medinai. 13 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Óh Hívek! ne fogadjátok barátaitokká az én és a' ti ellenségeiteket, jó indulatot mutatván erántok, kik nem hittek abban,

a' mi hozzájok igazsággal jött, 's kivetettek titeket Mekkából, és a' Követet, ellenségeitek lévén; mivel Istenben a' ti Uratokban hittetek: ha tehát kimentek, az én útamért harczolni, és az én kedvem' megnyeréséért, ne legyetek titkon erántok jó indulattal. Én legjobban tudom a' mit eltitkoltok, és a' mit kinyilatkoztattok; ha pedig ezt tselekszitek, az igazság' ösvényétől eltávoztok.

2. Ha hatalmat vesznek rajtatok, ismét ellenségeitekkel lesznek; és kinyújtják kezeiket ellenetek és nyelveiket: és kívánják, hogy hitlenekké legyetek. 3. Nem használnék nektek a' Feltámadás' napján semmiféle atyafiság, sőt fiatok sem; el kell tőlle válnotok. Az Isten látja mit tesztek. 4. Szép példa előttetek Ábrahám, és a' kik őt' követték, mondák ugyan is nemzettségöknek: Mi nem vagyunk részesei bűnöknek, midőn Istenen kívül mást is tiszteltek. Elválnak tőletek: ellenségeskedés lesz' köztünk és köztetek, és örökös gyűlölség; míglen az egy Istenben nem hisztek. Mondá azomban Ábrahám az ő atyának: Én kegyelmet kérek néked Istentől: de semmit nem nyerhetek. Uram! Te benned bízunk, Hozzád térünk, 's majd Néked fogunk számot adni. 5. Uram! ne kísértess minket a' hitlenek által: és kedvez nekünk; mivel Te vagy a' hatalmas, bölcs. 6. Szép példátok van nektek azokban is, kik félik az Istent, és hisznek utolsó ítéletet. De a' ki engedetlenkedik; azzal Isten semmit nem gondol. 7. Megtörténik: hogy Isten barátságot szerezzen köztetek és ellenségeitek között; mert az Isten hatalmas, kedvező, és irgalmazó. 8. Nem tiltja meg a' barátságot azokkal, kik ellenetek nem harczoltak a' vallásért, és nem űztek - ki benneteket lak-helyetekből; nem tiltja hogy azokkal jól ne tegyetek, és magatokat erántok igazságosan ne viseljétek; mert az Isten szereti az igazakat. 9. Csak azokkal tiltja a' barátságot feltartani, kik veletek a' vallásért hadakoztak, és kiűztek benneteket lak-helyeitekből, vagy segítségül voltak azoknak benneteket kiűzni: a' kik az ilyenekkel barátságot tartanak, gonoszok. 10. Óh Hívek! midőn aszszonyok jönnek hozzátok a' hitlenektől által, jól megpróbáljátok őket. Isten legjobban esmeri az ő hiteket. Ha azokat hívóknak találjátok, ne bocsássátok vissza a' hitlenekhez. Nem szabad ezeknek olyanokkal házasságban élni, sem azok nem illendők ezekhez: adjátok - meg hát a' jegypénzt, és tett költséget a' hitetlen férjeknek. Nem

tilalmas dolog azokat feleségül venni, csak hogy adjátok-meg nékiek az illendő házassági ajándékot. Ha pedig hitetlenek lesznek az így szerzett feleségek: vegyétek-meg rajtok a' vett költséget, 's bocsássátok - vissza hitetlen férjekhez. Ez az Isten' ítélete ügyetekre nézve: **Ő** a' látó, tudó, és bölcs. 11. Ha valamelyik feleségeitek közül a' hitetlenekhez szökik, és azután hatalmatokba esnek azoknak férjeik, t. i. hadakozás' idején: adjátok - meg a' férjeknek a' tett költséget, és vegyétek vissza feleségeiteket: és féljétek az Istent, a' kit hisztek. 12. Óh Próféta! ha hozzád át-szöknek a' hitetleneknek feleségeik, esküvéssel felfogadván néked, hogy azután hamis Isteneknek nem szolgálnak; nem lopnak, nem paráználkodnak, fiaikat meg nem ölik, nem káromkodnak, nem hazudnak, 's engedelmességet ígérnek minden igazságos dolgokban: te is ígérj nékik ekkor hűséget; kérj bocsánatot Istentől bűneikért; mivel Isten kegyelmes, irgalmas. 13. Óh Hívek! ne legyetek azokkal egy Társaságban, a' kikre Isten megharagudt; a' kik nem hisznek jövődő életet; valamint nem hittek az ő előttök megholt hitetlenek.

LXI-ik Súra.

A' R e n d. (W. 4.)

(Mekкаи. 14 Versekből álló.)

A' könyörtülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Istent dicséri minden, Mennyen, Földön: és **Ő** igen hatalmas bölcs. 2. Óh Hívek! miért mondjátok azt, hogy megtselekedtétek; pedig elmúlattátok köteleességeteket. 3. Gyülölséges dolog Isten előtt csak mondani és nem tselekedni. 4. Szereti Isten azokat, kik az **Ő** ügyéért harcolnak a' rendben, és erős kőfal módra állanak ott. 5. Hajdan Mózsés mondá az ő népének: Óh én népem! miért bocszontatok engemet, hiszen tudjátok hogy én Isten' Követe vagyok. De elhajolván az igazságtól, az Isten is az ő szíveket eltérítette az idvesség' útjáról; mert az Isten nem vezérli a' törvényt által-hágókat. 6. Mondá Jézus

is a' Mária Fija: Óh Izráel' fiai! Jövék hozzátok mint Isten' Követe, megerősíteni a' Mózsés vallását, és megjelenteni néktek, hogy jön utannam még egy Követ, kinek neve Ahmád. Bár világos bizonyságokkal jött hozzájok is, azt mondák még is róla, hogy ördögös. 7. De ki gonoszabb, mint a' ki Istenről hazugságokat kohol, midőn az Eslámi vallásra hívattatik? Nem vezéri Isten a' gonosz népeket: 8. El akarják oltani az Istentől jött világosságot az ő szájokkal; de az Isten fentartja az ő világosságát, a' hitetlenek' akaratjok ellen is: 9. Ó küldé Követét mint vezért az igaz Vallással, hogy ez felmagasztaltassék minden vele ellenkező Vallások felett, a' bálvány imádók' akaratjok ellen is. 10. Óh Hívek! akaratjok é, hogy megmutassam néktek azt a' becses eszközt, melly a' szörnyű büntetéstől titeket megszabadítson. 11. Nosza! hidjetez há Istenben és az Ó Követében: és hadakozzatok az Isten' ügyéért, mind vagyonotokkal, mind személyetekkel. Jobb lesz' ez néktek há értenétek. 12. Megbocsátja vétkeiteket, bévezérel a' Kertekbe, hol folynak a' vizek: és az Édeni kellemes lakhelyekbe. Ez nagy boldogság lézen. 13. Egyéb kívánatos jókat is ad néktek. Ugyan is megsegít Isten, és nem sokára győzedelmet ad. Mond-meg ez örvendetes izenétet a' híveknek. 14. Óh Hívek! az Isten' ügyét előmozdítátok: valamint Jézust a' Mária Fiját segíték az Apostolok. Ó midőn kérdezné: kik lesznek segítőim az Isten' ügyében? Felelénék az Apostolok: mi leszünk a' Segítők. Egy része há az Izráel nemzetségének hitt; a' más része pedig hitetlen maradt. És megsegítettük a' hívőket ellenségeik ellen, és azért győzedelmesek lettek:

LXII-ik S ú r a.

A' G y ű l é s. (W. 9.)

(Medinai. II Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Istent dicséri minden, Mennyen, Földön: a' Királyt, a' Szentet, a' Fő hatalmút és Bölcsét. 2. Ó támasztott a' tudat-

lan Arabsok közzül Követet, ki megjelentené nékiek az Ő hatalmát, és megtisztítaná őket, megtanítaná a' Könyv' bölcsességére; az előtt ugyan is nyilvános tévelygésben voltak. 3. A' kik ő utánna jönnek, nem mérkezhhetnek véle az igaz vallásra nézve; mert az Isten Fő hatalmú, bölcs. 4. Nagy kegyelme ez Istennek; mellyet közöl a' kívül tetszik: és Ő véghetetlen Jóltévő. 5. Hasonlók azok, (a' kiknek adattatott a' Mózsés Könyve, és nem a' szerint éltek,) a' számárhoz, melly könyvekkel meg van terhelve. Óh szerencsétlen emberi sors! illyek azok, kik az Isten' jeleit hazugsággal vádolták; mert Isten nem vezérli a' gonosz népeket. 6. Mondjad: Óh Zsidók! ha azt hiszitek: hogy Isten előtt kedvesebbek vagytok más embereknél; óhajtsátok a' halált magatoknak, ha igazmondók vagytok. 7. De nem óhajtják ők a' halált soha az elkövetett vétkek miatt; mert Isten jól esmeri a' gonoszokat. 8. Mondjad: Bizony eljön a' halál, mellyet kikerülni akartok; azután eleibe fogtok vitetni a' titkot és nyilvánvalót Ismérőnek: 's akkor elbeszéli néktek a' mit tselekedtetek. 9. Óh Hívek! midőn Jel adatik néktek az őszsze-gyűlésre, a' rendes napon; siessetek az Isten' dicséretére, 's hagyjátok félbe a' kereskedést. E'. Jobb lesz' néktek, ha értenétek. 10. Elvégezvén pedig az imádságot, menjetek szélyel dolgotokra, szerezzetek magatoknak foglalatosság által vagyont, az Isten' adakozásából, 's emlékezzetek szüntelen Istenről, hogy szerencsések legyetek. 11. Ah! de midőn látják a' foglalatosságokból való hasznót, vagy megáhítnak valami gyönyörűséget; ott hagynak téged, mikor prédikálsz. Mondjad: az Istennél való boldogság, sokkal becsesebb, mint a' ti gyönyörűségtek, vagy hasznotok; mert Isten a' legnagyobb Jóltévő, 's áldást osztogató.

LXIII-ik S ú r a.

A' G o n o s z o k. (W. 1.)

(Medinai. 11 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Midőn a' gonoszok hozzád jönnek, erősítik: hogy téged Isten' Követének tartanak. Tudja az Isten, hogy te az Ó Követe vagy: de tudja azt is: hogy a' gonoszok hazudnak. 2. Esküvéssel akarják fedezni gonoszságokat, hogy másokat az Isten' útjáról eltérítették. Ezt nagyon vétkesen teszik. 3. Szóval mondják, hogy hisznek; de szívekben hitetlenek: Pecsétet ütött Isten az ő szívekre, azért nincs értelmek. 4. Midőn meglátod őket, tetszeni fog külső testi állások. Ha szólnak, hatalmas beszédet tesznek. Magossaknak látszanak mint a' felállított gerendák. De legkissebb lármától megijednek. Ők a' te ellenségeid: kerüld-el azért őket. Az Isten ítélje-meg őket, hogy a' hittől elhajoltak. 5. Midőn mondatik nékiek: Jertek, hogy könyörögjön értetek az Isten' Követe, lehajtják fejeket, és odébb állanak, 's magokat kevélyen viselik. 6. Akár könyörögsz érettek akár nem, soha-sem bocsájt-meg nékiek Isten: mert az Isten nem boldogítja a' törvényt által-hágókat. 7. Ezek szokták mondani társaik-uk: ne tegyetek jól semmiben a' Követ' hite sorsosival; míg csak tőle el nem térnek. De Istennél van az Ég' és Föld' minden kincse. De a' gonoszok nem értik ezt. 8. Így szólnak: Bizony ha vissza mennénk Medinába, kiűznék a' hatalmasabbak a' kisebbeket abból. De Istennél van a' hatalom és az Ó Követénél 's a' hívőknél. De a' gonoszok nem tudják ezt. 9. Óh Hívek! ne tartóztasson-el titeket az Isteni szolgálattól, gazdagságotok, sem fiaitok; mert a' kik ezt tselekszik, elveszendők. 10. Osztogassatok alamizsnát a' néktek adott áldásból, minekelőtte elérkeznek halálotok: akkor majd mondjátok, Uram! nem halaszthatnád é el még távolabb éltünk' határát: hogy alamizsnát osztogassunk, és jó tselekedők legyünk. 11. De semmiképpen el nem halasztja Isten a'

rendelt határát az életnek. Az Isten jól tudja a' mit tselekesztek.

LXIV-ik Súra.

Az egymást csalás. (W. 10.)

(Mekкаи. 18 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Istent dicséri minden, Mennyen, Földön; Övé az Ország, a' dicséret, 's Ó mindenek felett hatalmas. 2. Ó teremtett titeket, 's köztetek egygyik hitetlen, a' másik hívő: Isten látja a' mit tselekesztek. 3. Ó teremté az Eget és a' Földet igazsággal, alkotott titeket is szép arczokkal, 's majd egy nap hozzá gyűltök. 4. Tud mindent Mennyen, Földön; tudja a' mit titkoltok, és a' mit kinyilatkoztatok. 5. Esmeri az Isten a' szív' belső részeit. 6. Nem hallottatok é azokról, kik hajdan előttetek hitetlenek valának, ők megkóstolák bűneik' büntetését; a' jövő életben pedig szörnyű lesz' szenvedésök. 7. Azért lesz' ez: mert nyilvános bizonyságokkal hozzájok menvén a' Követek, így szólltak: Hát emberek vezérelnek é minket? azért hitetlenek 's vakmerők maradtak. De Isten senki nélkül nem szükölködik: Ó a' gazdag és dicséretes. 8. A' hitetlenek azt vélték, hogy fel nem támadnak. Mondjad: Bizony fel fogtok támadni Uratok által: mind elbeszéli majd néktek a' mit tselekedtetek; mert ez Istennél igen könnyű. 9. Hidjetez hát Istenben, és Követében, és a' leszállított világosságban; jól tudja Isten a' mit tselekesztek. 10. Majd öszségegyűjt benneteket az Itélet' napján. Akkor fog felfedeződni, kik csalták-meg magokat, vagy egymást; és a' ki hiszen Istenben, és jót tselekszik: annak vétkeit megbocsátja; bévezeti a' Kertekbe, mellyeken keresztül vizek folynak, örökre ott múlatnak. És ez nagy boldogság lészen. 11. A' kik pedig hitetlenek maradnak, és jeleinket hazugsággal vádolják, a' tűznek lakosi lésznek, 's örökre ott laknak, és óh mi keserves lesz' oda menni! 12. Semmi nem történik rajtatok, hanem ha Isten' akarátja által. A' ki hiszen Is-

tenben, annak Ő igazgatja szívét. Ő esmér minden dolgokat. 13. Engedjétek Istennek és a' Követnek. Ha engedetlenkedtek, ti lássátok; mert a' Követnek, csak a' prédikálás kötelessége. 14. Nincs Isten; csak egyedül Ő: azért Istenben bízzanak a' hívek. 15. Oh Hívek! Sokszor feleségeitek, 's gyermekeitek ellenségeitek, kik a' harcztól eltávoztatnak benneteket: Vigyázzatok! 's e' vétkeket elkerüljétek. De ha néha kedveztek is azoknak, 's nem tellyesítitek kötelességeitek: az Isten irgalmas 's megbocsát néktek. 16. A' ti vagyontok és fiaitok kísértethe visznek titeket. Istennél van a' nagy jutalom. 17. Féljétek hát az Istent, tehetségeitek szerint; Őt' halgassátok, néki engedjétek, 's lelketek' javára vagyontokból alamizsnálkodjatok. A' ki lelkét a' fősvénységtől megszabadítja, az boldog lesz'. 18. Ha Istennek adtok uzsorára, kétszeresen nyeritek vissza, és kedvezni fog néktek; mert az Isten kegyes, jóltévő, ismerője a' titoknak, a' nyilvánvalónak: Igen hatalmas és bölcs.

LXV-ik S ú r a.

A' Feleség elbocsájtás.

(Medinai. 13 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Oh Próféta! ha elakarjátok bocsátani feleségeiteket a' rendelt napok után, bocsássátok azokat el, jól megszámlálván az időt, és féljétek Uratokat 's Istenteket. Idő nap előtt ki ne űzzétek házaitekből, sem ők önkint ki ne menjenek; hanem-ha bebizonyítható gonoszságot követtek-el. Ezek Istennek rendszabásai. A' ki által-hágja ezeket, ön' lelke ellen vétkezik. Adhat az Isten e' felől még más parancsolatokat is, mellyeket most nem tudtok. 2. Midőn pedig elérkezik a' kiszabott határ, vagy tartásatok-meg becsülettel magatoknál, vagy váljatok-el tisztességesen; de egyenes szívű tanúk legyenek jelen, 's az Istent is tanúbizonyosságul hívjátok. Így intetik-meg e' felől, a' ki hiszen Istent, és utolsó napot. A' ki féli az Istent, megszabadítja minden nyomorúságból. 3. És áldást nyújt an-

nak, honnan nem is gondolná, és a' ki Istenben bízik, elégség annak Ó; mert az Isten tselekszi, a' mit akar, és minden dolognak határt szabott. 4. Ha az aszszonyok nem remélik, hogy többé kitisztulások lehetne, 's ha ti is kételkedtek e' felől, még három holnapot kell várni, minekelőtte elbocsátnátok; így kell azokkal is bánni, kik még gyenge korok miatt nem tisztúlnak. A' kik pedig viselősök, meg kell várni szüléseket. A' ki Istent fél, azt könnyen minden bajból kimenti. 5. Ez Isten' parancsolatja, mellyet hozzátok lebocsátott. És a' ki féli az Istent, megtisztítja minden bűntől, és megsokasítja jutalmát. 6. Elbocsátván pedig őket, adjatok nékik lakóhelyeket, és méltatlan erőszakot ne tselekedjete, hogy őket nyomorúságra juttatnátok. Ha viselősök leéndeñek: adjatok nékik költséget, míg gyermekeiket megszülik. Ha pedig szoptatnak: adjátok-meg a' szoptatás' bérét, és ebben egygyezzetek-meg véle igazságban. Ha pedig más baj adja magát elő, 's az anya mással szoptattat, tehetsége szerint adjon mind a' kettőnek bővséggel. A' ki pedig szegény, adjon abból, a' mit adott néki Isten. Nem kényszeríti Isten több költséget kiadni, mint a' mennyi jövedelmet néki adott. A' szegénység után ad Isten gazdagságot. 7. Mennyi városok elhajlottak az Úrnak és a' Követnek parancsolatjától; de keményen megítéltük őket. 8. És szörnyű büntetéssel megbüntettük. 9. Elveték hitetlenségek' bérét, és veszély lett végek. 10. Szörnyű szenvedést készített nékik Isten. 11. Féljétek hát az Istent, kiknek szívetek van. 12. Oh Hívek! Isten hozzátok juttatá a' vezérlést, t. i. Követét, ki előterjeszti néktek világosan Jeleit, hogy kivezessen benneteket a' kik hisztek és jót tselekesztek, a' setétségből a' világosságra. A' ki hiszen Istenben, 's jót tselekszik, bévezeti azt a' Folyó-vizes Kertekbe, hogy ott maradjanak örökké. És jó intézetet tett Isten felőlök. 13. Az Isten hét Egeket teremtett, és hét Földeket. És akaratja szerint rendeléseket tesz' köztök, hogy értsétek-meg, Istennek mindenekre kiható hatalmát, és mindentudóságát.

LXVI-ik S ú r a.

A' T i l a l o m. (W. 1.)

(Medinai. 12 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Óh Proféta! miért tartóztatod - meg magadat attól, a' mit néked Isten adott, kedveskedni akarván feleségeidnek? hiszen az Isten kedvező, irgalmazó. 2. Hiszen meg van írva: mi engedődik-meg, 's mit lehet tselekedned törvény szerint, hit-szegés nélkül. Isten a' ti pártfogótok: Ó Mindentudó és bölcs. 3. Emlékezz-meg: hogy titkon kinyilatkoztatá a' Proféta, egygyik feleségének, az új feltételt, és midőn az, a' titkot a' másik aszszonynak is megbeszélte, kijelenté ezt Isten Mohammednek, hogy t. i. már más előtt is tudva lenne dolga. És midőn Mohammed szemére vetette volna ezt Haphsának, kérdezé ez: Ki beszélte néked ezt? Felele Mohammed: Beszélte ezt nékem a' Mindentudó. 4. Ha megtértek Istenhez óh Haphsa, és óh Aisa, mivel szívetek elhajlott ő tőle, megbocsát néktek Isten: ha pedig ellenkezni fogtok Mohammedtel, Isten lesz' az ő pártfogója és Gabriel, és mindenjambor hívó: és minden angyalok segítik őt. 5. A' ti Uratok jobb Feleségeket is adhat nékie, ha ti elmentek tőle, Moszlémákat, hűségeseket, engedelmeseket, buzgókat, kegyeseket, bőjtölni és búcsúra járnai szeretőket, szűzeket, és nem aszszonyokat. 6. Óh Hívek! szabadítsátok-ki lelketeket és házatok' népét a' tűzből, a' mellyet táplálnak az emberek és a' kövek, 's a' melly mellett felvigyáznak a' rémitő és kegyetlen angyalok. Ők készen engedelmeskednek Istennek, a' mit nékiek parancsol. 7. Óh kik hívek maradtatok: ne mentegessétek magatokat haszontalan, megnyeritek bérét annak, a' mit tselekedtetek. 8. Óh Hívek! térjete Istenhez igaz megtéréssel. Talán a' ti Uratok megtisztít titeket minden bűntől, és bévezet benneteket a' Folyó-vizes Kertekbe: a' mikor a' Profétának nem lesz' semmi baja; sem a' hívőknek, ő véle. Fény fog ragyogni előttök és mellettök, és így szólnak: Úram! neved a' mi világosságun-

kat, és bocsáss-meg nekünk; mert Te mindenható vagy. 9. Oh Próféta! harczolj a' hitetlenek és gonoszok ellen, 's kegyetlen légy ellenek; az ő lak-helyek a' gyehenna lészen, és boldogtalan lesz' az oda való menetel. 10. Elő-terjesztette Isten például a' hitetleneknek a' Noé és Lót Feleségét. Mind a' kettő két hív szolgálóinknak voltak alá-vetve. 11. De megcsalták férjeiket; és nem használtak azoknak Isten előtt semmit férjeik. És mondatott mind a' két feleségnek: menjetek - bé a' tűzbe, a' több bemenőkkel. 12. Például terjeszté-elő Isten a' hívőknek, a' Faraó Feleségét, ki így szólt: Uram Isten! építs nékem te nálad a' Paradicsomban egy házat, és szabadíts-meg engem Faraótól, és az ő tselekedetétől: és szabadíts-meg engemet minden gonosz embertől. 13. És Máriát is, az Amrán' leányát például terjeszté-elő, a' ki megőrizte szüzességét; kire alá-szállítottuk a' mi lel-künket, és hitt az ő Urának szavaiban 's Könyveiben: és engedelmeskedett.

LXVII-ik Súra.

A z O r s z á g. (W. 1.)

(Mekkai. 30 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Áldott legyen az, kinek kezében van az ország, 's a' ki minde-
 nekre hatalmas. 2. A' ki teremtette a' halált és az éle-
 tet, hogy titeket megpróbálna, ki a' jó tselekvő: Ő ha-
 talmas és kegyelmes. 3. A' ki teremtett hét eget egy-
 más felett. Nem láthatsz a' Könyörülő' teremtményeiben
 hibát. Nézz-fel az égre, nem látsz az égen semmi fogyat-
 kozást. 4. Bár több ízben nézegess is fel, nem fogsz lát-
 ni semmi hijjánosságot. 5. Felékesíténk az Eget csilla-
 gokkal, 's elűztük onnan az ördögöket: és készítettünk
 nekik pokolbeli büntetést. 6. Azo' nak, a' kik nem hisz-
 nek Urokban, gyötrelmek lesz' a' gyehennában, és nagy
 boldogtalanság lesz' oda menni. 7. Midőn belé fognak
 vettetni, szörnyű számár-ordításokat fognak hallani: és
 duzzadni fog a' kétségbe-esettek' kínjai miatt. 8. Szinte

a' dühösség miatt fel fog kavarodni. 'S a' mikor bevetetik egy sereg; mind annyiszor kérdeni fogják őket az őrzők: Hát nem jött é hozzátok Intő? 9. Felelni fognak pedig azok: Igen is jött hozzánk Intő, de hazugsággal vádoltuk azt, és mondánk néki: nem Isten jelentette azt ki, a' mit beszélsz. Nyilvános hibában vagytok. 10. A' hitetlenek pedig mondják egymás közt: Ha hallottuk és értettük volna az intést, most nem volnánk a' pokol' lakosai. 11. És vétkeiket meg fogják vallani: de meszsi lesznek az Isten' színetől, a' pokol' lakosai. 12. A' kik félik az Urat titkon, midőn őket senki nem látja; nagy kedvezést és jutalmat nyernek. 13. Akár eltitkoljátok beszédeket, akár kinyilatkoztatjátok; Ő jól esmeri a' szív' belsejét. 14. Hát nem tud é az mindent, a' ki mindeket teremtett; hiszen Ő mindeneket látó és tudó. 15. Ő alkotta a' földet lábaitok alá, hogy jöhessetek 's mehesse-tek azon, 's minden javaival élhessetek; fel fugtok majd támadni, és néki számot adni. 16. Nem hiszitek é, hogy a' ki az égben vagyon, a' földet össze-döntheti alattatok, 's felfordíthatja? 17. Hát a' ki az égben van, nem szórhat é reátok tüzes golyóbisokat? akkor megtudjátok: mi kemény az én fenyegetésem. 18. Hajdan hazugsággal vádolták a' Követeket, a' ti előttetek élők: de mi szörnyű vala a' mi büntetésünk. 19. Nem látjátok é a' madarak' szárnyaikat mint terjesztik - ki és össze-húzzák néha? csak a' Könyörülő őrzi őket, hogy le ne essenek; mert Ő minde- nekre felvigyáz. 20. Ki segíthet - meg benneteket, mint egy tábor, ha nem a' Könyörülő? A' hitetlenek megcsal- lattatnak. 21. Ki táplál benneteket, ha Ő áldását meg- vonja tőletek? És még is sokan vakmerően megma- radnak a' hitelenségben, 's kerülnek az igazságot. 22. Ki egyenesebb? a' ki földön csúszva megyen é, vagy a' ki felállva, egyenesen megy az ösvényen? 23. Mondjad: Ő alkotott benneteket, 's adott hallást, látást és érző szívet: még is mi kevesen adtok halálat! 24. Mondjad: Ő az, a' ki benneteket földből teremtett, és Ő elébe gyűltök számot adni. 25. És mondják: mikor tellyesedik - bé ez ígéret? ha igazak vagytok. 26. Felelj: ezt csak az Isten tudja: én csak nyilvános Intő vagyok. 27. Majd midőn a' poklot közelről látják, arcaikon szomorúság öntődik - el a' hitetleneknek: és mondatni fog nékiek: Ez az a' mit magatoknak okoztatok. 28. Így szóllj: mit gondoltok? Akár elveszít engem Isten és Követőimet,

akár megkegyelmez nekünk, ki fog segedelmet nyújtani a' hitetleneknek? hogy a' fájdalmas büntetéstől megszabaduljanak. 29. Mondjad: Ó az irgalmas, Ó benne hiszünk és reá támaszkodunk: majd megtudjátok, ki tévelyeg valóban. 30. Mondjad: Mint tetszik néktek? Ha kiszárad kútforrások, 's elnyeli a' vizet a' meghasadt föld: ki ad néktek akkor tiszta kútforrásból Folyó-vizet?

LXVIII-ik Súra.

A z I r ó - t o l l. (W. 1.)

(Mekkai. 52 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. N. 2. Az Iró-tollra mondom, mellyel írnak az angyalok. 3. Hogy te Mohammed, Isten' kegyelme lévén veled, nem vagy ördögös. 4. Hogy néked határtalan jutalmad lesz'. 5. És hogy te legtökéletesebb vallásban vagy. 6. Meg fogod látni, 's meglátják azok is. 7. Ki közzületek elcsábított. 8. Legjobban tudja Urad, ki tévelyeg, 's ki van az egyenes ösvényen? 9. Ne engedj a' Jeleket hazugsággal vádolóknak. 10. Azt kívánják, hogy te szeliden bánj velek; ők is úgy lágyan bánnak veled. 11. De te ne engedj a' hamissan esküvőknek 's czudaroknak. 12. A' rágalma-zóknak és szitkozódóknak. 13. A' jót tilalmazóknak, a' törvényt által-hágó gonoszoknak. 14. A' kegyetleneknek, 's tisztátalan életűeknek. 15. Bár sok jószággal 's fiakkal bírjanak. 16. Kik, midőn Jeleink előttök olvastatnak, így szólnak: Ez a' régiek' meséje. 17. De bélyeget süntünk orrokra. 18. Megfenyítettük már így a' Mekkaiakat, valamint megbüntettük a' Kertek' birtokosait, kik megeskütek, hogy hónap le fogják a' gyümölcsöt szedni. 19. És nem tették hozzá, ha Isten akarja. 20. Körül-vette azért a' kertet az Istentől alá-szállított tűz, éjjel midőn elaluttak. 21. Reggelre kellve, megégett fekete vala, mint a' setét éjj. 22. Hívogatók ugyan is egymást reggel, mondván: 23. Fogjátok a' dologhoz, ha a' gyümölcsöt le akarjátok szedni. 24. Mentek azért, 's lassú hanggal beszéltek egymás közt. 25. Nem cesztünk egy

szegényt is a' Kertbe. 26. Ily feltételűek valának, gazdagoknak, hatalmasoknak vélvén magokat. 27. Midőn pedig látták a' pusztulást, így szólltak: Vétkeztünk. 28. Imé meg lehete fosztani minket a' gyümölcsöktől. 29. Mondá pedig a' kegyesebb ő köztök: nem jövendöltem é meg, mi következik rátok, ha Istent nem dicsérték. 30. Felelének pedig azok: Dicséret a' mi Urunknak: gonoszok valánk. 31. Egygyik a' másikhoz menvén, vádolák egymást. 32. Mondván: Óh jaj nekünk! gonoszok, 's törvénytelenek valánk. 33. Még talán meglehet, hogy a' mi Urunk ennél jobb kertet ad nekünk: 's ezt várjuk mi áhétozva. 34. Így fognak a' Mekkaiaiak megbüntettetni: pedig a' jöendő büntetés keményebb lesz' e' világinál. 35. Bizony a' kegyesek' számokra gyönyörű Kertek vannak az ő Uroknál. 36. Hát egyformán bánunk é az Isten tisztelőkkel, és az Istentelennel. 37. Mi az oka hogy így ítéltek? 38. Hát van é oly Könyvetek, mellyben azt olvasnátok? 39. Hát igértünk é mi nektek megelégedést, a' ti kívánságotok szerint. 40. Hát megesküdünk é nektek, hogy a' Feltámadáskor kényyetek szerint lesz' dolgotok? Bizony által fogjátok látni, hogy ítéletetekben megcsalatkoztok. 41. Kérdezd-meg őket, ki lehet erről nekik kezes? 42. Kezeskedhetnek é hamis Isteneik? ha úgy van hozzák-elő azokat. 43. Majd egy nap a' vétkek fel fognak fedeztetni, 's parancsoltatni fog a' gonoszoknak, hogy Istent imádják: de nem tselekedhetik azt. 44. Szemeik a' félelem miatt megzavarodnak, 's a' gyalázat lepi-meg őket: Szóllíttatnak ismét az imádsárra: de nem akarják tselekedni. 45. Hagyj békét annak, a' ki hazugsággal vádolja ez új beszédet; lassankint hozzuk-elő reájok a' romlást, midőn nem is gondolnák. 46. Elhalasztom sokáig a' büntetést: de osztán haragom kemény lesz'. 47. Fogsz é valami bért tőlök kívánni prédikállásodért? Hát meg vannak é terhelve valami adóval a' te hasznodra? 48. Tudják é a' titkot, melly a' Könyvben meg vagyon írva? 49. Békével törd a' te Urad' ítéletét, 's ne légy hasonló a' hal' gyomrában lévő Jónáshoz, a' ki zúgolódott nyomorúságában. 50. Ha Isten' kegyelme hozzá nem járult vala, soha a' száraz földet nem látta volna, 's gyalázat lett volna bére. 51. De az ő Ura kiválasztotta őtet, hívnek és igaznak. 52. A' hitetlenek igyekeznek tégedet szándékodtól elmozdítani, 's minekutánna hallják az intést, így szóllnak: ez

valóban ördögös. De nem egyéb ez Al-Kóránn, csak minden teremtményeknek szóló Intés.

LXIX-ik Súra.

A z Ú t o l s ó E s e t. (W. 1.)

(Mekkai. 52 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Névében! 1. A' bétellyesedés' szörnyű ideje elközelget. 2. 'S mi szörnyű eset lesz' az. 3. Ki tanít-meg tégedet arra, mint lesz' a' bétellyesedés? 4. A' Themudaeusok és Adaeusok tagadták a' szörnyű nap' eljövetelét. 5. De a' Themudaeusok elvesztek egy rémitő szózatra. 6. Az Adaeusok is elvesztek egy rontó szél által. 7. Reájok bocsátá Isten azt hét egymás után következő éjszaka, éjjel és nappal. A' földre hullottak mindnyájan, 's mint a' száraz fa törzsökök, olyanok levének. 8. Senki nem maradt köztök életben. 9. Így járt Faraó is, és az ő előtte valók: és sok városok össze-dültek a' gonoszság miatt. 10. Nem engedtek az ő Urok Követének; azért sokasodott-meg rajtok a' büntetés. 11. Midőn az özön-víz ellepé a' Földet, Bárkába hordozánk titeket. 12. Hogy megemlékeznétek rólla: és megőrizné az intést fületek. 13. Majd mikor megfúvódik először a' trombita. 14. És a' föld megmozdul a' hegyekkel egygyütt, és össze-morzsolatnak. 15. Akkor hirtelen eljön az Itélet. 16. Az ég is meg fog hasadni akkor nap félelmében. 17. És az ég' szélin megállnak az angyalok, és hordozzák az ő Urok' királyi székét, és nyolczan fogják azt hordani. 18. Akkor ki fog minden világosodni, és semmi el nem titkoltatik. 19. Akkor, a' ki jobb kezében fogja tartani, az ő tetteiről írott Könyvet: így fog szólni: Igaznak találok e' Könyvet, melyet olvasok. 20. En hittem, hogy számadásra fogok jönni. 21. És az ilyen bévezettetik a' néki tetsző életbe. 22. A' magos Kertekbe. 23. Hol közel lesznek a' kellemes gyümölcsök. 24. Ott édesdeden esznek és isznak ez életben elkövetett jó tetteikért. 25. A' ki pedig balkezében fogja tartani a' Könyvet, mondani fogja: Vajha

ez a' Könyv nékem ne adatott volna! 26. És bár soha semmit ne tudtam volna e' számadásról. 27. Bár örökre a' földbe temettettem volna! 28. Mit használtak már nékem kincseim? 29. Elmult tőlem minden hatalom. 30. Akkor mondatik: Fogjátok, 's kötözzétek-meg. 31. Vessétek poklokra, hogy megégjen. 32. Vessetek nyakába hetven könyöknyi lánczot, 's azzal kötözzétek-meg. 33. Mert nem hitt a' nagy Istenben. 34. Sem a' szegényt eleddel nem táplálta. 35. Azért itt néki nem lesz' jó barátja. 36. Sem más étke nem lesz', csak kenyérség. 37. Ezzel fognak a' bűnösök tápláltatni. 38. Esküszöm arra a' mit láttok. 39. És a' mit nem láttok. 40. Hogy ez az Al-Korán a' tiszteletre méltó Követ' beszédje. 41. És hogy ez nem valamely Költő' szava: 's óh melly kevesen hiszik ezt! 42. Sem nem valamely bűbajos' beszéde ez, óh melly kevesen intetődnek-meg ez által! 43. Leszállított az az örökkévaló Úrtól. 44. A' hitetlenek mondják: Ha mi közzülünk valaki illyet költött volna. 45. Azt megragadtuk volna kezeinkkel. 46. Élet erét megvágánk. 47. És senki-sem akadályoztathatna-meg, hogy meg ne büntetnénk. 48. Bizonyára ez Al-Korán megint az Istenfélőket. 49. Mi tudjuk: hogy vannak köztetek, kik ezt hazugsággal vádolják. 50. Ahétva kívánja ez a' hitetlenek' megtérését. 51. Ez a' tiszta igazság, és tiszta hit. 52. Dicsérd azért a' te nagy és felséges Uradat.

LXX-ik S ú r a.

A' L é p t s ő. (W. 4.)

(Mekkai. 44 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Kérdés tevődött Mohammednek. 2. A' büntetésnek eljövételéről. 3. A' hitetlenekre: mellyet senki el nem háríthat. 4. Az Istenen kívül, kinek égi léptsői vannak. 5. Azokon járnak fel 's alá az angyalok, az Itélet' napján, melly ötven ezer esztendeig tart. Békével tőrj és várj. 6. Távól gondolják ezt sokan. 7. De mi tudjuk: hogy ez elközelget. 8. Akkor az ég olyan lesz', mint az olvaszott ezüst.

9. És a' hegyek, mint a' szélnek eresztett gyapjú. 10. Nem is kérdezhetik - meg okát ennek a' barátok egymástól. 11. Csak bámúlni fogják azt. És a' gonosz kívánna magát megváltani a' büntetéstől, fiaival. 12. Feleségével és testvérjeivel. 13. 'S minden atyafiaival, a' melly őtet szerette. 14. És minden kincsel, a' mi a' földön van. 15. Mellyeket különben szeretne megszabadítani. 16. De nem teheti: mert a' pokolban. 17. Fejök' bőrénél fogva vonattnak. 18. Segítségül fognak mindent hívni: előttök, utánnok; azokat is, kik megtagadták az Isten' törvényét, mint ők. 19. Kik kincset gyűjtöttek, és azzal fősvénykedtek. 20. Az ember igen nyughatatlannak és félenknek teremtett. 21. Ha szerencsétlenség éri félenk. 22. Ha világi jókkal bővölködik fősvény, gonosz. 23. A' kik az imádságban szorgalmasan foglalatoskodnak. 24. És vagyonaikból alamizsnálnak. 25. Mind a' kolduló, mind a' szemérmeş szegényeknek. 26. A' kik várják az Itélet' napját. 27. És a' kik félnek az Úr' büntetésétől. 28. A' melly ellen senki-sem lehet bátorságban. 29. A' kik szerelmeket megtartóztatták. 30. Feleségeiken, és szolgálóikon kívül mást nem illettek: ezek fedhetetlenek. 31. A' kik pedig ezeken kívül másokat illettek, azok törvényrontók. 32. A' kik kezességeknek és szövetségeknek eleget tettek. 33. És igaz tanúbizonyyságot téven, állhatatosak maradtak. 34. A' kik imádságaikat elvégezik. 35. Ezek meg lesznek a' Kertekben tisztelve. 36. Hát a' hitetlenek mit akarnak? midón körülted lesütött fővel járkálnak. 37. Jobbra 's balra seregekre oszlanak. 38. Talán azt reménylik, hogy mind bémennek a' gyönyörű Kertekbe. 39. Semmiképpen nem. Mi teremtettük őket rendes nemzés által. 40. Esküszöm a' Kelet' és Enyészet' Urára! hogy mi elég hatalmasak vagyunk. 41. Arra, hogy helyettek jobb Népet teremtsünk, és ebbe minket senki meg nem akadályoztat. 42. Engedd hát őket haszontalanul vetélkedni, 's játszani a' napnak elérkeztéig, melly nekik megígértetett. 43. A' midón sietve kijönnek a' koporsóból; mintha a' katonai Zászló alá sietnének. 44. Félenken és leverve léznek szemeik: gyalázat lepí meg őket. Ez a' nap, melly nekik megígértetett.

LXXI^{ik} S ú r a:

N o é. (W. 1. és a' következők.)

(Mekkaí. 29 Versekől álló.)

A' könyörölő irgalmas Istennek Nevében! 1. Elküldénk Noét az ő nemzetéhez, mondván: Fenyeged-meg nemzetedet 's intsed, minekelötte a' fájdalmas büntetés megérkezne. 2. Mondá azért nékik Noé: Óh Népem! én nyilvános Intő vagyok. 3. Szolgáljatok Istennek, féljétek Őt, és engedelmeskedjétek nékem. 4. Megbocsátja bűnötöket: elhalasztja a' büntetést a' végső határig; de midőn az elérkezik, a' büntetés tovább nem halad. Vajha ezt tudnátok! 5. Mondá Noé: Uram! hívogatám nemzetemet éjjel és nappal. 6. De annyival inkább meszsze távoztak-el a' hittől, minél inkább hívogatám. 7. És valahányszor intettem őket, füleikbe dugák újjaikat, és kötösökkel eltakarák magokat hogy ne látnám, és makacson ellent-állottak, 's kevélyen felemelék magokat. 8. Nyilván is hívogatám őket. 9. Nem csak nyilván, de titkosan is szóltam velek. 10. És mondám nékik: Kérjétek bocsánatot Uratoktól; mivel Ő Irgalmas. 11. Ő essőt bocsát az égből böven, hasznótokra. 12. Ajándékoz néktek vagyonokat, fajakat; ad néktek Kerteket; és Folyó-vizekét. 13. Mi az oka, hogy nem remélletek tőle jótéteményeket. 14. Hiszen Ő teremtett benneteket sok formában. 15. Nem látjátok é' hogy Isten egymás felett hét eget teremtett? 16. És a' holdat ada világúl, a' napot lámpásúl. 17. És Isten földből csiráztatott-ki titeket. 18. Abba ismét vissza viszen benneteket; és ismét visszahoz abból feltámadva. 19. Isten tevé néktek a' földet számolyúl. 20. Hogy tágas' útakon járnátok 's kelnétek. 21. Mondá Noé: Uram! nem akartak nékem engedelmeskedni: és azt követték: a' kit a' sok világi jók és fiak hitlenné tettek. 22. És csalárdúl fortélyoskodtak ellenem. 23. Mondák a' hatalmasabbak a' kissébbeknek: El ne hagyjátok Isteneiteket, Vaddum és Savaum bálványaitokat se. 24. Sem a' Jaguthumot, és Jaugum 's Nasrumot. És már sokakat elszédítének. És a' te prédikála-

sod, még inkább megerősíti őket a tévelygésben. 25. Érdemek szerint elvették a büntetést; mert elmerültek, 's azután a gyehenna tüzebe vették. 26. Istenen kívül segítőket nem találtok. 27. És mondá Noé: Uram! ne hagyj a Földön egy házat se a hitetlenek között. 28. Mert ha meghagyod őket: elámítják szolgálodat, és istentelen maradékok nemzenek. 29. Uram! kegyelmezz nekem és atyámfiainak; és a házamhoz bejövő hívőnek: és a hívő férfiak 's aszszonyoknak: és rontsd-meg a gonoszokat.

LXXII-ik Súra.

A G é n i u s z o k. (W. 1.)

(Mekkai. 28 Versekből álló.)

A könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Mondjad: óh Mohammed! kijelentetett nekem, hogy a géniuszok, hallván az Al-Korán' olvasását, mondák: csudálatos tudományt hallottunk. 2. Igazságra vezérel az: azért is hittünk annak: és nem fogunk Urunk mellé Társakat adni. 3. Magasztaltassék Urunk! Néki nincs sem felesége, sem magzatja. 4. Némely eszelős köztünk így vélekedik. 5. Mi pedig úgy vélekedünk: hogy sem ember, sem géniusz Istenről nem szólhat hazugságot. 6. Azomban némely emberek, a géniuszokhoz folyamodtak igazságot tanulni; de annál inkább megerősödtek tévelygésekben. 7. Mert némely géniuszok is azt hiszik, a mit ti emberek: hogy az Isten senkit fel nem támaszt. 8. Mi az Égbe szándékoztunk felhágni; de azt erőssen angyaloktól őriztetve találtuk, és szikrázó lángoktól. 9. És felültünk egy ülő-helyre: a' honnan a' láng elúzi a' halgatódzót. 10. Nem tudjuk: rosszat akar-e ez által Isten a' földön-lakóknak, vagy javokat? 11. Vannak köztünk jók is, vannak rosszak is: mert két Felekezetekre van a' szakadás. 12. Mi azt hiszszük, hogy el nem kerülhetjük Isten' hatalmát, bár hová fussunk. 13. Mihelyt az Al-Koránt hallánk; hittünk annak. A' ki hiszen az ő Urában: ne féljen, hogy jutalma megcsönköl, vagy hogy

Isten igazságtalan lenne. 14. Vannak köztünk Moszlémok; vannak az igazságtól elhajlottak is. A' kik Moszlémok; azok az igaz vezérleést óhajtják. 15. A' kik az igazságtól elhajlottak, azokkal fog a' gyehenna' tüze tápláltatni. 16. Ha a' Mekkaiak egyenes ösvényen járnak, bőven szállítunk-alá nékiek vizet. 17. Hogy megpróbáljuk őket: vallyon háládatosok é? A' ki pedig eltávozik Ura' intésétől, szörnyen megbüntettetik. 18. A' Templomok Istennek vannak szentelve; senkit azért ne hívjatok Kívüle segítségül. 19. Midőn felkölt' az Isten' szolgája, hogy imádkozna és olvasna: sereggel rohantak a' géniuszok őt' halgatni. 20. Mondjad óh Mohammed! én imádom Uramat, és mellé nem adok Társat. 21. Mondd: Én semmi kárt nem tehetek néktek: sem vezértek nem lehetek. 22. Szólj: senki-sem fog engem Isten ellen oltalmazni: sem menedék-helyet nem találok. 23. Istentől reám csak a' prédikálás bízott és a' Követtség. A' ki azért Istennek és Követének engedetlenkedik; annak része a' gyehenna leend, mind örökké. 24. Míg a' büntetés' elkövetkezését nem látják; mind addig nem térnek-meg. Majd megtudják akkor, kinek lesz' erőtlenebb pártfogója, 's kissebb ereje. 25. Mond: Nem tudom: Közel van é a' megigértt büntetés, vagy Isten azt még meszszire halasztja. 26. Ő esmérője a' titkoknak, és azokat nem jelenti-ki senkinek. 27. Hanemha valakinek Követei közzül tetszése szerint: mert azoknak akarátját kijelenti. 28. Hogy azok az embereket tanítsák Urok' parancsolataira. Ő jól tudja mit tselekesznek az Ő szolgálái, az emberek: és minden dolgokat jól számban vesz'.

LXXIII-ik S ú r a .

A' R e j t e z ő . (W. 1.)

(Mekkaik. 19 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Óh rejtező! kelj-fel imádkozni éjjel. 2. Éjfélkor, vagy még hamarább is. 3. Sőt két harmad részét is az éjnek, töltsed az Al-Korán' olvasásával. 4. Fontos szót fogunk néked

mondani. 5. Az éj' első része alkalmasabb az olvasásra és a' magyarázásra. 6. Annyival inkább, hogy néked nappal sok foglalatosságaid vannak. 7. Emlékezz - meg Urad' nevéről, vedd külön magad másoktól, és elmélkedj Ó rólla. 8. Ki a' Kelet' és Enyészet' Ura: Nincs Isten csak Ó egyedül. Ót' válaszd hát Pártfogódnak. 9. Tűrd békével az ellenkezők' beszédöket, és bátran válj külön tőlök. 10. Hagyj magunkra engem, és Jeleimet hazugsággal vádolókat, kik meggazdagodtak: elég leszek én ó ellenek; 's hadd öket kedvekre élni még kevés ideig. 11. Készen vannak nálam számokra a' kemény bilincsek, és az égő tűz. 12. És a' torkot megszorító eledel, a' fájdalmas büntetéssel egygyütt. 13. Majd egy nap megindul a' föld, és a' hegyek porrá fognak morzsolódni és szét - szórattatni. 14. Követet küldénk hozzátok, hogy tanú legyen akkor ellenetek, valamint küldénk Faraóhoz Követet. 15. De macacson viselé magát Faraó a' Követ eránt, 's azért megbüntetének iszonyú büntetéssel. 16. Vallyon hogy kerülhettek - el, ha hitetlenek lestek, ama napot, mellyen a' gyermekek félelmekben megöszülnek? 17. Meghasad az ég, és az ígélet bétellyesedik. 18. Nagy intés ez: hogy a' ki magát észre - veszi, az ó Ura felé vegye útját. 19. Jól tudja Urad, hogy te kevesebbet imádkozol, mint kellene, 's két harmad - részét az éjnek, vagy felét, sőt harmad részét sem töltöd imádkozásban. Így tselekesznek azok is, kik veled vagynak. Az Isten nézi - meg az éj' és nappal' részeit, 's jól tudja, miképpen számoljátok ti azt fel. De azért kedvezőleg bánik veletek. Olvassatok hát az Al-Koránból annyit, a' mennyit csak lehet. Tudja az Úr, hogy sok betegek is vannak, és némellyek megszire elmennek kereskedés végett; mások pedig harcolnak az Isten' útjáért. Ők nem tehetik kötelességeket. Ti olvassatok azért abból a' mennyit csak lehet. Végezzétek - el hát imádságaitokat, adjatok dézmát, adjatok Istennek szép uzsorára. Mert a' mi jót tselekesztek lelketekért előre, meg fogjátok azt Istennél találni: Jobb és nagyobb haszon lesz' abból. KérjeteK bocsánatot Istentől; mert Isten kedvező, irgalmas.

LXXIV-ik S ú r a.

A' B e b u r k o z o t t. (W. 1.)

(Mekкаи. 55 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Óh köntösödbe beburkozott. 2. Kelj-fel és prédikálj. 3. És magasztald Uradat. 4. Ruháidat tisztán tartsd. 5. Kerüld a' bálványozást. 6. Kemény uzsorás ne légy. 7. Urad' segedelmét békével várd. 8. Majd megfuvódik a' trombita. 9. Nehéz nap lesz' az. 10. Kivált a' hitetlenekre nézve. 11. Engedd: hadd büntessem-meg azt, a' kit teremtettem. 12. És a' kinek világi jókat adtam. 13. És fiaikat is ajándékoztam. 14. És lábai alá szép térséget alkottam. 15. Ki azt reméli, hogy boldogságát mindég öregbíteni fogom. 16. De semmiképpen nem fogom tselekedni; mivel Jeleimet tagadja. 17. Majd kényszeríteni fogom őt' a' rakás tűzbe menni. 18. Mert ő gonoszt gondolt, a' Könyv ellen. 19. De megátkoztatott gonoszságáért. 20. A' mint gonoszt gondolt, olly gonoszul el is vezett. 21. Pedig gyönyörködve nézte nemzetségét. 22. Néha ránczba szedte homlokát, és szomorkodni látszott. 23. De nem sokára megváltozott, 's kevélyen felemelé magát. 24. És így szólt: Nem egyéb ez Al-Korán, csak idegen bűbájosság. 25. Ez csak ember' beszéde. 26. De majd poklokra taszítom megégni. 27. És ki tanít-meg téged arra, mi legyen a' pokol? 28. Mindent megemészt az, és semmit nem hágy épségben. 29. Megégeti az emberi testeket. 30. Tizenkilencz' angyalok őrt-állanak. 31. Mert angyalokat tettünk őrzőknek: és azért határoztuk ennyire számjokat, hogy e' hitetlenek közt ellenkezés támadjon felőle: hogy bizonyosok legyenek azok, kiknek hajdan a' Könyv adatott az igazságról; és hogy nevekedjenek a' hitben, és többé ne kételkedjenek a' hívek: és hogy vetelkedjenek a' hitetlenek, kiknek szívekben nyavalya nagyon, így szólván: mit akart Isten ezzel a' titkos számmal? Így éjt Isten tévelygésbe a' kit akar, 's vezérli a' kit akar. És nem esmeri az őr-állók' seregét, egyedül Ő: és ez nagy intés az emberekhez. 32. Így vau ez eskü-

szöm a' Holdvilágra. 33. És a' késő éjszakára. 34. És a' pirosló hajnalra. 35. Esküszöm hogy e' pokol keserves dolog. 36. Ez inti-meg az embereket. 37. Mind a' jók, mind a' gonoszok számot adnak tetteikről. 38. Minden lélek a' gonosz tettért zálogúl megy a' gyehennába. 39. De a' jobb kéz felől valók. 40. A' Kertekben kérdezni fogják a' bűnösöket. 41. Mi okozta hogy pokolban vagytok? 42. És felelni fognak: mert nem imádkoztunk. 43. És a' szegénynek ennie nem adtunk. 44. És a' császárokkal hiú módon időnket töltöttük. 45. 'S az ítélet' napját eljönni nem hittük. 46. Míg a' halál reánk el nem jött. 47. Már akkor nem fog semmit használni senki' közbenjárása. 48. Vallyon mi oka hogy az intésnek nem engednek. 49. Olyanok ők mint az erdei szamarak. 50. Mellyek futnak az Oroszlánytól. 51. Azt kívánja minden ember, hogy néki Istentől magának különös Könyvek adattassanak. 52. De ezt nem fogják megnyerni, mert nem hisznek jövődő életet. 53. Semmiképpen nem nyerik-meg, mert ez Al-Korán elég a' megintésre. 54. A' ki meg akar intettetni, meginti azt. 55. De csak Isten' akarátja szerint intettetik-meg. Ó méltó, hogy minden félje. Ó méltó, hogy Tőle kedvezést várjunk.

LXXV-ik Súra.

A' Feltámasadás. (W. 1.)

(Mekkai. 40 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Esküszöm a' Feltámasadás' napjára. 2. Esküszöm, hogy a' gonosz lélek magát fogja vádolni. 3. Talán azt gondolja némelly, hogy nem fogom össze-szedni az ő csontjait. 4. Igen is elég hatalmunk van erre, hogy az ő újjait ismét egymás mellé alkassuk. 5. És még is tagadja némelly a' világos dolgot. 6. Azt kérdezvén, mikor lesz' a' Feltámasadás' napja. 7. Akkor, midőn a' szemek össze fognak húzódni. 8. És a' Hold meghomályosodik. 9. És mind a' nap mind a' hold össze-köttetnek. 10. Akkor mondják a' emberek: hol van a' menedék-hely? 11. De semmikép

pen menedék - helyet nem találnak. 12. Urad előtt kell mindennek megállni. 13. És el fog beszélni mindennek, a' mit eleinte tselekedett. 14. És a' mit később véghez vitt. 15. Az ember ön' maga lesz' tanú maga ellen. 16. Haszontalan lesz' minden mentség. 17. Ne hirtelenkedj az olvasásban nyelveddel; mert én gyűjtöm - össze annak értelmét szívedben. 18. Midőn pedig én olvastatom azt előtted Gabriel által; figyelemmel halgasd: én fogom néked annak értelmét kijelenteni. 20. Igaz dolog ez. De ti csak e' hirtelen - múltó életet szeretitek. 21. Nem gondoltok semmit a' jövődövel. 22. Némellynek arcza akkor szépen fog fényleni. 23. 'S az ő Urához fordulni. 24. Némelly pedig szomorú képpel lesz'. 25. Gondolja, hogy nagy büntetés fogja érni. 26. Így történik ez, mikor a' lélek a' torokra jut. 27. És mondani fogják a' körülötte lévők: Ki hozhat már néki orvosságot, hogy meggyógyuljon? 28. És a' világtól még kell válni. 29. 'S a' test a' lélektől elszakad. 30. Uradhoz vitetik akkor a' lélek. 31. Pedig némelly ember nem hitt 's nem imádkozott. 32. De hazugsággal vádolá az Al-Koránt, és elfordúla a' hittől. 33. Kevélyen jártt fel 's alá Háza-népe közt. 34. Közel van hozzád pedig, a' mitől irtódzol. 35. Ismét mondom közel van hozzád, igen közel. 36. Gondolja é az ember, hogy elő nem szólíttatik 's kérdőre nem vétetik? 37. Hát mitsoda az ember, a' kit csak férfiú nemz. 38. És Isten teremti aludt vérből. 39. És két nemekre osztotta-el, férfiú és aszszony-nemekre. 40. Vallyon az, a' ki ezt tselekedte, nem elég hatalmas é a' holtakat megeleveníteni?

LXXVI-ik S ú r a.

A z E m b e r. (W. 1.)

(Mekkaí. 31 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Az ember egy darab ideig semmiről nem nevezetes, benne semmi jelesség nincs. 2. Mi teremténk őt' férfiú és aszszony által; adtunk néki hallást és látást. 3. Mi vezérlettük őt' az idvesség' útjára; egygyik hálaadó, más háladat-

lan. 4. A' hitetleneknek készítettünk bilincseket, nyakvasakat és égő tüzet. 5. Az igazak fognak innya finom bort, a' Caphur Kút-főből, Folyó-vízzel elegyedve. 6. E' kút-főből fognak innya az Isten' szolgálai bőséggel. 7. Mert fogadásaitak bétellyesíték, féltek az Itélet' napjától, melly veszélyt hoz minden felé. 8. Kik a' szegényeket étellel megelégiték, az árvákat és a' foglyokat is. 9. És így szólltak: Az éhezőket megelégitjük, az Istenért, 's nem kérünk jutalmat tőletek, sem köszönetet. 10. Mert félünk az Úrnak ama napjától, melly ránczba szedi az arczokat. 11. Azért megszabadítja Isten őket azon nap veszélyeitől, és fénylővé teszi arczaikat, és vidultta. 12. Megfizet nékiek a' béke-türesért Kertekkel és selyemruhákkal. 13. Mennyaszzsonyi agyakon fognak heverészni, sem hideget, sem meleget nem szenvednek. 14. Közel lesznek hozzájuk az élő-fák' árnyékai, 's azoknak gyümölcsei hozzájuk lehajolnak. 15. Körül fognak hordoztatni az ezüst-edények, füles és fületlen poharak. 16. És azokból mérettetik nékiek bőséggel. 17. És elegyítetik borok Zangebillel. 18. A' Salsabil nevű kút-főből. 19. Körülök szolgálnak örök ifjúságú szolgálak. Azt gondolnád, hogy mint megannyi elszórtt gyöngyök. 20. Olly szépségeket fognál látni. 21. Mellynek dicsősségét ki nem lehet magyarázni. 22. Finom zöld selyem köntösök leszzen, mind vékonyabb mind vastagabb selyemből: ezüst pereczek lesznek karjain, 's tiszta itallal fogja őket Urok itatni. 23. Ez jutalmúl adatik, 's ez a' ti buzgóságtokért való ajándék. 24. Ezért bocsátottuk-le hozzád az Al-Koránt, várjad tehát Urad' itéletét, és semmi hitetlennek ne engedelmeskedj. 25. Emlékezz-meg Urad' nevéről, reggel és estve. 26. Imádd Őtet az éj' első részében, és annak végén is. 27. A' kik a' hirtelen elmuló életet szeretik, nehéz napot fognak hagyni magok után. 28. Mi teremténk őket, és megerősítünk; de midőn akarjuk, másokat alkotunk helyettek. 29. Ez nagy Intés. A' ki tehát magát észre-veszi, az ő Ura felé indul útnak. 30. De csak úgy tehetitek ezt, ha Isten akarja; mert Ő mindentudó, bölcs. 31. Béfogad a' kit akar irgalmába; de a' gonoszoknak szörnyű büntetést készített.

LXXVII-ik S ú r a.

A' K ü l d ö t t e k. (W. 1.)

(Mekkai. 50 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Esküszöm az egymás után küldetni szokott angyalokra. 2. És a' szörnyen fúvó. 3. És az essőt 's port szóró szelekre. 4. És az Al-Koránnak verseire, mellyek a' jót a' gonosztól megkülönböztetik. 5. És az intést 's fenyegetést vivő Angyalokra. 6. A' mentő és fenyegető beszédekre. 7. Hogy az a' mivel fenyegettettek, bizonyosan megtörténik. 8. Akkor a' csillagok meghomályosodnak. 9. Az ég meghasad. 10. A' hegyek porrá töretnék. 11. Akkor Istennek Követei a' rendelt időre össze-gyűlnek. 12. A' szörnyű napon mondom össze-gyűlnek. 13. A' midőn különbség fog tétetni a' jók és a' gonoszok közt. 14. És ki tanít meg téged: miben áll a' különbséget tevő nap. 15. Jaj akkor azoknak, kik a' Prófétákat 's Követeket hazugsággal vádolták. 16. Hát nem vesztettük é el a' régiéket? 17. Így fogunk tselekedni az utóbbiakkal is. 18. Így tselekszünk a' gonosztévőkkel. 19. Jaj akkor a' minket hazugsággal vádolóknak. 20. Hát nem esekély nedvből teremtének é benneteket? 21. Mellyet bátorságos helyre tévének. 22. Mind az időnek hétölttéig. 23. És könnyen, 's hatalmasan vivénk ezt véghez. 24. Jaj akkor a' minket hazugsággal vádolóknak. 25. Vallyon a' földet nem rendeltük é? 26. Az élők' és holtak' össze-gyűjtésére. 27. És azon nem alkóttunk é magas hegyeket, és jó vízzel nem tápláltunk é? 28. Jaj akkor a' minket hazugsággal vádolóknak. 29. Akkor mondatik nékiek: menjetek a' büntetésre, mellynek elérézését tagadátok. 30. Menjetek a' három ágra szakadt fekete füstbe. 31. De a' melegség ellen nem lesz' árnyék, sem a' láng ellen ellenző. 32. Mert az szikrákat fog okádni. 33. Vár' magasságára. 34. Hasonló lesz' egy fekete tevéhez. 35. Jaj akkor a' minket hazugsággal vádolóknak. 36. Akkor nem szabad lesz' szólniok, 's nem nyernek engedelmet hogy magokat menthessék. 37. Jaj akkor a' minket hazugság-

gal vádolóknak. 38. A' külön-választás' napja lesz' az: és össze-gyűjtünk titeket, és régi őseiteket. 39. Ha tudtok fortélyoskodni, próbáljátok azt ellenem használni. 40. Jaj akkor a' minket hazugsággal vádolóknak. 41. A' kegyesek az árnyak alatt, 's kút-fők mellett mulatoznak. 42. És élnek a' kivánt gyümölcsökkel. 43. Egyetek és igyatok édesdeden, mondatik nékiek: jó tettetek' jutalmául. 44. Így szoktuk jutalmazni a' jót tselekvőket. 45. Jaj akkor a' minket hazugsággal vádolóknak. 46. Egyetek 's legyetek kedvetekre még kevés ideig, mondatik majd a' hifetleneknek, mivel gonoszok valátok. 47. Jaj akkor a' minket hazugsággal vádolóknak. 48. Kiknek, midőn parancsoltatik, hogy magokat hajtsák - meg 's imádkozzanak, nem tselekszik. 49. Jaj akkor a' minket hazugsággal vádolóknak. 50. Hát vallyon, mitsoda új kijelentésnek fogtok hinni: ha e' Könyvnek nem?

LXXVIII-ik Súra.

A z I z e n e t. (W. 2.)

(Mekka-i. 40 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Miről kérdezősködnek egymás közt a' Coraisiták? 2. A' Fel-támadásról vett nagy izenet felől, melly dologban ők egyenetlenek. 3. De majd megtudják ennek igaz voltát. 4. Bizonyal mondom, meg fogják tudni. 5. Mi alkottuk a' földet számolyúl. 6. És a' hegyeket rajta erősségül. 7. Mi teremténk benneteket a' házassági életre. 8. Az ál-mot engedénk a' test' nyugalma. 9. Az éjjelt a' földet takaró lepel gyanánt. 10. A' nappalt élelem keresés végett. 11. És felettetek hét egetek alkotánk. 12. Felfüg-gesztünk a' napot, mint egy fáklyát. 13. És lebocsátunk a' felhőkből vizeket bőven. 14. Hogy kihozzuk a' földből a' magot és a' csirát. 15. És szép élő-fákkal ékes kerte-ket adunk. 16. Eljön a' külön-választás' napja, mikor a' jutalom és büntetés ki fog osztogattatni. 17. Akkor meg-fújják a' trombitát, és sereggel gyűltök előnkbe. 18. Meg-nyílik az ég, 's nyitva lesznek számos kapui. 19. És a'

hegyek megindúlnak. 20. A' gyeheña lész' büntetésül' 21. Béfogadására a' gonoszoknak. 22. Hogy örökké ott maradjanak. 23. Nem kóstolnak ott sem álmot sem italt. 24. Csak a' legforróbb vizet és genyetséget. 25. Mint hozzájok illő bért. 26. Mivel nem hitték hogy számot kell adni. 27. És hazugsággal vádolák jeleinket. 28. De minden dolgot felszámálunk 's feliratunk. 29. Kóstoljátok ezt, mondatik nékiek: nem kaptok egyebet tőlünk büntetésnél. 30. De a' kegyeseknek kellemes helyek léssen. 31. Elő-fákkal ékes kertek, és szőlő-hegyek. 32. És domború csecsű, 's csak most fejlődő leánykák. 33. És borral tölt kehely. 34. Nem hallanak ott semmi hiú beszédet, sem hazugságot. 35. Szép ajándék ez, 's jutalmazás Uradtól. 36. Az égnek, és földnek Urától, 's azoknak, mellyek e' kettő között vagynak: Kitől nem nyernek engedelmet, hogy véle szólhassanak. 37. Midőn a' lélek 's az angyalok sereggel előjönnek, és senki nem szól, hanemha megengedi a' Könyörülő; Ő fog igazságot szolgáltatni. 38. Valóban elérkezik ez a' nap. A' ki azért ön' javát akarja, térjen Urához. 39. Mi a' közelgető büntetéssel megfenyegeténk titeket. 40. Akkor majd látni fogja az ember, a' mi jót vagy rosszat kezei véghez vittek: és így szól a' hitetlen: Vajha porrá változhatnám!

LXXIX-ik S ú r a.

A z E l v á l a s z t ó k.

(Mekkai. 46 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Az angyalokra mondom, kik a' gonoszoknak lelkeket erővel kiszakasztják testeikből. 2. A' kik a' jóknak lelkeket csendesen elválasztják. 3. És a' kik kellemesen úszva a' levegőbe. 4. Viszik a' Paradicsom felé az igazaknak lelkeiket. 5' 'S igazgatják a' világi dolgokat is. 6. Hogy majd egy nap megfúvódik a' megzavaró trombita. 7. 'S utánna következik a' második megfúvás. 8. És a' szívek félelemmel eltelnék. 9. A' szemek a' földre szegeztenek.

10. Mivel mondják némellyek: hát a' halál után, ismét elébbeni állapotunkra térünk vissza? 11. Minekutánna csontjaink megrothadnak. 12. Bizony, ez a' vissza-jövetel csak hamis hír. 13. De majd az első trombita szóra. 14. Hirtelen megjelennek a' föld' felületén. 15. Nem hallottad é a' Mózsés históriáját? 16. Miképpen szállítá őt' elő Ura a' szent völgyben. 17. Menj, ugymond Faraóhoz: mivel magát undokúl viseli. 18. És mondjad: Nem lehető é, hogy megtisztulj. 19. És hogy Uradhoz vezérelvén én téged, Őt' féljed. 20. Nagy jeleket mutata nékie. 21. De hazugsággal vádolá a' Követet, 's makacson viselte magát. 22. T. i. hátat fordítván, régi gonoszságába merült. 23. Össze-gyűjtvén ugyan is a' Mágusokat. 24. Így szólt nékiek: En vagyok legfőbb Uratok. 25. Mellyért is megbünteté őt' Isten, minden régi és újabb vétkeiért. 26. Nagy tanúságot vehet ebből az Istenfélő. 27. Hatalmasabbak vagytok é ti, mint más teremtmények, mint p. o. az ég, mellyet Isten alkota. 28. Ugyan is azt magassan kiterjeszté, és tökéletesen elrendelé. 29. És néha éjjellel befedi azt, 's ismét felhozza a' fényes napot. 30. És a' földet kiterjeszti. 31. Kibuzogtatja abból a' vizet, és a' sok élelemre valót. 32. Hegyeket is alkotott számotokra, 's barmaitoknak hasznokra. 33. Midőn pedig eljön a' győzedelmes nap. 34. Akkor meg fog emlékezni az ember véghez vitt gonosz dolgairól. 35. 'S meglátja a' poklot minden, tulajdon szemével. 36. Mert a' törvény által-hágóknak. 37. És a' kik e' mulandó életet a' jövendőnél fellyebb becsülik. 38. Lakó-helyek pokol lesz'. 39. A' ki pedig hitte, hogy Ura' eleibe menendő. 40. És lelkét megtartóztatá a' hamis kívánságtól. 41. Lakó-helyül Paradicsomot nyer. 42. Kérdezni fognak téged: mi időre van ez határozva. 43. De van é néked erről tudományod, hogy megmondhatnád. 44. Csak Urad tudja a' határ-időt. 45. Te csak megintő vagy, hogy féljen minden ama naptól. 46. Mellynek elérkezttekor csak úgy tetszik a' feltámadttaknak, mintha csak egy reggeli, vagy estvéli időt töltöttek volna a' sírban.

LXXX^{-ik} S ú r a.

A' r á n c z o s H o m l o k.

(Mekkaí. 42 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Ránczba szedé homlokát Mohammed 's elfordult. 2. Midőn egy vak hozzá méne. 3. 'S mi tett téged bizonyossá a' felől, hogy ő megigazult, hogy ő néked hitt, és intésed javára lett legyen? 5. A' ki gazdagsággal bír. 6. Te azt tisztelettel fogadod. 7. 'S nem gondolod, hogy meg nem igazult. 8. Ha pedig olyan jó hozzád, ki szorgalommal keresi idvességét. 9. És Istenfélő. 10. Te attól elfordulsz. 11. Ezt nem kell tselekedned. Ez a' Súra megintésül szolgáljon. 12. A' ki ön' javát akarja, feltalálja ez intést ezen tiszteletre méltó Írásokban. 13. Mellyek felségesek, tiszták. 14. Irók' kezeik által megíratnak. 15. Kik igazak és tiszteletre méltók voltak. 16. Veszsen - el az ember, ki oka a' hitelenségnek. 17. Hiszen Isten teremte őtet. 18. Férfiui nemzés által. 19. És testét alkotá szépen. 20. Azután utat engedett anyja' mébéből kijönni. 21. Azután reá hozza a' halált. 22. És sírba fekteti. 23. Midőn akarja feltámasztja. 24. Bizonyial így lesz' ez. Pedig nem vivé véghez az ember Isten' parancsolatját. 25. Nézze-meg csak az ember, mit adánk élelmére? 26. Vízét önténk - le a' felhőkből. 27. Kihozunk a' föld' gyomrából. 28. Minden magot és csemetét. 29. Szőlőket, zöldellő füveket, olaj és pálma gyümölcsöket. 30. Ajándékozunk élő-fákkal ékes kerteket. 31. Gyümölcsöket és legelőket. 32. Magatoknak és barmaitoknak hasznokra. 33. De majd elérkezik a' második trömbita szó. 34. Akkor futni fog a' testvér testvérjétől. 35. Apjától és anyjától. 36. Feleségétől és fiaitól. 37. Minden embernek csak magára lesz' gondja. 38. Akkor némelly arczok vidámok lesznek. 39. Mosolygók és nyájasok. 40. Némelly arczok pedig porosok. 41. És setétség borítja-el azokat. 42. Ezek lesznek a' gonosz hitlenek.

LXXXI-ik Súra.

A' B o r u l a t. (W. 1.)

(Mekkai. 29 Versekéből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Midőn a' Nap setéségbe borúl. 2. A' csillagok lehullanak. 3. A' hegyek helyekből kimozdulnak. 4. Az ellős nyóstyény tevék tej, és pásztor nélkül lesznek. 5. 'S a' vad állatok rakásra gyülekeznek. 6. És a' tengerek tűzzel elborítatnak. 7. És a' lelkek testeikkel ismét öszsze-köttetnek. 8. És az Arabsok' szokások szerint elevenen eltemettetett bűnös leány, feltámadván megkérdeztetik. 9. Mi vétekért ölettetett-meg? 10. A' Könyvek ki fognak terjesztetni. 11. És mikor az ég színéből kivetkőzik. 12. A' pokol' lángja elő-tűnik. 13. A' Paradicsom' keble megnyilatkozik. 14. Akkor fogja minden lélek megtudni, mit tselekedett. 15. Esküszöm a' futó, 's magokat elrejtő öt plánetákra. 16. És a' késői éj' setéségére. 17. A' pirosuló hajnalra. 18. Hogy ez Al-Korán a' tiszteletre méltó Követ' beszéde. 19. Ki a' királyi Szék' Uránál nagy hatalommal van felékesítve. 20. Kinek engednek az angyalok is az égben. 21. És hogy a' ti társatok Mohammed nem ördögös. 22. És hogy ő látta Gábrielt a' fényes láthatáron. 23. Ő a' véle közlött titkot nem rejti-el magánál. 24. És hogy ez Al-Korán nem a' megköveztetett sátán' beszéde. 25. Miért gondoltok hát felőle rosszat? 26. Nem egyéb ez Al-Korán, mint intés minden teremtményekhez. 27. Annak számára, a' ki igaz ösvényen akar járni. 28. De csak az teheti ezt. 29. Kinek részire akarja az örökkévaló Úr Isten.

LXXXII-ik S ú r a.

A' H a s a d é k.

(Mekkai, 19 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Majd ha az Ég meghasad. 2. És a' csillagok alá-szórattatnak. 3. És a' tengerek össze-zavarodnak. 4. És a' sírok össze-viszsa dulattatnak. 5. Akkor meg fogja tudni minden lélek, mit tselekedett hajdan és mit később. 6. Oh ember! mi térített-el téged tiszteletre méltó Uradtól, ki téged teremtett? 7. És tagjaidat szépen alkotá. 8. És tetszése szerint formába öntött. 9. Igaz ez. De nem hiszitek az Itélet' napját. 10. Felettetek vannak az őrző-angyalok. 11. A' tiszteletre méltók, kik felírják dolgaitokat. 12. Jól tudják a' mit tselekesztek. 13. Az igazak gyönyörű helyeken fognak letelepedni. 14. A' gonoszok pedig pokolba léznek. 15. Bémennek abba, hogy megégjenek, ama napon. 16. És soha attól távol nem lesznek. 17. Miből értetted-meg, miből álljon az Itélet' napja? 18. Miből, ismét mondom értetted-meg: miben álljon az Itélet' napja? 19. Azon a' napon semmit nem segített egygyik lélek a' másikon: Isten egyedül lesz' a' parancsoló.

LXXXIII-ik S ú r a.

A' h a m i s M é r t é k e k. (W. I.)

(Mekkai, 36 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Jaj a' hamis mértékkal mérőknek. 2. Kik a' mértéket tellyesen kívánják, midőn másoktól vesznek valamit által. 3. De ha ők mérnek másoknak, vagy fontolnak; a' mértéket megkissebbítik. 4. Nem tudják é ezek, hogy fel fognak

támadni? 5. Ama nagy napon. 6. Midőn állani fognak az emberek, az örökkévaló Úr előtt. 7. Úgy vagyon. A' gonoszoknak bűneiket magokban foglaló Könyv tartatik a' Segginben. 8. Miből értted-meg mi légyen a' Seggin? 9. Egy tökéletes írott Könyv. 10. Jaj akkor az azt hamissággal vádolóknak. 11. A' kik az Itélet napja' elérézését nem hitték. 12. De ezt nem tselekszi más, csak a' gonosz törvény-rontó. 13. Ki, midőn olvastatnak előtte Jeleink, azt mondja: Ez csak a' régiektől maradt mese. 14. Azért van ez így: mert szíveiket a' gonosz tettek megkeményíték. 15. Úgy vágyon. Akkor nékiek bé kell fedni arcaikat, hogy ne lássák az Urat. 16. És leszállanak a' pokolba megégni. 17. És mondatik nékiek: Ez az, a' minek eljöttét nem hittétek. 18. Úgy vagyon. De az igazaknak Könyvek tartatik az Alliinben. 19. Miből érted-meg mi légyen az Alliin? 20. Egy tökéletes írott Könyv ez. 21. Mellynek tanúi az Istenhez közel lévő angyalok. 22. Bizony az igazak gyönyörűségben fognak élni. 23. Menyaszszonyi ágyakról fognak szétt-nézegetni. 24. Arczaikon fog látszani a' fényes nyájasság. 25. Finom, jó szagú bort isznak. 26. És ahétoznak erre a' boldogság' sorsosi. 27. Elegyítettik az a' Tasnim Kútfő' vizével. 28. Melly Kútfőből az Istenhez közel álló angyalok szoktak innya. 29. A' gonoszok nevetni szokták a' hívőket. 30. 'S midőn mellettük elmennek, szembunyorgatással vetik-meg. 31. És midőn ház-népökhöz érkeznek, tréfát űznek a' hívekből. 32. 'S meszsziről meglátván őket így szólnak: Ezek a' valódi tévelygők. 33. De nem azért jöttek a' Követek, hogy azokat erővel boldogítsák. 34. De majd ama napon a' hívők fogják nevetni a' hitetleneket. 35. Menyaszszonyi ágyakról fogják azokat szemlélni. 36. Hát nem kapják é ki béröket a' hitelenek tetteikért?

LXXXIV-ik S ú r a.

A' R e p e d é s. (W. 1.)

(Mekkaï. 23 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Meg fog repedni az Ég. 2. És az ő Urának engedelmeskedik, s' tartozik ezt tselekedni. 3. A' föld is megnyilatkozik. 4. És kiveti a' mit magába tartott, és üressen marad. 5. Enged ez is Urának, és tartozik ezt tselekedni. 6. Óh ember! sietni fogsz Urához, 's eleibe állítatol. 7. A' kinek jobb Kezébe fog a' Könyv adattatni. 8. Az kedvező itélettel fog íteltetni. 9. Örvendezve megy boldogsága' sorsosihoz. 10. A' kinek pedig háta megett fog a' Könyv adattatni, kétségbe esésből semmivé óhajt lenni. 11. Leszáll a' pokolba megégni. 12. Mert háza' népével együtt felfuvalkodott életében. 13. Azt gondolá: hogy nem kell Ura' eleibe menni. Pedig elébe kell jutni. Az ő Ura látja belső részeit. 14. ~~És~~ kűszöm a' napnyugot után maradt Nap' fényességére. 15. És az éjjelre, és az akkor öszsze-gyűlni szokott állatokra. 16. És a' megtöltt Holdra. 17. Hogy ti minnyájan el fogtok változni, más állapotra. 18. Mi az oka vallyon, hogy ezt nem hiszik sokan? 19. És midőn olvastatik az Al-Korán, nem imádják Urokat. 20. Sőt sokan hazugsággal vádolják a' Könyvet. 21. De jól tudja Isten mi gonoszságot gyűjtenek. 22. Hirdesd hát nékiek a' fájdalmas büntetést. 23. Mind az által, a' kik megtérnek és jót tselekesznek, nagy jutalmat nyernek.

LXXXV-ik S ú r a.

A z é g i J e l e k. (W. 1.)

(Mekkaï 22 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Az égi Jelekre mondom. 2. 'S a' megígértt napra. 3. Az angyal tanúkra, és az emberekre, kik ellen vannak a' tanúk. 4. Hogy elvesznek a' tűz-gödröt a' hívek' számokra ásók. 5. Melly tűznek magok lesznek éghető matériáji. 6. 'S kö-

rül fogják azt ülni. 7. Magok lesznek a tanúk, mit vittek a hitetlenek ellen véghez. 8. És a hívők nem álltak rajtok bosszút; mert hittek a hatalmas és dicsőséges Istenben. 9. Kie a Menny és Föld; s a ki legigazabb tanú minden dolgokban. 10. Bizony a kik gyötörték a hívő férfiakat és asszonyokat, és nem bántak-meg büneiket, gyehenna sorsosí lesznek, hogy abban megégjenek. 11. De a kik hisznek és jót tselekesznek, mulatni fognak a Kertekben, mellekben vizek folynak: s ez nagy boldogság lesz. 12. Bizony Urad harájar tettes a büntetésben. 13. Öl, s elevent. 14. O kedvező s szerető. 15. Dicső Királyi Szék birtokosa. 16. Tselekzi a mit akar. 17. Hallottad e történetet? 18. A Farad és Themud sergének. 19. De, a kik nem akarnak himni, harugságnak tartják ezt. 20. De Isten majd hatok megé kerül ezeknek, hogy a vesszélyt el ne kerülhessék. 21. Valóban az Al-Koran dicsőséges Könyv. 22. Melly meg vagyon írva a mennyei Tablan.

LXXXV-ik Súra.

Az éjjeli tünemény. (W. 1.)

(Mekka. 17 Versekből álló.)

A könyörtő irgalmas Istennek Nevében! 1. Az égre és az éjjeli tüneményre mondom. 2. Honnan tudod, mi az éjjeli tünemény? 3. Az egy fénylő csillag. 4. Minden léleknek van egy örö-csillaga. 5. Az ember nem gondolja-meg miből teremtetett. 6. Teremtetett ő bizonyos nedvből. 7. Melly származik az embernek csontyjaiból. 8. Isten elég hatalmas őt az életre viszsza-hívni. 9. Ama nap, mikor a títok kivilágosodnak. 10. Nem kell erre neki semmi idegen erő, vagy segítség. 11. Az égre mondom, melly essöt bocsát-le. 12. És a földre, melly azt magába veszi. 13. Hogy ez Al-Koran megkülömbözteti a jót a rostól. 14. Nincs ebbé semmi hiszag. 15. Tört igyekedeznek hanyi elödbe némellyek. 16. De én nagy fortellyal rontom-meg őket. 17. Törd bekevel a hitelleket: engeddd őket keves ideig keanyökre elni.

LXXXVII-ik S ú r a.

A' F e l s é g e s.

(Mekkaei. 19 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Magasztald Felseges Urad' Nevét. 2. Ki teremtett és elrendelt mindeneket. 3. Ki bölcsen végezett 's végzetét valóvá is tette. 4. Ki a' barmoknak zöld legelőt ad. 5. A' zöld fűvet megszárazsztja. Olvasd az Al-Koránt, 's ne felejtse el a' tudományt. 7. Hanem-ha valamit Isten veled elfelejtet: mert Ő esmeri a' nyilvánvaló, és a' titkos dolgokat. 8. Megtanítunk téged az idvesség' könnyen elérésére. 9. Ints mindeneket, hasznos lesz' tán az Intés. 10. Észre-veszi magát, ki Istent fél. 11. És csak az Istentelen utálja azt meg. 12. Ki a' tűzbe fog vettetni, mint megégni való. 13. Se meg nem hal, se nem él ott. 14. Boldog a' ki megtisztult a' hit által. 15. És gyakorta emlékezett Uráról, 's imádta Őt'. 16. De ti fellyebb becsülitek e' jelen életet. 17. Pedig jobb és állandóbb a' jövődő. 18. Mind ezek meg vannak már írva a' hajdani Könyvekben. 19. Az Ábrahám és Mózsés Könyveiben.

LXXXVIII-ik S ú r a.

A' F e d e z ő. (W. 1.)

(Mekkaei. 26 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Imé eljött hozzád a' befedő napról való Jelentés. 2. Ama nagy nap befognak fedetni az embereknek arcaik gyalázattal. 3. Mint valamelly elfáradttaknak, és gyötrődőknek arcaik. 4. Bémennek majd az égő tűzbe. 5. Forró vizet isznak. 6. Étek lesz' a' Dharih-fa' tövises gyümölcse. 7. Melly meg nem hizlal, sem az éhséget el nem űzi. 8. De némellyeknek arcaik nyájasak lesznek. 9. Megelégedve élnek. 10. Magas kertekben laknak. 11. Ott semmi hiú szókat nem hallanak. 12. Kellemes kútfőből isznak. 13. Pompás ágyakon fekűsznek. 14. Drága poharakból isznak. 15. És sorban párnákon hevernek. 16. És kiter-

jesztett szőnyegeken. 17. Hát nem gondolják é meg a' csudállatos teve miképp' teremtetett? 18. És az ég miképpen emeltetett-fel? 19. 'S a' hegyek miképpen alkotattak. 20. És a' föld miképp' terjesztetett-ki. 21. Intsed hát őket, mert te csak Intó vagy. 22. 'S nem erőszakos parancsoló. 23. De a' ki makacsodik, 's hinni nem akar. 24. Azt Isten nagy büntetéssel megbünteti. 25. Bizony hozzánk kell jönni. 26. Mi rajtunk áll tőlök számot venni.

LXXXIX-ik S ú r a.

A' H a j n a l. (W. 1.)

(Mekkai. 30 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A' hajnalra mondom. 2. És a' tizedik éjjelre. 3. A' páros és páratlan számra. 4. Az éj' első és utolsó részére. 5. Nem látja é az értelmes, minő nagy esküvés ez? 6. Nem vetted é eszre: miként bánt Isten az Adaeusokkal? 7. Az Eramaeusokkal, kik magos palotákban laktak. 8. Mellyekhez hasonlók a' tartományban nem valának. 9. És a' Themudaeusokkal, kik a' kősziklákból vágtak lakhelyeket. 10. És Faraóval, a' kegyetlenkedővel. 11. Kik magokat mind gonoszúl viselték. 12. És a' tartományban a' romlottságot nevelték. 13. Mire nézve Isten haragja' ostorát reájok kiereszté. 14. Mert a' te Urad megjegyzi az emberek' tetteit. 15. Az ember, midőn Isten szerencsével megajándékozza. 16. Tisztességgel, 's világi jókkal megáldja. 17. Így szokott szólni: Megtisztelt engem az Úr érdemem szerint. 18. Ha pedig Isten ellenkező dologgal megpróbálja, és jövedelmét megszorítja. 19. Akkor így szóll: Az Úr megútált engem. 20. Nem így van a' dolog: bajtoknak oka az, mert az árvát megútáltjátok. 21. Az éhezőnek enni nem adtok. 22. Az özvegyeknek és árváknak örökségöket megemésztitek. 23. A' világi jókat szer felett szeretitek. 24. De majd porrá törődik a' Föld. 25. Eljő Urad, a' sereg angyalokkal. 26. És a' gyeheña megmutattatik: majd akkor nap megemlékezik az ember gonosz tetteiről. 27. De keserves lesz' a' megemlékezés. 28. És mondani fogja: Oh vajha jót tselekedtem volna éltemben. De majd soha nem látott

büntetéssel büntettetnek - meg, és kötelekkel hallatlanul megszoríttatnak. 29. Óh lélek bizodalommal térj Uradhoz, hogy előttem kedves légy. 30. Menj-bé szolgálaim közzé a' Paradicsomba.

XC-ik S ú r a.

A' T a r t o m á n y. (W. 1.)

(Mekkai. 20 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Esküszöm e' Tartományra, 2. Mellyet szabad hatalmad alá venni. 3. Esküszöm a' nemző atyára, és a' nemzett gyermekre. 4. Hogy mi az embert gyengének teremtettük. 5. 'S még is azt hiszi, hogy senkinek nincs rajta hatalma. 6. Dicseszik: hogy sok világi jókat elvesztegetett. 7. 'Azt hiszi é, hogy őt' senki se látja? 8. Nem két szemeket adtunk é nékie? 9. Nyelvet és ajakot is? 10. És két utat mutatánk nékie, hogy boldogúljon. 11. De nem kerüli-el a' csavargós utat. 12. Tudod é mi a' csavargó út' elkerülése? 13. A' Fogolynak kiyáltása. 14. Az éhezőnek megelégitése. 15. Az árvával való kegyes bánás. 16. A' földön háló szegénynek befogadása. 17. A' ki igaz hitben van, és a' béke-tűrésre int másokat is. 18. A' kik irgalmat ajállanak egymás közt. 19. Ezek lesznek a' jobb oldal' sorsosai. 20. A' kik pedig Jeleinkben nem hisznek, azok lesznek a' bal oldal' sorsosi: ezeket veszi körül a' tűz.

XCI-ik S ú r a.

A' N a p. (W. 1.)

(Mekkai. 15 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Esküszöm a' napra, 's annak világosságára. 2. Az utánna következő Holdra. 3. A' nappalra, melly tiszta fényben látszik. 4. Az éjjelre és annak setétségére. 5. Az égre, 's annak Teremtőjére. 6. A' földre, annak Alkotójára. 7. A' lélekre, és annak élet adójára. 8. A' jó és a' rossz' hajlandóságot belé oltóra. 9. Hogy boldog az, ki lelkét megtisztítá. 10. Elveszett az, ki vétkekbe merült. 11. Hazug-

sággal vádolák a' Themudaensok az ő Profétájokat. 12. Midőn a' gonosz a' tevének megölésére sietett. 13. Mondá ugyan az Isten' Követe nékiek: Ez az Isten' kedvelt tevéje, 's ez az ő innya valója. 14. De hazugsággal vádolák őt', 's megölik a' Tevét. Azért veszéllyel borítá el őket Isten: 's hasonlóvá tevé a' régi elveszettekhez. 15. Nem fél az Isten, hogy boszszút aljanak érte.

XCII-ik Súra.

A z É j j. (W. 1.)

(Mekkai. 21 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A' sűrű setétséggel beborító éjjelre mondom. 2. A' nappalra, melly szép nagy fényben elő-tűnik. 3. És a' férfit és aszszonyt Teremtőre, 4. Hogy a' ti igyekezetetek nem egyenlő boldogságra czéloz. 5. A' ki megadja Istennek a' mivel tartozik, 's féli őt'. 6. A' ki a' legjobb Vallást vallja. 7. Azt segíteni fogjuk eljutni a' boldogságra. 8. De a' ki fősvény, 's gazdagságát rakásra halmozza. 9. 'S nem hiszi a' legboldogítóbb igazságot. 10. Azt eljuttatjuk könnyen, a' legnehezebb sorsra a' gyehennába. 11. Nem fog használni semmit gazdagsága, midőn a' tűzbe letaszíttatik. 12. Mi reánk tartozik az embereket vezéreni. 13. A' jelen és jövődő életről rendelést tenni. 14. Megintettelek benneteket a' szörnyen égő tűz felől. 15. Mellyben az istentelen le fog szállani. 16. Ki hazugsággal vádolá a' Követet, 's engedetlenkedett. 17. De megszabadúl attól a' kegyes. 18. Ki adakozott javaiból, hogy tiszta légyen. 19. És a' ki nem azért adott, hogy emberektől vegyen jutalmat. 20. Hanem a' Felséges Úr Színe' látásáért. 21. 'S a' melly jutalomban fog majd gyönyörködni.

CXIII-ik Súra.

A' N a p' f e l k ö l t t e. (W. 1.)

(Mekkai. 11 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A' Nap' felköltére mondom. 2. És a' setét zivataros éjre. 3. Hogy

Urad téged el nem hagyott, és nem gyűlöl. 4. Boldogabb a' jövődő, mint e' jelenvaló élet. 5. Majd megád az Úr néked minden jót, 's megelégedhetsz. 6. Nem árva valál é, midőn téged felfogott? 7. 'S nem valál é tévelygő, midőn vezérleni kezdett? 8. Nem valál é szegény? és meggazdagított. 9. Az árva' jószágát el ne ragadozd. 10. Az alkalmatlankodó köldust meg ne szidalmazd. 11. Urad' jó-téteményeit hirdesd.

XCIV-ik S ú r a.

Az Ör vend ezés. (W. 1.)

(Mekкаи. 8 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Szívedet megörvendezteténk, a' nagy terhet rólad levevénk. 3. Melly hátadon rakásra gyült. 4. Híredet, nevedet felmagasztaltuk. 5. A' nyomorúságból öröm következett. 6. Igen is: a' szorongattatás után megelégedés érkezett. 7. Imádságotat elvégezvén, munkához fogj. 8. Uradat szeresd, 's tiszteld.

XCv-ik S ú r a.

A' F i g e f a. (W. 1.)

(Mekкаи. 8 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A' Fige és Olaj-fára mondom. 2. És a' Sion' hegyére. 3. És e' Tartománynak bátorságára, 4. Hogy mi az embert boldognak teremtettük. 5. De azután alacsonnyá tettük. 6. De, a' ki hiszen, és jót tselekszik, határtalan jutalma lesz'. 7. Ki vett téged arra, hogy az Itélet' napját hazugságnak tartsd. 8. Hát nem a' legigazabb Itélő-bíró é Isten?

XCVI-ik Súra.

Az aludt vér. (W. 2.)

(Mekkai, 91 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Az olvasást teremtő Urad Neve' magasztalásával kezd. 2. A' ki az embert aludt vérből teremté. 3. Olvasd: mert Urad igen felséges. 4. Ki megtanítá írni az embert. 5. Megtanítá arra, a' mit nem tudott. 6. És még is az ember gonoszúl él. 7. Gazdagságában elkevélyedik. 8. Pedig Urad' elébe kell majd mennie. 9. Nem tudod é, hogy a' ki megtiltja. 10. Az Isten' szolgáját az Imádságtól. 11. A' ki már vezéreltetett. 12. És a' kegyességet másoknak is ajánlja. 13. Nem tudod é, hogy a' ki az illyet hazugsággal vádolja, 's magát makacson viseli. 14. Azt gondolja, hogy őt' Isten nem látja. 15. Pedig jól látja. Ha alább nem hagy gonoszságában az illyen, hajánál fogva húzatjuk majd a' gyehennába. 16. Az ő hazug, bűnös feje' hajánál fogva. 17. Segítségül fogja hívni az övéit. 18. De mi is elő fogjuk hívni az ördögöket, őket letaszítani. 19. Így van ez. Ne engedj nékiek, hanem Uradat imádd, 's Hozzá közelgess.

XCVII-ik Súra.

Alkadar vagy Dicső. (W. 1.)

(Mekkai, 5 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Alá-szálítánk ez Al-Koránt. 2. Egy dicső (Alkadar) éjjel. 3. A' dicső Alkadar éj idvességesebb ezer holdnapoknál. 4. Mert akkor leszállanak az angyalok és a' lelkek Isten' engedelmeből a' földre, minden dolog felől meghozni az Ő végzetét. 5. Áldással köszöntik ők az embereket egész hajnalig.

XCVIII^{-ik} S ú r a.

A' Kinyilvánítás. (W. 1.)

(Mekkaik. 8 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Azok, kiknek a' Könyv adatott, és a' Társat-adók, akkor lettek hitetlenek, midőn elérkezett hozzájuk a' kijelentés Mohammed által. 2. Ki Isten' Követe, 's a' megjobbított Könyveket tanítja. Mellyekben van az igaz tudomány. 3. Akkor hasonlának-meg, kiknek a' Könyv adatott, midőn hozzájuk a' kijelentés elérkezett. 4. Nem egyéb parancsoltatott nékiek, hanem hogy tiszteljék az eggy Istent, az igaz hitet elfogadván buzgósággal: az imádságot elvégezzék, a' dézmat megadják, ebben áll az igaz vallás. 5. A' kik pedig hitetlenek maradnak, a' régi Könyv' birtokosi és a' Társat-adók közzül, bévettetnek a' gyeheennába, 's örökre ott kínlódnak. Ezek leggonoszabb teremtmények. 6. De a' kik hisznek és jót tselekesznek, legjobb teremtmények. 7. Jutalmúl nyerik Uroktól az Édeni Kertet, hol Vizek folynak, ott múlatnak örökké. 8. Gyönyörködik benne Isten, ők is Istenben. Illy jutalmat nyer az Istentfélő.

XCIX^{-ik} S ú r a.

A' Földindulás. (W. 1.)

(Mekkaik. 8 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Midőn megindúl a' Föld szörnyű mozgással. 2. És kiveti gyomrából a' terheket. 3. Akkor mondani fogja az ember: mit akar ez? 4. Akkor a' Föld elbeszéli az izenetet. 5. Mellyeket a' Te Urad reá bízott 's kijelentett. 6. Azon a' napon tódúlnak az emberek seregenkint, hogy lássák munkáikat. 7. A' ki csak egy hangyányi jót tselekedett jutalmat nyer. 8. A' ki csak egy hangyányi gonoszt tselekedett, büntetést kap.

C-ik Súra.

A' L o v a k. (W. 1.)

(Mekкаи. 11 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Esküszöm a' tüzes paripákra, mellyek futás közben, körmeikből tüzet adnak. 3. És a' lovakra, mellyek a' nyargalásban vetélkednek. 4. És akkor nagy port tsinálnak. 5. És úgy mennek az ellenséges seregen keresztül. 6. Hogy az ember az ő Urához haládatlan. 7. És ő maga lehet erre tanú. 8. Igen ragadtatik a' gazdagság' szeretetétől. 9. Nem tudja é, hogy a' koporsóból ki kell jönni a' megvizsgálatásra. 10. Akkor nyilvánvaló lesz' a' szívben elrejtett titok. 11. Mert a' te Urad minden tetteket jól ismér.

CI-ik Súra.

A' S z o r o n g a t á s. (W. 1.)

(Mekкаи. 8 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Eljő a' szorongatás: de mi a' szorongatás? 2. Honnan tanúod-meg mi a' szorongatás? 3. Majd egy nap öszsze-gyűlnek az emberek, mint a' sáskák. 4. És a' hegyek elvékonyodnak, mint a' megfésültt gyapjú-szállak. 5. A' Ki a' mértéket jó tettekkel lenyomja, az magának tetsző életre jut. 6. A' kinek pedig könnyű lesz' mértéke, a' mélység lesz' lakhelye. 7. Honnan tanúod-meg mi a' mélység. 8. Az nem egyéb, hanem égő tűz.

CII-ik Súra.

A' v i l á g i G o n d.

(Mekкаи. 8 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A' világi jók felől való gond foglal-el titeket. 2. Egész halálo-

tokig. 3. De jaj! majd megtudjátok. 4. Ismét mondom: jaj! későre megtudjátok. 5. Oh vajha tudnátok a' bizonyosan elérkezőt. 6. Bizony meglátjátok a' poklot. 7. Ismét mondom: szemeitekkel meg fogjátok látni. 8. És akkor számot adtok minden tilalmas gyönyörökről.

CIII-ik S ú r a.

A' D é l u t á n. (W. 1.)

(Mekkai. 3 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Esküszöm a' Délutánra. 2. Hogy az ember veszélyben forog. 3. Kivéven azokat, kik hisznek és jót tselekesznek; és egymásnak az igazságot és béke-tűrést javasolják.

CIV -ik S ú r a.

A' S z i d a l m a z ó. (W. 1.)

(Mekkai. 9 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Jaj minden szidalmazó's rágalmazónak. 2. A' ki kincset gyűjtött jövedőre. 3. Azt hiszi: hogy örök életet nyer általa. 4. Jaj neki, mert bétaszíttatik a' törőbe. 5. Miből tudod-meg, mi a' törő? Isten' lángoló tüze. 7. Melly felemelkedik a' gonoszoknak szíveig. 8. Melly körül-veszi őket. 9. Magos oszlopokhoz kötötten.

CV-ik S ú r a.

A z E l e f á n n t. *) (W. 1.)

(Mekkai. 5 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Jusson eszedbe, miképp' bánt Urad a' csuda Elefánt' vezetőivel.

*) E' történet így beszélődik - el: Áhraha, boldog Arabiának és Szerecseny országnak Királya építtetett egy Templomot, hogy a' Mekkába szarándokoskodókat magához édesgesse.

Az ő ravaszságaikat nem veszélyre fordítá: é? midőn a' Mekikai Templom' elpusztítására indultak. 3. De bocsátott Isten ellenek számtalan seregű madarakat. 4. Mellyek égő köveket hajigáltak-le reájok. 5. És őket elpusztítá mint az ellegelt mezőt.

CVI-ik Súra.

A' Coraisiták. (W. 1.)

(Mekikai. 4 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A' Coraisiták egyesüljenek. 2. A' hívek téli és nyári kereskedéseknek virágoztatására. 3. Szolgáljanak ők, e' Tem-

Egy Canahán-földi pedig, a' Templom' első részét megfertézteté, hasát ott kiürítvén. Mellyre való nézve Ábraha megesküdt, hogy a' Mekikai Templomot fenekestől felfordítja. Elindult azért Mekka felé nagy sereggel, Elefantokon, mellyeknek vezetője volt Mahmud. Midőn pedig a' Templom' elpusztítására így igyekeznének, szörnyű sereg madarakat küldött Isten ellenek, mellyek tüzes köveket hajigáltak-le reájok. Elveszté hát Isten mindeniket egy kővel, mellyre az elveszettek neve vala felírva. Ez a' kő nagyobb volt egy lencsénél, kisebb egy borsónál, 's megégeté az embereket és az Elefantokat; bement egészen a' földre. Történt pedig ez azon Eszfendőben, mellyben a' Próféta Mohammed született. — Ismaél Aly Fija írja: hogy a' vezető egy Mahmud nevű teve volt, 's ezt adja hozzá: Midőn Ábraha Mekkához közel volna, már bemeni szándékozna, az Elefánt mindég megállott, valahányszor Mekka felé fordítá: és magát a' földre vetvén, elaludt. Mikor pedig más felé fordítá, nem Mekka felé; hirtelen felkölt, 's útnak indult. Midőn illy állapotban volnának, imé hirtelen megláták a' tengeri vidékekről feléjük repülő számtalan sereg madarakat, mellyek hasonlók valának a' Fecskékhez: mindenik három követskét tartott szájában, kettőt lábai közt, mellyeket lehajigáltak; 's e' kövek a' lencséhez, 's cziczer-borsóhoz hasonlítottak: egy hajintás sem esett hijában, hogy el ne veszett volna, a' kit érlekle. Azután Isten ár-vizet parancsolt, melly elhordá a' holtakat a' tengerbe. A' kik pedig megmenekedtek, hátat fordítván, futának Ábrával holdog Arabiába, és lehúllának a' mocsáros helyekbe. Ábraha maga is nagy ütést kapott, és tagjai elestek; ily nyomorúságban ért Sanaába, hol megholt.

plom Urának. 4. Ki táplálta őket az éhség' idején, 's bátorságba helyeztette minden félelem ellen.

CVII-ik S ú r a.

A z É l e s é g. (A' 7-ik Versből.)

(Mekкаи. 7 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Tudod é ki szokta tagadni az Itélet' napját? 2. A' ki megrontja az árvát törvénytelenül. 3. A' ki fel nem indul a' szegény' táplálására. 4. Jaj az olyanoknak. 5. Kik elmulatják az imádkozást. 6. És a' kik csak láttatni szeretnek, 's két-színűségből imádkoznak. 7. És a' kik az eleséget az éhezők'től megtagadják.

CVIII-ik S ú r a.

K a u t h e r. (W. 1.)

(Mekкаи. 3 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Néked minden Jóknak bővséget (Kauthert) ajándékozánk. 2. Imádd azért Uradat: áldozz, kezeidet felemelvén. 3. A' ki Téged' gyűlöl, kivágattatik.

CIX-ik S ú r a.

A' H i t e t l e n e k. (W. 1.)

(Mekкаи. 6 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Mondjad: Óh hitetlenek! 2. Nem fogom tisztelni, kit ti tiszteltek.

3. Ti sem tisztelitek, kit én tisztelek. 4. Én sem tiszteltem, kit ti tiszteltek. 5. Ti sem tisztelitek, kit én tiszteltek. 6. Lássátok ha megmaradtok Vallástok mellett, én magamé mellett megmaradok.

CX-ik Súra.

A' S e g e d e l e m. (W. 1.)

(Medinai. 3 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Mídon látandod Isten' segedelmét, 's a' győzedelmet. 2. És látandod az embereket, hogy seregenként az Isten' vallását elfogadják. 3. Akkor magasztald Uradat, 's hirdesd dicséretét; kérj tőlle bocsánatot, mert Ő igen kedvező.

CXI-ik Súra.

A b u - L a h e b. (W. 1.)

(Mekkai. 5 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Elveszett Abu-Láheb mindenestől. 2. Nem használt gazdagsága, mellyet szerzett. 3. Majd leszál a' lángoló tűzbe. 4. Vele együtt felesége is, fával megterhelve. 5. Nyakában palma' héjjából font kötél lesz'.

CXII-ik S ú r a.**A z E g y s é g. (W. 1.)**

(Mekkaik. 4 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Mondjad: Egy az Isten. 2. Örökkévaló Isten. 3. Nem nemzett senkit, sem nem nemzettetett mástól. 4. Nincs Ó néki Társa.

CXIII-ik S ú r a.**V i r a d t a. (W. 1.)**

(Mekkaik. 5 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Mondjad: A' felviradó Nap' Urához folyamodom. 2. Hogy szabadítson-meg a' veszélytől, mellyet rendelt. 3. A' homályos lappangó Hold' veszélyétől. 4. És a' boszorkány Aszszonyok' veszélyétől. 5. És az irigy embertől származó veszélytől.

CXIV-ik Súra.

A z E m b e r e k. (W. 1.)

(Mekkai. 6 Verseskől álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Mondjad: Az emberek' Urához folyamodom. 2. Az emberek' Királyához. 3. Az emberek' Istenéhez, hogy megőrizzen. 4. Az alattomos sugallóknak veszélyektől. 5. Kik az embereknek szívekben gonoszt sugallanak. 6. A' gonosz Génuszoktól, és emberektől.

V É G E.

Az Al-Korán Részeinek I-ső Mutató Táblája.

<i>Rész.</i>	<i>Síra.</i>	<i>Vers.</i>	<i>Levél.</i>
I.	1.	—	83
II.	2.	143.	101
III.	2.	254.	116
IV.	3.	93.	129
V.	4.	22.	142
VI.	4.	49.	145
VII.	5.	92.	167
VIII.	6.	111.	180
IX.	7.	89.	195
X.	8.	40.	209
XI.	9.	96.	221
XII.	11.	7.	234
XIII.	12.	52.	248
XIV.	15.	2.	262
XV.	17.	1.	275
XVI.	18.	77.	289
XVII.	21.	1.	304
XVIII.	23.	1.	318
XIX.	25.	22.	330
XX.	27.	56.	345
XXI.	29.	46.	359
XXII.	33.	31.	374
XXIII.	36.	28.	390
XXIV.	39.	32.	405
XXV.	41.	47.	417
XXVI.	46.	1.	431
XXVII.	51.	30.	445
XXVIII.	58.	1.	460
XXIX.	67.	1.	474
XXX.	78.	1.	490

Az Al-Korán Súrainak II-ik Mutató Táblája.

<i>Szám.</i>	<i>Súra.</i>	<i>Comma, v.</i>	<i>Vers.</i>	<i>Lap.</i>
I.	Kezdet, v. Megnyitás.	<i>Mekkai</i>	7.	83
II.	A' Tehen.	<i>Medinai</i>	286.	84
III.	Az Amrañ Nemzetség.	<i>Medinai</i>	200.	121
IV.	Az Aszszonyok.	<i>Medinai</i>	175.	139
V.	Az Asztal.	<i>Medinai</i>	129.	157
VI.	A' Barmok.	<i>Mekkai</i>	166.	171
VII.	Alaraph, az az: a' Pa- radicsom' Fala.	<i>Mekkai</i>	205.	186
VIII.	A' hadi Zsákmány.	<i>Medinai</i>	78.	206
IX.	A' Penitentzia.	<i>Medinai</i>	130.	212
X.	Jónás.	<i>Mekkai</i>	108.	225
XI.	Húd.	<i>Mekkai</i>	123.	234
XII.	József.	<i>Mekkai</i>	111.	244
XIII.	Menydörgés.	<i>Mekkai</i>	45.	253
XIV.	Ábrahám.	<i>Mekkai</i>	52.	258
XV.	Hegrum.	<i>Mekkai</i>	99.	262
XVI.	A' Méhek.	<i>Mekkai</i>	128.	266
XVII.	Az éjjeli Utazás.	<i>Mekkai</i>	110.	275
XVIII.	A' Barlang.	<i>Mekkai</i>	110.	284
XIX.	Mária.	<i>Mekkai</i>	98.	292
XX.	T. H.	<i>Mekkai</i>	135.	297
XXI.	A' Próféta.	<i>Mekkai</i>	112.	304
XXII.	Szarándokoskodás.	<i>Mekkai</i>	79.	311
XXIII.	A' Hívek	<i>Mekkai</i>	120.	318
XXIV.	A' Világosság.	<i>Medinai</i>	65.	323
XXV.	A' Különböztetés.	<i>Mekkai</i>	77.	329
XXVI.	A' Poéta.	<i>Mekkai</i>	227.	334
XXVII.	A' Hangya.	<i>Mekkai</i>	93.	341
XXVIII.	A' História.	<i>Mekkai</i>	87.	349
XXIX.	A' Pók.	<i>Medinai</i>	69.	356
XXX.	A' Görögök.	<i>Mekkai</i>	60.	361
XXXI.	Lokman.	<i>Mekkai</i>	34.	366
XXXII.	Az Imadás.	<i>Mekkai</i>	30.	369

<i>Szám.</i>	<i>Súra.</i>	<i>Comma, v.</i>	<i>Vers.</i>	<i>Lap.</i>
XXXIII.	Őszsze-esküdtek.	<i>Medinai</i>	70.	371
XXXIV.	Sába.	<i>Mekkai</i>	54.	378
XXXV.	Az Angyalok.	<i>Mekkai</i>	46.	383
XXXVI.	J a s.	<i>Mekkai</i>	83.	387
XXXVII.	Rendszabások.	<i>Mekkai</i>	182.	393
XXXVIII.	S a d.	<i>Mekkai</i>	88.	398
XXXIX.	A' Seregek.	<i>Mekkai</i>	75.	403
XL.	A' Hívő.	<i>Mekkai</i>	86.	409
XLI.	A' Magyarázat.	<i>Mekkai</i>	54.	414
XLII.	A' Tanácskozás.	<i>Mekkai</i>	53.	418
XLIII.	Az Ékesség.	<i>Mekkai</i>	89.	422
XLIV.	A' Füst.	<i>Mekkai</i>	56.	427
XLV.	A' Térd-hajlás.	<i>Mekkai</i>	27.	429
XLVI.	Alahkaph.	<i>Mekkai</i>	35.	431
XLVII.	A' Had.	<i>Medinai</i>	38.	434
XLVIII.	A' Kijelentés.	<i>Medinai</i>	29.	437
XLIX.	A' belső Szobák.	<i>Medinai</i>	18.	440
L.	Q. vagy Kaph.	<i>Mekkai</i>	45.	442
LI.	A' Szórók.	<i>Mekkai</i>	60.	444
LII.	A' Hegy.	<i>Mekkai</i>	49.	446
LIII.	A' Csillag.	<i>Mekkai</i>	72.	448
LIV.	A' Hold.	<i>Mekkai</i>	55.	450
LV.	A' Könyörülő.	<i>Mekkai</i>	78.	452
LVI.	Az utolsó Eset.	<i>Mekkai</i>	96.	454
LVII.	A' Vas.	<i>Mekkai</i>	29.	457
LVIII.	A' Vetélkedő.	<i>Medinai</i>	22.	460
LIX.	A' Száműzés.	<i>Medinai</i>	24.	462
LX.	A' Megpróbáltatás.	<i>Medinai</i>	13.	464
LXI.	A' Rend.	<i>Mekkai</i>	14.	466
LXII.	A' Gyűlés.	<i>Medinai</i>	11.	467
LXIII.	A' Gonoszok.	<i>Medinai</i>	11.	469
LXIV.	Az egymást csalás.	<i>Mekkai</i>	18.	470
LXV.	A' Feleség elbocsájtás.	<i>Medinai</i>	13.	471
LXVI.	A' Tílalom.	<i>Medinai</i>	12.	473
LXVII.	Az Ország.	<i>Mekkai</i>	30.	474
LXVIII.	Az Író-toll.	<i>Mekkai</i>	52.	476
LXIX.	Az utolsó Eset.	<i>Mekkai</i>	52.	478
LXX.	A' Léptső.	<i>Mekkai</i>	44.	479
LXXI.	Noé.	<i>Mekkai</i>	29.	481
LXXII.	A' Génuszok.	<i>Mekkai</i>	28.	482
LXXIII.	A' Rejtező.	<i>Mekkai</i>	19.	483
LXXIV.	A' Beburkozott.	<i>Mekkai</i>	55.	485

<i>Szám.</i>	<i>Síra.</i>	<i>Comma, v.</i>	<i>Vers.</i>	<i>Lap.</i>
LXXV.	A' Feltámadás.	<i>Mekkai</i>	40.	486
LXXVI.	Az Ember.	<i>Mekkai</i>	31.	487
LXXVII.	A' Küldöttek.	<i>Mekkai</i>	50.	489
LXXVIII.	Az Izenet.	<i>Mekkai</i>	40.	490
LXXIX.	Az Elválasztók.	<i>Mekkai</i>	46.	491
LXXX.	A' ránczos Homlok.	<i>Mekkai</i>	42.	493
LXXXI.	A' Borulat.	<i>Mekkai</i>	29.	494
LXXXII.	A' Hasadék.	<i>Mekkai</i>	19.	495
LXXXIII.	A' hamis Mértékek.	<i>Mekkai</i>	36.	495
LXXXIV.	A' Repedés.	<i>Mekkai</i>	23.	497
LXXXV.	Az égi Jelek.	<i>Mekkai</i>	22.	497
LXXXVI.	Az éjjeli Tünetemény.	<i>Mekkai</i>	17.	498
LXXXVII.	A' Felséges.	<i>Mekkai</i>	19.	499
LXXXVIII.	A' Fedező.	<i>Mekkai</i>	26.	499
LXXXIX.	A' Hajnal.	<i>Mekkai</i>	30.	500
XC.	A' Tartomány.	<i>Mekkai</i>	20.	501
XCI.	A' Nap.	<i>Mekkai</i>	15.	501
XCII.	Az Éjj.	<i>Mekkai</i>	21.	502
XCIII.	A' Nap' felköltte.	<i>Mekkai</i>	11.	502
XCIV.	Az Örvendezés.	<i>Mekkai</i>	8.	503
XCV.	A' Figefa.	<i>Mekkai</i>	8.	503
XCVI.	Az aludt Vér.	<i>Mekkai</i>	19.	504
XCVII.	Alkadár, vagy Dicső.	<i>Mekkai</i>	5.	504
XCVIII.	A' Kinyilvánítás.	<i>Mekkai</i>	8.	505
XCIX.	A' Földindulás.	<i>Medinai</i>	8.	505
C.	A' Lovak.	<i>Mekkai</i>	11.	506
CI.	A' Szorongatás.	<i>Mekkai</i>	8.	506
CII.	A' világi Gond.	<i>Mekkai</i>	8.	506
CIII.	A' Délután.	<i>Mekkai</i>	3.	507
CIV.	A' Szidalmazó.	<i>Mekkai</i>	9.	507
CV.	Az Elefánt.	<i>Mekkai</i>	5.	507
CVI.	Caraisiták.	<i>Mekkai</i>	4.	508
CVII.	Az Eleség.	<i>Mekkai</i>	7.	509
CVIII.	Kauther.	<i>Mekkai</i>	3.	509
CIX.	A' hitetlenek.	<i>Mekkai</i>	6.	509
CX.	A' Segedelem.	<i>Medinai</i>	3.	510
CXI.	Abu-Laheb.	<i>Mekkai</i>	5.	510
CXII.	Az Egység.	<i>Mekkai</i>	4.	511
CXIII.	Viradta.	<i>Mekkai</i>	5.	511
CXIV.	Az Emberek.	<i>Mekkai</i>	6.	512

Főbb Igazítások.

<i>Lap.</i>	<i>Sor.</i>		<i>Olvasd:</i>
20	4	Súra 's a' t.	Súra 8, 53. 's a' t.
21	2	a' 17-ik §ban	a' 13-ik §-ban
31	17	külömbözőktől	külömbözőkről
35	15	's rajta erőszakosko- dandasz	's rajta nem erőszakosko- dandasz
63	14	a' 2-ik §-ust	a' 2-ik §-ust.
64	31	sérelmet. Ugyan	sérelmet ugyan
83	27	Al-Koránban,	Al-Koránban.
96	26	hozzátok	hozzájok
105	31—32	tanításokra;	tanításokra,
117	11	Hogyan fogod	Hogyan fogja
119	44	ad Iró	az Iró
121	28	Félséges	Félséges
127	1	Nemzetsége	Nemzetségé.
147	27	(az az: Mekkából,)	(az az: Mekkából,)
151	8	készített Isten.	készített Isten. 102.
—	37	e' világi élet,	e' világi élet,
177	19	kit őt'	kik őt'
229	26	egymást.	mászt.
246	32	Eredj-ki,	Álj-elő,
252	13	szefelett	szerfelett
257	12	részét Mondjad:	részét. Mondjad:
281	28	hatalma.	hatalma,
282	41	89.	89.
284	33	hisznel	hisznek
292	28	Én-	En-
295	39	Annakutánnu,	Annakutánnu,
302	37	és feleséged'	és feleséged'
305	1	A' Prófétaké.	A' Prófétáé.
311	7	87.	79.
318	4	128.	120.
353	17	hogy ezek	hogy ezek
371	12	73.	70.
392	21	ellenün,	ellenünk,
401	9	tengeren	tengeren
409	4	85	86
443	43	'szamadásra.	a' számadásra.

Lap.	Sor.		Olvasd:	
447	32	Yallyon	Yallyon	
491	11	Elő-fakkal	Elő-fakkal	
494	7	kimozdólnak.	kimozdólnak.	
501	31	8	3	
502	32	CXIII	XCH	
504	5	Névében!	Névében	
508	30	fordíta,	fordíta,	
509	5	Éleség.	Éleség.	
				11
				12
				13
				14
				15
				16
				17
				18
				19
				20
				21
				22
				23
				24
				25
				26
				27
				28
				29
				30
				31
				32
				33
				34
				35
				36
				37
				38
				39
				40
				41
				42
				43
				44
				45
				46
				47
				48
				49
				50
				51
				52
				53
				54
				55
				56
				57
				58
				59
				60
				61
				62
				63
				64
				65
				66
				67
				68
				69
				70
				71
				72
				73
				74
				75
				76
				77
				78
				79
				80
				81
				82
				83
				84
				85
				86
				87
				88
				89
				90
				91
				92
				93
				94
				95
				96
				97
				98
				99
				100

